

RIGHT TO LIFE
HUMAN RIGHTS CENTRE

Impact of providing Microfinance loans on the Economy and Living Quality of Rural People in Sri Lanka

(An analysis based on time period 2015 -2020)

**ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ණය ලබා දීම තුළින්
ශ්‍රී ලංකාවේ ග්‍රාමීය ජනයාගේ ආර්ථිකය සහ
ජීවන තත්ත්වය කෙරෙහි ඇති කර තිබෙන බලපෑම
(2015-2020 දක්වා කාලය පදනම් කරගත් විශ්ලේෂණයක්)**

**நுண்நிதி கடன் வழங்குவதால் இலங்கைக் கிராமிய
மக்களின் பொருளாதாரத்திலும் வாழ்க்கைத் தரத்திலும்
ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள தாக்கம்**

(2015-2020 வரையான காலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பகுப்பாய்வு)

Right to Life Human Rights Centre
රයිට් ටු ලයිෆ් මානව හිමිකම් මධ්‍යස්ථානය
රයිට් ටු ලයිෆ් මානව හිමිකම් මධ්‍යස්ථානය
රයිට් ටු ලයිෆ් මානව හිමිකම් මධ්‍යස්ථානය

Impact of providing Microfinance loans on the Economy and Living Quality of Rural People in Sri Lanka

(An analysis baded on time period 2015 -2020)

ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ණය ලබා දීම තුළින්
ශ්‍රී ලංකාවේ ග්‍රාමීය ජනයාගේ
ආර්ථිකය සහ ජීවන තත්ත්වය
කෙරෙහි ඇති කර තිබෙන බලපෑම

(2015-2020 දක්වා කාලය පදනම් කරගත් විශ්ලේෂණයක්)

நுண்நிதி கடன் வழங்குவதால்
இலங்கைக் கிராமிய மக்களின்
பொருளாதாரத்திலும் வாழ்க்கைத்
தரத்திலும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள
தாக்கம்

(2015-2020 வரையான காலத்தை அடிப்படையாகக்
கொண்ட பகுப்பாய்வு)

Right to Life Human Rights Centre
රයිට් ටු ලයිෆ් මානව හිමිකම් මධ්‍යස්ථානය
ரயிட் டு லயிவ் மனித உரிமைகள் நடுநிலையம்

Copyright © 2021 Right to Life Human Rights Centre
All rights reserved.

For more information, please visit our website: <http://www.right2lifelanka.org>

Table of Contents

1. Introduction	6
2. Professor Mohamed Younu's concept of microfinance and its functionality	6
3. History of Microfinance in Sri Lanka	7
4. Microfinance Lending Organization Models Operating in Sri Lanka	8
5. Institutions engaged in microfinance in Sri Lanka	9
6. Problems of Financial Literacy of Rural People	11
7. The problem in the microfinance sector in this country	12
8. Methodology of study	13
9. Problem analysis	14
10. Provisions of the Microfinance Act and possible solutions and recommendations for the management of the microfinance issue	28

පටුන

1. හැඳින්වීම	34
2. මහාචාර්ය මොහොමඩ් යුනුස්ගේ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සංකල්පය සහ එහි ක්‍රියාකාරීත්වය	34
3. ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍යකරණයේ ඉතිහාසය	35
4. ශ්‍රී ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක වන ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ණය ලබා දීමේ සංවිධාන ආකෘති	36
5. ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍යකරණයෙහි නිරත වන ආයතන	37
6. ග්‍රාමීය ජනතාවගේ මූල්‍ය සාක්ෂරතාවය පිළිබඳ ගැටලු	38
7. මෙරට ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ක්ෂේත්‍රය තුළ පවතින ගැටලුව	39
8. අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය	40
9. ගැටලුව විශ්ලේෂණය	41
10. ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය පනතෙහි ප්‍රතිපාදන හා ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ගැටලුව කලමනාකරණය සඳහා ඉදිරිපත් කළ හැකි විසඳුම් සහ නිර්දේශ	53

பொருளடக்கம்

1. அறிமுகம்	60
2. பேராசிரியர் மொஹமட் யூனுஸ்சின் நுண்நிதி எண்ணக்கருவும் அதன் செயற்பாடும்.	60
3. இலங்கையில் நுண் நிதியாக்கத்தின் வரலாறு	61
4. இலங்கையில் செயற்படுகின்ற நுண் நிதிக் கடன் வழங்கும் அமைப்புகளின் மாதிரிகள்	63
5. இலங்கையில் நுண் நிதியாக்கத்தில் ஈடுபடுகின்ற நிறுவனங்கள்.	64
6. கிராமிய மக்களின் நிதி அறிவு தொடர்பான பிரச்சனைகள்	65
7. இந்நாட்டு நுண் நிதித் துறையில் காணப்படுகின்ற சிக்கல்கள்	67
8. கற்கை விதிமுறை	68
9. சிக்கலைப் பகுப்பாய்வு செய்தல்	69
10. நுண்நிதிச் சட்ட ஏற்பாடுகளுக்கும் நுண் நிதிப் பிரச்சனை முகாமைக்குமாக முன்வைக்கப்படக் கூடிய தீர்வுகளும் பரிந்துரைகளும்	83

**Impact of providing
Microfinance loans on the
Economy and Living Quality
of Rural People in Sri Lanka**

(An analysis baded on time period 2015 -2020)

Right to Life Human Rights Centre

1. Introduction

Microfinance refers to the provision of a wide range of financial services to low-income or poverty-stricken individuals who do not have access to financial assistance through formal sector financial services, including banks, and their microfinance, such as deposits, credit services, and money transfers. The financial institutions that provide these services can be defined as microfinance companies.

Microfinance is defined as the provision of financial assistance to low-income earners, as defined by the Consultative Group to Assist the Poor - CGAP.

(<https://www.cgap.org/research/publication/consultative-group-assist-poorest-microfinance-program>) These institutions provide financial services to low income and poor people who are unable to meet their financial needs through formal financial institutions such as banks.

2. Professor Mohamed Yunus's concept of microfinance and its functionality

The concept of microfinance in operation today has spread around the world with the expansion of the concept of 'Grameen Bank', which was started in 1976 by Professor Mohammad Yunus of Bangladesh. This was the beginning of micro finance lending as an alternative to lift the poor out of financial poverty. At its core, the idea was the impact of small-scale lending on the lowest level.

Under this, small scale loans were given to the people at the lowest level as a strategy to help the poor get out of poverty. Its main objective was to provide small credit facilities to financially distressed non-banking rural communities to enhance their entrepreneurial and agricultural potential.

Mohamed Yunus, a professor of economics, noted that while focusing on the debt crisis of a group of women making bamboo products in rural Bangladesh, he observed that these women turned to informal lenders due to their inability to buy the raw materials needed for their industry. Observing that they were bound by a never-ending debt cycle due to these high

interest rate loans, Prof. Younus arranged for these women to pay the amount required to purchase their raw materials at a zero interest rate.

His simple initiative was the starting point of the “Grameen Banking” system. The purpose of this banking system was to provide group loans to the poor so that they can be settled collectively. This later became a global movement and became known globally as a more effective model of the fight against rural poverty.

In this way, people in rural areas, in particular, were drawn to microfinance because of their exclusion from traditional banking. Failure to provide a guarantee, lack of permanent employment or source of income, lack of verified credit history, complexity of terms and conditions imposed by banks have thus led them to distance themselves from traditional banking services.

This report focuses on the impact of these microfinance institutions operating in Sri Lanka on the economy and living standards of the people living in rural areas.

3. History of Microfinance in Sri Lanka

The concept of microfinance is not new to Sri Lanka. The *sīṭṭu* system, which has been in operation in Sri Lanka since ancient times, was an informal (informal) fundraising system that provided money to the people participating in the *sīṭṭu*.

Considering the history of the microfinance system in Sri Lanka, the Thrift Credit Co-operative Society was established in 1906 under the rule of the British Empire to cater to the economic needs of the rural peasantry. Gradually these co-operative societies grew in number and were placed under the supervision of the Government by the Co-operative Societies Ordinance No. 7 of 1911. The rural banking sector is a very important unit in this co-operative movement. Later, in 1978, these thrift and credit cooperatives were restructured under a new business name, SANASA.

Considering the public sector involvement in the microfinance sector in Sri Lanka, the microfinance sector continued to grow under the auspices of the government through the 'Jana Saviya' program implemented by the government in the late 1980s with the objective of empowering the poor. In 1985, the government established 17 Regional Development Banks

for financial transactions. The Samurdhi program which was introduced later to replace this 'Jana Saviya' program has also played a major role in this. The program, which has been operating through a nationwide network of Samurdhi Banks since 1995, includes a savings and credit division.

The microfinance sector in Sri Lanka has undergone many changes over the past 20 years. Apart from the public sector, a wide range of local and international NGOs, private sector banks, leasing companies, etc. have now entered the field.

Also in the early days, this was Professor Mohamed Younus's microfinance initiative, which was active as a mechanism dedicated to liberating the poor from poverty, developing rural enterprises and creating integrated financing, but eventually became a profitable enterprise. Today, commercial banks and other financial institutions are competing to enter the microfinance sector as it transforms into a highly profitable industry. Microfinance companies have evolved from their primary goal of providing relief to the poor to the status of a profitable business through the exploitation of assets of innocent villagers.

4. Microfinance Lending Organization Models Operating in Sri Lanka

1. Model of community associations

Members are recruited for microfinance services through organizations such as farmers' societies, women's societies and youth societies formed with the participation of the community. The money raised by the members is also used to provide loans again. These loans are for family consumption needs and emergencies.

2. Community Banking / Rural Bank Model

Community banks are usually set up with the help of government and non-governmental organizations. These sponsors provide the required capital to the Community Bank, which lends money to its members. Here loans are obtained by holding a collective guarantee.

3. Credit union model

This model is acting with the aim of obtaining loans for financial needs. In this case, a group of individuals lends to one member as a lump sum by consensus. This way the money will be lent to each member in sequence. It is funded by collecting a fixed monthly contribution from each member.

4. Form of borrowing through intermediaries

These intermediaries are individuals who act as agents for finance companies. They carry out a wide range of responsibilities, including raising awareness of the lending process, liaising with lenders and lending institutions, and collecting loan installments.

5. Co-operative Rural Bank Model

Provide low interest loans to members on concessionary terms. This operates with the objective of providing financial services in a concessional manner to low-income earners.

5. Institutions engaged in microfinance in Sri Lanka

According to the Central Bank of Sri Lanka, there are only four (4) licensed microfinance institutions in the country.

<https://www.cbsl.gov.lk/en/authorized-financial-institutions/licensed-microfinance-companies>

But in addition, there are a number of other microfinance institutions in Sri Lanka. Other such institutions are Regional Development Banks, Other Licensed Specialized Banks, SANASA Development Banks, Samurdhi Banks, Co-operative Rural Banks, Thrift and Credit Co-operative Societies, NGOs and other microfinance institutions. In addition, there are non-legal entities that engage in microfinance without registration.

Table 01: Other Institutions Engaged in Microfinance

Type of Institutions	Number of work places
Regional Development Banks	215 branches
Other Licensed Specialized Banks, SANASA Development Banks	36 branches
Samurdhi Banks Associations	1038 associations
Co-operative Rural Banks and Women Development Co-operatives	1684
Sanasa/Thrift and Credit Co-operative Societies	Active societies 3794
Other microfinance institutions (NGOs, non-legal entities)	2500
Total (except banks and other Finance Companies)	9267

Source- GTZ: Micro Finance industry survey

Co-operative Rural Banks, Thrift and Credit Co-operative Societies (SANASA), Samurdhi Banks, NGOs, Commercial Banks providing other financial services, Registered Microfinance Institutions as well as Banks such as People's Bank, Bank of Ceylon, Sampath Bank and non-banking leasing companies such as Commercial Credit, Orient Leasing institution also provide microfinance services. Some companies provide these services through all branches and some companies provide services only through selected branches.

Regional Development Banks estimate that approximately 86% of their business is microfinance services. Micro Financial Services customers are estimated as one million.

Although there is no information on the number of customers receiving the services of Co-operative Rural Banks and Rural Development Co-operative Societies, the Central Bank of Sri Lanka points out that the membership of the Thrift and Credit Co-operative Societies is around eight lakhs.

According to a survey of microfinance institutions, the number of microfinance customers in the formal sector such as commercial banks is around 35 million. According to the Microfinance Survey and other published information, NGOs and other financial institutions cover over one million customers.

6. Problems of Financial Literacy of Rural People

Some of the shortcomings in the financial literacy of the rural population in Sri Lanka have also contributed to the current crisis in the microfinance sector in Sri Lanka.

Financial literacy is the ability to use knowledge and skills to manage financial resources for financial well-being. Simply put, financial literacy can be defined as man's ability to make effective and accurate decisions about earning, spending, and financial management. Also, financial literacy is the awareness of the individual about the basic elements of a financial system.

Financial education, financial awareness, financial management skills, etc. are important in building financial literacy. Financial literacy of an individual is an integral part of engaging in various transactions in the financial system. A person with high financial literacy has the ability to make independent decisions in economic activities and to make effective decisions in formulating savings and consumption plans.

Most of the population in Sri Lanka also lives in rural areas and are accustomed to a socio-economic pattern based on agriculture. But the majority in the rural sector does not have adequate financial literacy. Another problem is the expulsion of these rural people by banks and financial institutions that belong to the formal traditional sector financial system. Also, the lack of advice and guidance on how to properly invest in rural savings, as well as the scarcity of opportunities, has led to problems in financial management.

Commercial banks and other financial institutions are often operating for profit rather than personal welfare, restricting access to these formal sector financial institutions to the rural population. As a result, they are more likely to deal with informal financial institutions.

E.g. locally operated cash lenders, credit unions, rural banks

Microfinance institutions charge high interest rates on loans, and the borrowers often lose out on investment opportunities as they use these loans for family's urgent needs, day-to-day consumption or repaying pre-borrowed loans.

The lack of common sense that a person should have to use money more effectively in their day-to-day financial transactions has also led to the current problematic situation in the microfinance sector.

There are also linguistic barriers to financial literacy. That is, commercial banks and other financial institutions often use the English language and as a result, rural people often have communication problems.

As a result, these loans do not help to boost rural enterprise or alleviate poverty. Also, these lending institutions have failed to provide relief to the poor due to high interest rates, oppressive methods of charging money and other illegal practices. The reason for getting worse this situation is the low level of financial literacy of the rural population. Lack of public financial and legal awareness has led these unregistered microfinance institutions have been able to lend illegally and influence legal action to be taken to recover the debts.

7. The problem in the microfinance sector in this country

The main objectives of microfinance are to promote rural entrepreneurship through poverty alleviation and increase community participation and to function as a development tool that benefits the underprivileged groups at the socio-economic level. Given the situation in Sri Lanka, one of the main reasons why rural people in particular are attracted to this microfinance is the availability of small value loans compared to commercial banks and the availability of such loans to be obtained easily and quickly under very flexible terms and conditions. Simply put, it has become much easier for rural people to get loans from microfinance agents who come to their doorstep rather than going to the banks and trying desperately to get a loan.

According to the Microfinance Professionals Association's Annual Report 2020, total loans amounted to Rs. 56.96 billion. The total number of borrowers was 344,973. That is 4.7 percent of the total population of the country. The number of microfinance debtors in Sri Lanka is 2,898,232, according to the report of the UN expert on debt relief and human rights, which was presented at the UN Human Rights Council in March 2019.

The reason for the discrepancy between these figures is that the Association of Microfinance Professionals has only provided information on registered microfinance companies. Considering this, the number of unreported debtors is likely to be very large. According to media reports, 170 people have committed suicide being unable to settle the loans obtained in this manner.

One trend that can be observed in the process of lending to the rural community through these microfinance companies is that these companies have access to financially needy people using a variety of methods rather than the borrowers going directly to the companies and obtaining loans. Through this, these finance companies are able to convince the people suffering from various socio-economic problems that the easiest and most reliable way to get rid of their problems is to obtain micro finance loans. But these people are facing even more complex and problematic situations in the face of the high interest and exploitation charged by these companies in lending. At the same time, they are caught up in a never-ending cycle of debt, which is compounded by the gradual rising tide of debt.

In such a context, this study looks at the impact of microfinance lending on the economy and living standards of the people in the rural areas where microfinance institutions are increasingly prevalent.

8. Methodology of study

This analysis report is based on the impact of microfinance on the economy and living standards of the rural population in each of the districts of Sri Lanka. For this purpose, the economic and living standards of the people have been analyzed by selecting 12 districts identified as rural areas according to the Census Report of the Department of Census and Statistics, where more than 85% of the rural population resides.

This analysis is based primarily on quantitative data. Accordingly, criteria such as economic indicators, living standards, personal income, expenditure, indebtedness information, poverty information, unemployment and economic contributions, and suicides due to economic problems (poverty & indebtedness) have been selected.

9. Problem analysis

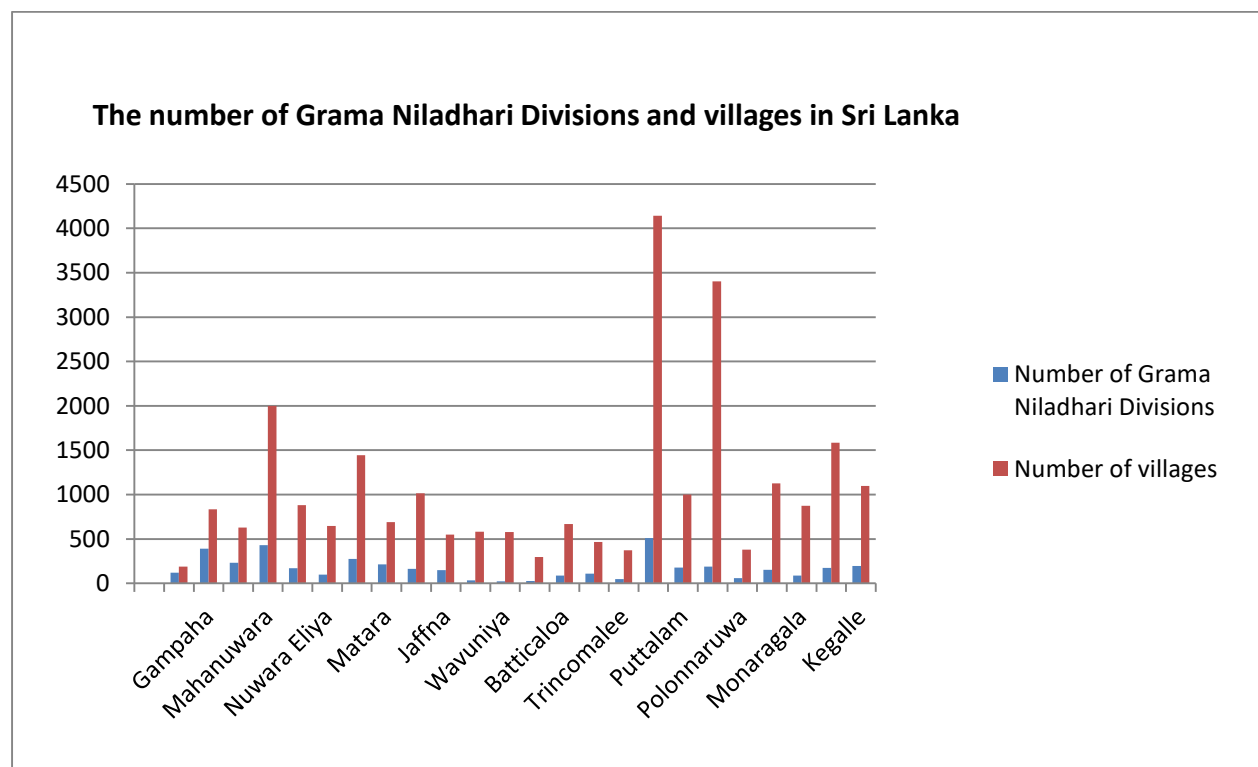
According to the latest Census of Population and Housing 2012, the total population of Sri Lanka is 20,359,439. Considering the residence of that population, 77.4% of the total population, i.e. 15,753,322 live in rural areas. Thus, it appears that the majority of the country's population lives in rural areas. According to the classification of the Department of Census and Statistics, rural areas are defined as other areas of the island which do not belong to the urban sector (Municipal Council, Urban Council) and Estate sector of Sri Lanka.

(Census of Population and Housing 2012 Department of Census & Statistics Ministry of Policy Planning and Economic Affairs, n.d.)

<http://www.statistics.gov.lk/PopHouSat/CPH2011/Pages/Activities/Reports/FinalReport/FinalReportE.pdf>

The number of Grama Niladhari Divisions in Sri Lanka is 14,021 and the number of villages belonging to it is 36,822. (Census of Population and Housing 2012 Department of Census & Statistics Ministry of Policy Planning and Economic Affairs, n.d.)

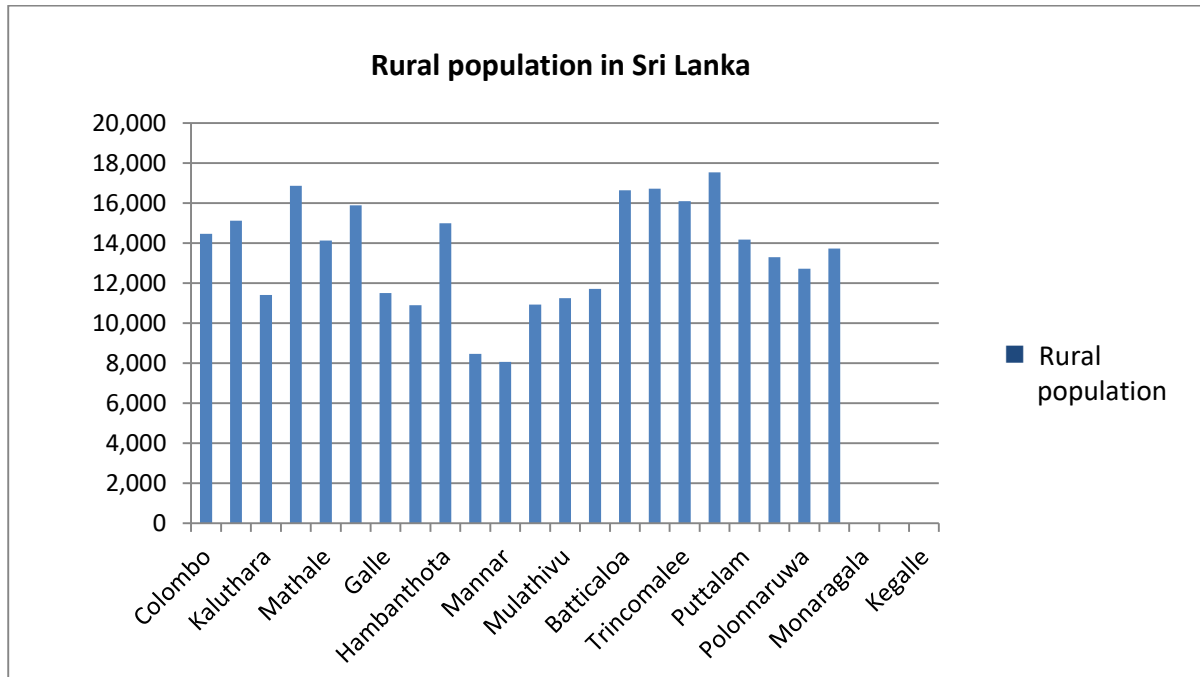
Figure 01

Source- Department of Census and Statistics

According to that definition, the population living in the rural areas of each district of the country is as follows:

Figure 02

Source: Department of Census and Statistics

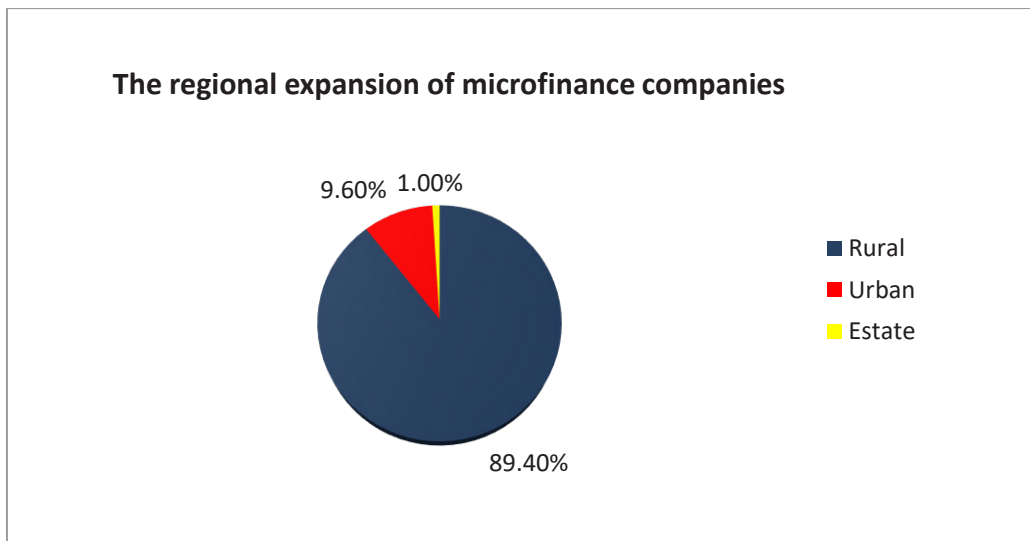
More than 85% of the total population living in each district in the country lives in rural districts. Following are those districts.

- 1) Kalutara - 88.0%
- 2) Galle - 85.7%
- 3) Matara - 85.4%
- 4) Hambantota - 94.7%
- 5) Mullaitivu - 100%
- 6) Kilinochchi - 100%
- 7) Kurunegala - 97.7%
- 8) Puttalam - 91.0%
- 9) Anuradhapura - 94.1%
- 10) Polonnaruwa - 100%
- 11) Moneragala - 98.1%
- 12) Kegalle - 91.3%

Polonnaruwa, Kilinochchi and Mullaitivu districts have 100% rural population. That is, there is no urban division in those districts.

Also, considering the regional expansion of microfinance companies, the majority of microfinance company branches are concentrated in rural areas. That is, 89% of microfinance institutions appear to be located in rural areas.

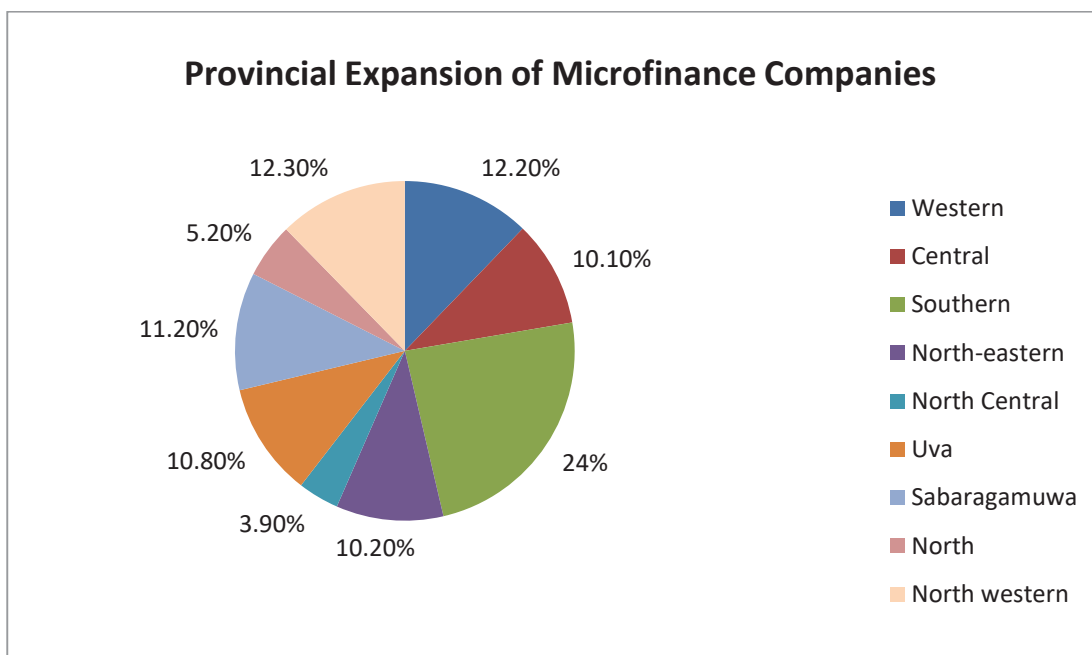
Chart :01 The regional expansion of microfinance companies

Source -GTZ: Micro Finance industry survey

By province in order, the highest percentage of companies can be found in the Southern Province, the North Western Province, the Western and Sabaragamuwa Provinces, the Uva, North Eastern, Central Provinces and the North and North Central Provinces. It can be observed that almost all the districts mentioned above which have a large percentage of rural population in Sri Lanka are under the provinces where these microfinance institutions are most prevalent. Thus, it is clear that in Sri Lanka, microfinance companies have expanded their branch network to target rural areas in districts where the rural population is predominant.

Chart 02: The provincial expansion of microfinance companies

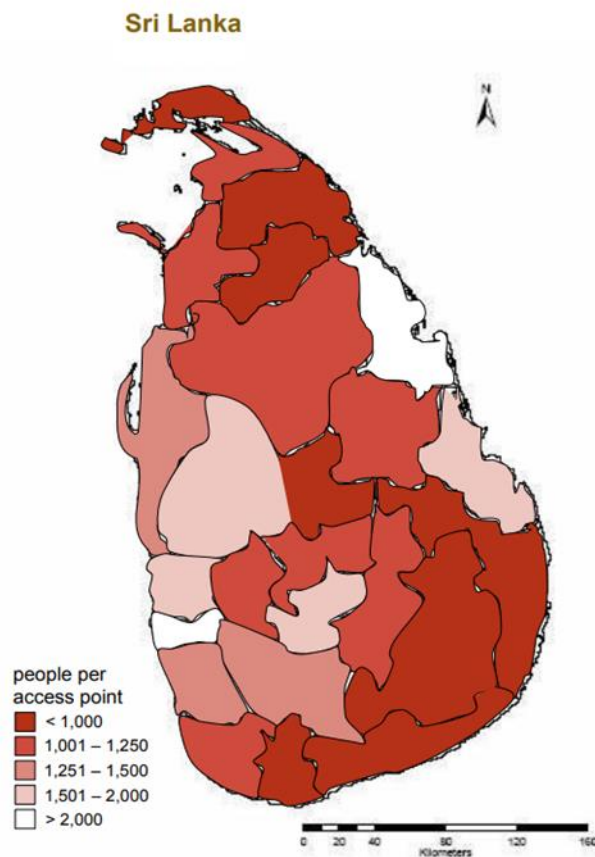

Source -GTZ: Micro Finance industry survey

The districts with the highest distribution in terms of microfinance branch expansion density are also the districts with the highest number of rural population mentioned earlier. Accordingly, the districts with less than 1000 customers per branch are Mullaitivu, Moneragala, Matara and Hambantota districts. The number of customers is between 1001-1250 in Galle, Kegalle, Anuradhapura, Polonnaruwa and Kilinochchi districts. The number of customers per center in Puttalam and Kalutara districts is between 1251-1500. This comparatively low value is due to the fact that the branches of microfinance companies in those districts have become more and more widespread. That is, because the branch expansion density is high.

In a densely populated district like Colombo, one branch has more than 2,000 customers. This is due to the fact that the distribution of microfinance institutions is less than the population of those districts. But the situation in rural areas seems to be different. That is, the branch distribution of microfinance companies is also high relative to the population of those areas.

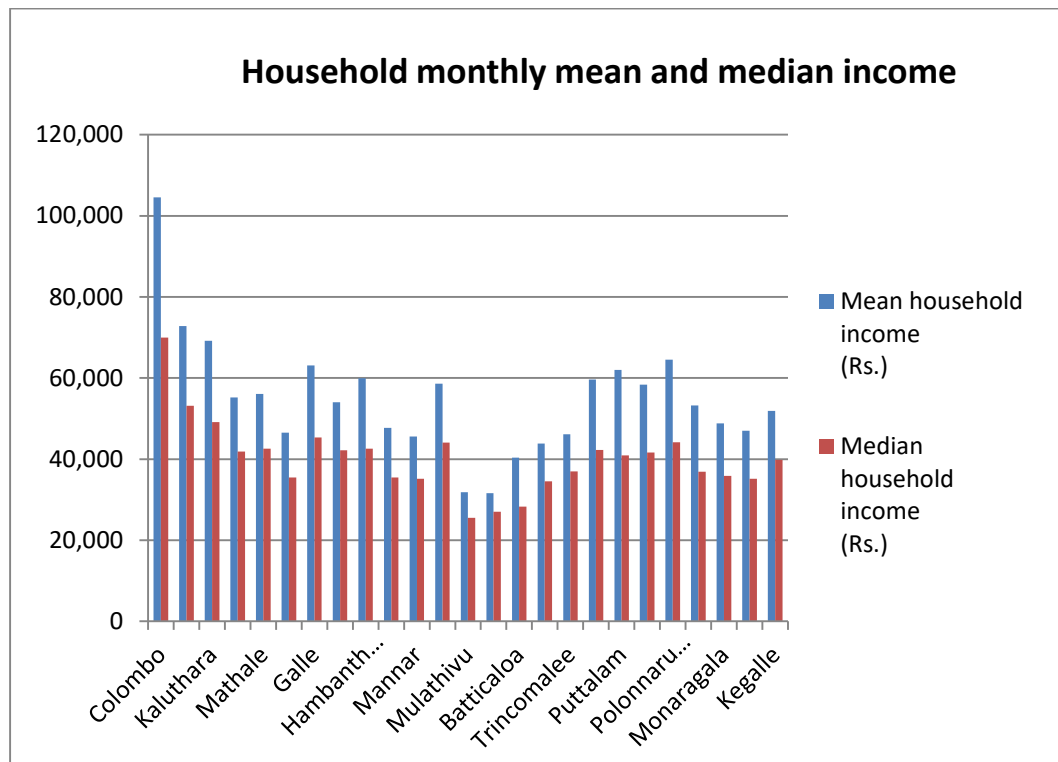
Microfinance Branch Distribution Density (according to the number of customers per Branch)

Next, let's examine the impact of these microfinance companies on the economy and living standards of the people in rural areas where most of the companies are located.

Household monthly Average and median income

Figure 03

Source - Household Income and Expenditure Survey - 2016

Considering the average monthly income per household in each district, the average monthly income of a household in each of the above districts except Colombo and Gampaha is less than Rs. 70,000. In the Kalutara District which belongs to the Western Province that income is Rs. 69,172. Kalutara district has the highest average income after Colombo and Gampaha while income is lower in all other districts than that. In the Kalutara district, the average daily income was approximately Rs. 2305 (30 \$ 69,172).

Sometimes people have to pay loan installments on a weekly as well as daily basis to Microfinance companies. This is why people call these microfinance loans weekly loans or day loans. Accordingly, considering the income level, if a family obtains a loan of at least Rs. 50,000, they will be charged approximately Rs. 1600 daily. When the loan installment is paid from the daily income of Rs. 2305, the balance is only Rs. 645. This income is by no means sufficient to repay the loan in the above manner after spending on consumption.

Accordingly, in addition to the loans obtained, these loans with high interest added to them are a great burden to the rural households. This is the situation in the Kalutara District of the Western Province.

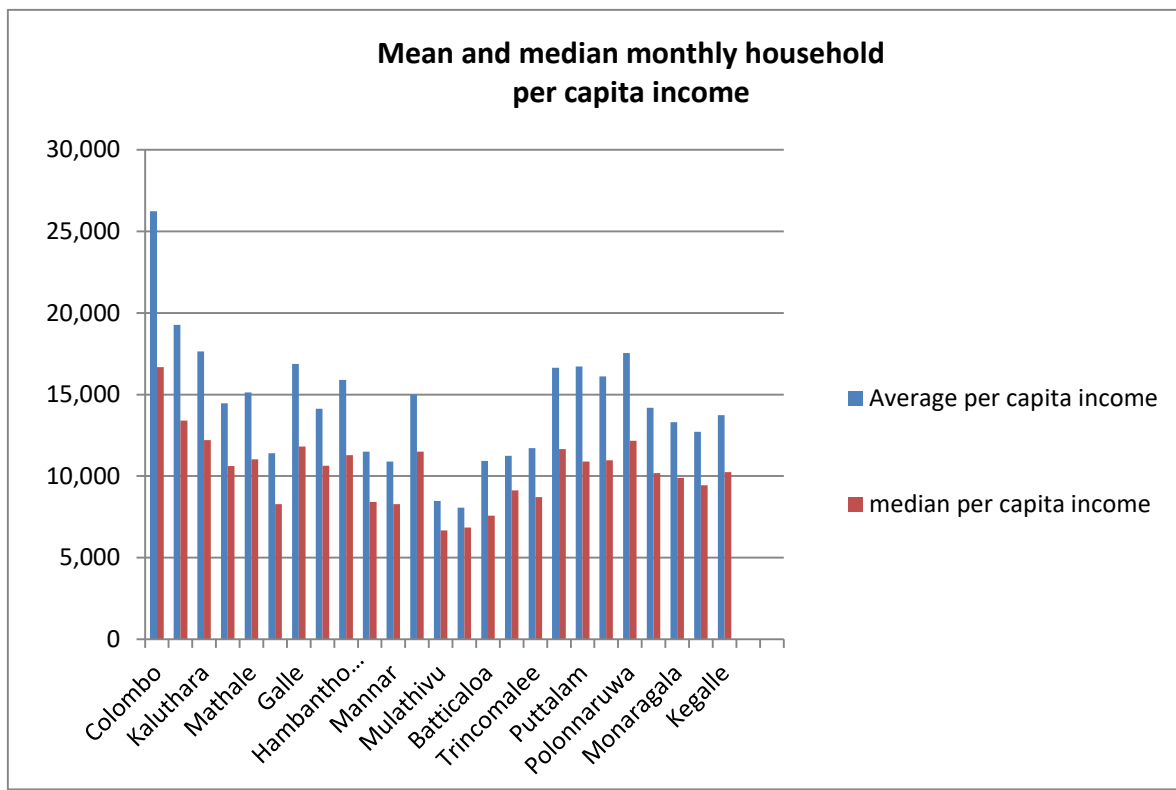
Considering these data it is clear that there are households in all other districts of the country with mediocre monthly incomes lower than this level. Kilinochchi district has the lowest average monthly income, which is Rs. 31576. Accordingly, the daily average income of a household in that district is approximately Rs. 1050. Although the total income of such a family is set aside to repay the loan without consuming it, it appears that at least the above loan installment (Rs. 1600) or the full repayment level is not in a payable level.

These data represent the average monthly income of a household in each district. In practical terms, the actual income of a household may be less than the value given here. Considering the income levels, it is obvious that it will be difficult not only for the rural people but also for the urban people to repay these loans. It can be concluded that this is the situation especially in other districts except Colombo and Gampaha. Accordingly, the effect of microfinance borrowing is that people are stuck in a debt trap that is practically unpayable.

Also, considering the average monthly income of the households, among other districts except Colombo and Gampaha, the income of the Kalutara district, which is identified as a district inhabited by more rural people, is Rs. 49,106. The lowest average household income is counted in the Mullaitivu district that is Rs. 25526. The average income in all other districts is close to Rs. 46,000 or less.

The average and median per capita income of households

Figure 04

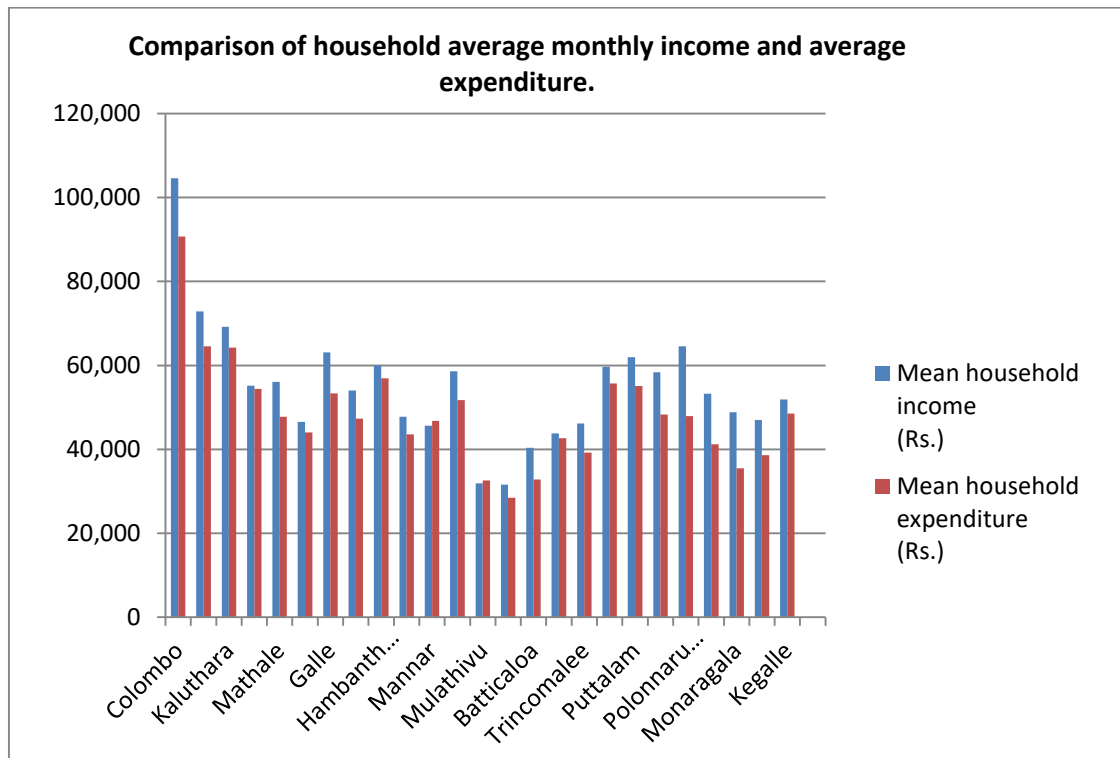
Source - Household Income and Expenditure Survey - 2016

Next, if the average per capita income in each district is taken into account, the figure in the Kalutara district is Rs. 17644. Accordingly, the average income of a person per day is approximately Rs. 588. This is a small amount that is not even enough to cover the cost of at least three meals a day. The average per capita income in all districts except Colombo and Gampaha is even lower.

Also, in the lowest paid Kilinochchi district, a family of four with a mother, father and two children has a total monthly income of Rs. 32,304, (4*8076). It is inevitable that people with such income levels will be affected by the impact of debt on their economy and the growth of indebtedness.

Comparison of household average monthly income and average expenditure.

Figure 05

Source - Household Income and Expenditure Survey - 2016

The highest average income is noted in the Kaluthara district that is Rs. 69,172 in terms of average household expenditure. Also, the average monthly expenditure in that district is Rs. 64,268. Thus the monthly savings is 4,904. The lowest income savings is noted in the Kilinochchi District as Rs. 3,093 (31,576-28,483).

By comparison of household monthly average income and average expenditure in each district, expenditure is lower than income in all districts except Mullaitivu. But if there are such savings, it must be inquired the reasons for loans to be obtained and why it is difficult to repay the loan installments.

Number of revenue earners in each sector

Table 02

Unit	Number of income earners	Number of family members
Urban	1.9	4.0
Rural	1.8	3.8
Estate	2.0	4.1

Source - Household Income and Expenditure Survey, 2016

According to the above data, the number of income earners is less in the rural sector than in the urban and estate sectors.

The number of indebted and non-indebted households in each district as a percentage.

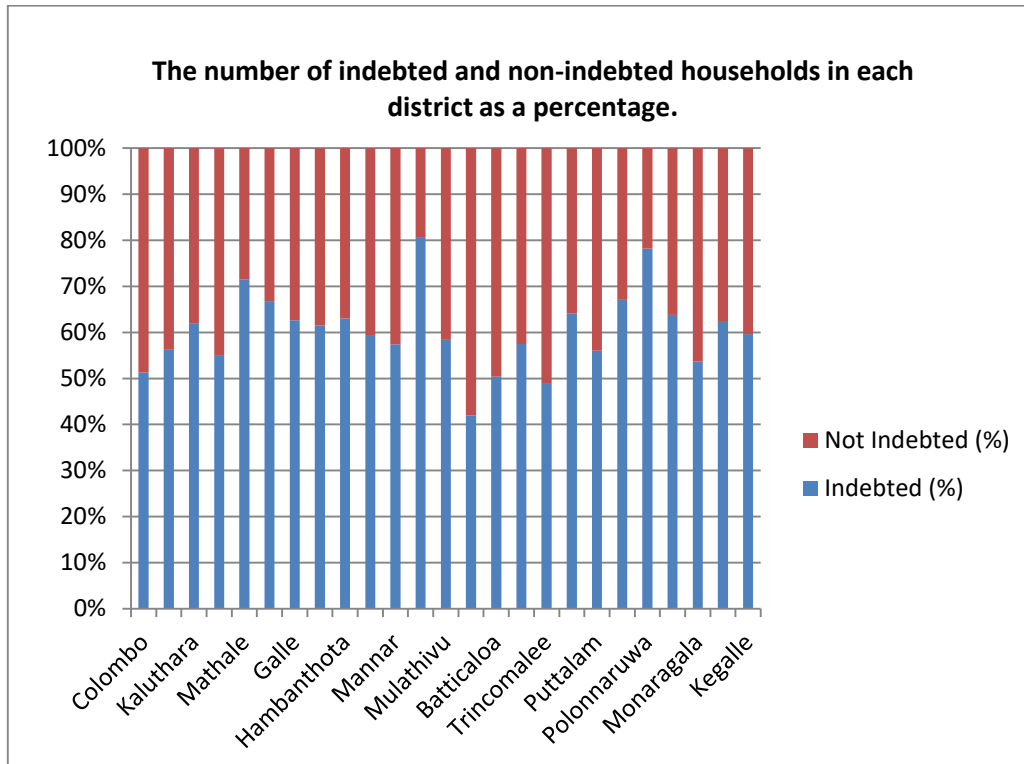
Table 03

District	Indebted %	Non-indebted %	District	Indebted %	Non-indebted %
Colombo	51.3	48.7	Kilinochchi	42	58
Gampaha	56.2	43.8	Batticaloa	50.4	49.6
Kalutara	62	38	Ampara	57.5	42.5
Kandy	54.9	45.1	Trincomalee	49	51
Matale	71.5	28.5	Kurunegala	64.2	35.9
Nuwara Eliya	66.8	33.2	Puttalam	56	44
Galle	62.6	37.4	Anuradhapura	67.1	32.9
Matara	61.5	38.5	Polonnaruwa	78.2	21.8
Hambantota	63	37	Badulla	63.8	36.2
Jaffna	59.5	40.6	Moneragala	53.7	46.4
Mannar	57.4	42.6	Ratnapura	62.3	37.7
Vavuniya	80.8	19.3	Kegalle	59.6	40.4
Mullativu	58.4	41.6			

Source - Household Income and Expenditure Survey, 2016

The number of indebted and non-indebted households in each district as a percentage.

Figure 06

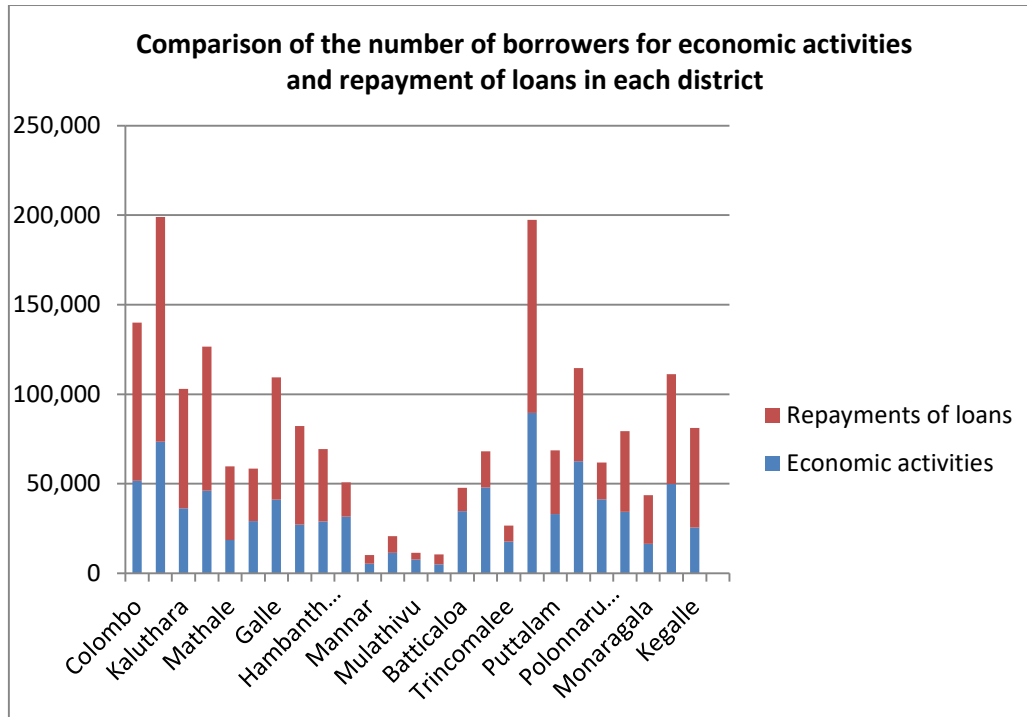

Source - Household Income and Expenditure Survey - 2016

Matale, Polonnaruwa and Vavuniya can be considered as the districts with more than 70% debtors in terms of number of debtors and non-debtors. Of these, Polonnaruwa is a district with 100% of the population living in rural areas. Vavuniya is the district with the highest number of debtors. The lowest number of debtors is in the Kilinochchi district which is 42% as a percentage. Except Kilinochchi, the percentage of debtors exceeds 50% in all the above districts where more than 85% of the rural population lives.

Comparison of the number of borrowers for economic activities and repayment of loans in each district,

Figure 07

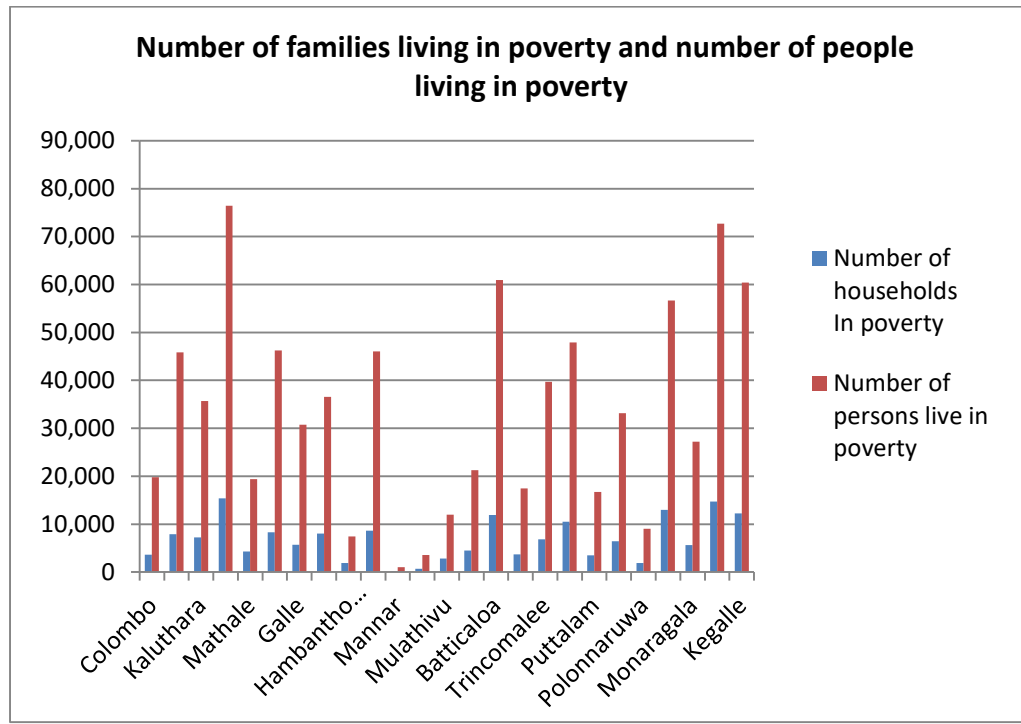
Source - Household Income and Expenditure Survey - 2016

Here it seems that borrowing for economic activities is high. Almost every district has borrowed at least a small amount to repay the loans taken. Out of the total rural population of the country, 170,953 take out loans to repay such loans. Although loans for economic activities are high, there are problems with their effectiveness. Problems arise regarding the use and utilization of loans taken for these economic activities in terms of income generation and economic activity.

Information on poverty in each district

Number of families living in poverty and number of people living in poverty,

Figure 08

Source - Household Income and Expenditure Survey - 2016

When considering families with poverty it is clear that in all districts where more than 85% of the rural population lives, more than a thousand families are living in poverty. The number of families living in poverty in each of these districts is as follows.

1. Kalutara-7214	7. Kurunegala-10471
2. Galle -5699	8. Puttalam-3477
3. Matara-8012	9. Anuradhapura-6427
4. Hambantota-1854	10. Polonnaruwa-1894
5. Mullaitivu-2815	11. Moneragala -5630
6. Kilinochchi-4470	12. Kegalle-1225

Out of the total rural population, 338,191 are living in poverty. The average number of people living in poverty in the districts shown here are approximately 28.19. Although it has been said that microfinance loans provide assistance to families in poverty, it has failed to alleviate poverty for many years.

Unemployed population in each sector

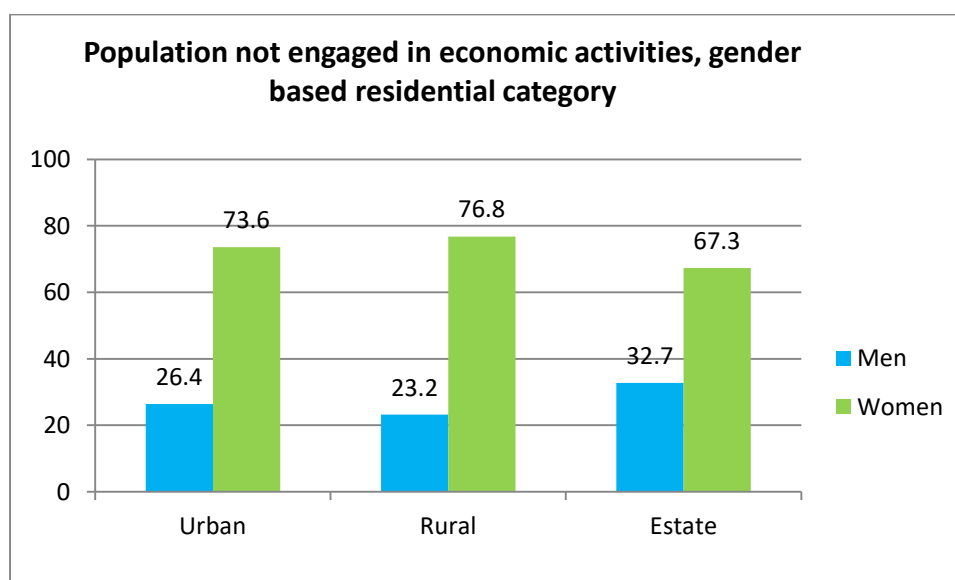
Table 04

Residency	Population above age of 15	Unemployed Population				
		Total	Men		Women	
			No.	%	No.	%
Total	15,227,773	521,938	300,432	57.6	221,506	42.4
Urban	2,843,630	84,383	50,019	59.3	34,364	40.7
Rural	11,753,182	409,510	235,042	57.4	174,468	42.6
Estate	630,961	28,045	15,371	54.8	12,674	45.2

Source- Department of Census and Statistics

When considering unemployment by sector the highest unemployment population is in the rural areas. That number is 409,510.

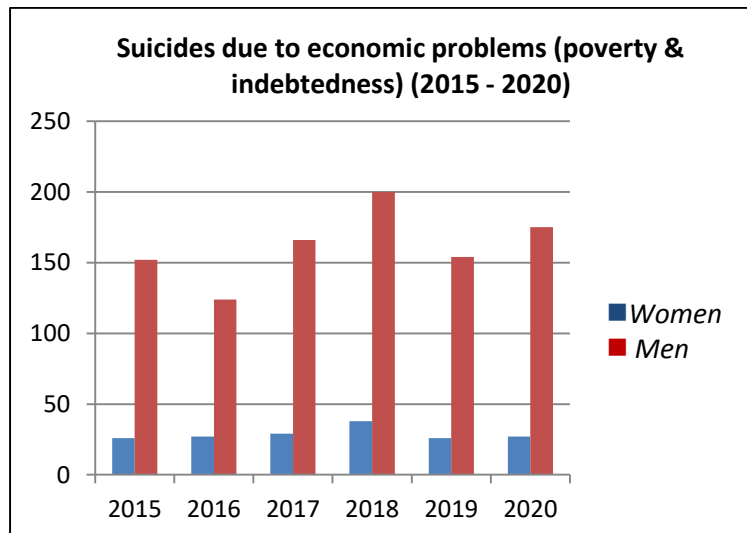
Figure 09

Source- Department of Census and Statistics

Especially considering the economically inactive population a high percentage of 76% of women belong to the economically inactive category of the rural sector. A large percentage of microfinance customers are rural women. Even so, the fact that such a high percentage of women are not economically active shows that economic activism through microfinance has not contributed to increasing their economic participation.

Suicides due to economic problems (poverty & indebtedness) (2015 - 2020)

Year	Women	Men	Total
2015	26	152	178
2016	27	124	151
2017	29	166	195
2018	38	200	238
2019	26	154	180
2020	27	175	202

Source: Police Department Crime Statistics

According to the table and chart above, nearly 200 people commit suicide each year between 2015 and 2020 due to economic problems such as poverty and indebtedness. The highest number of suicides was recorded in 2018, and the death toll was 238. According to the data provided here, the lowest number of suicides was reported in 2016. It has a population of 151 people. The majority of people who commit suicide are men.

These data show that although the number of suicides is fluctuating annually, a certain number are committing suicide due to the economic problems they face every year. Although this may be a very small percentage of the population of the country as a whole, the fact that such a large number commit suicide each year due to poverty or indebtedness is a serious matter to consider.

Currently, under the Micro Finance Act No. 6 of 2016, microfinance companies and NGOs engaged in microfinance are registered but their registration is mandatory only if they accept deposits. Thus, many microfinance institutions that do not accept deposits but provide loans are likely to operate without registration.

10. Provisions of the Microfinance Act and possible solutions and recommendations for the management of the microfinance issue

The Central Bank regulates only financial institutions that accept and manage deposits from the public. The government has set an interest rate limit of 35% for them. However, a large number of microfinance institutions are not subject to this regulation and therefore there is no limit to the interest rates they can charge. This mechanism, which operates for high profit, uses the ‘Welpoli’ interest rate system to recover debts, and there are reports of microfinance institutions charging interest rates of up to 220% on loans. Even through the Micro Finance Act enacted in 2016, these institutions are not properly regulated. There are some solutions and recommendations that can be made to change this situation and manage the microfinance problem in the country.

- Due to the loss of access to traditional financial institutions, people are increasingly resorting for informal lending to these microfinance institutions. Therefore, the terms and conditions of lending should be relaxed to facilitate access to traditional financial institutions for these rural people as well.
- Today, the microfinance sector has been commercialized and transformed into a for-profit business excluding the purpose of eradicating poverty. The lack of regulation of the very high interest rates charged by microfinance institutions in lending has led to the collapse of the rural economy as the money of the rural people has been drawn to these companies indefinitely. This situation can be avoided if a mechanism can be developed to improve the savings of the rural population and invest them within the community itself.
- Companies that have not met the requirements for registration under the Micro Finance Act No. 6 of 2016 are operating without registration. There is no legal framework to regulate these. Lending by financial institutions operating without such registration should be made illegal and penalties should be imposed on those who violate those laws.
- There are also cases of debt collection irregularities, physical and mental harassment of borrowers, illegal prosecutions, sexual harassment, and the recruitment of retired military personnel as debt collection officers. Legal action should be taken directly

against those who use illegal methods in the process of recovering such loans. For that, a formal complaint methodology should be introduced.

- As these are unregistered companies, these loans related information is not reported to the Credit Information Bureau (CRIB). So people are able to get multiple loans and they are trapped in a debt trap. Formal credit should be restricted and maximum credit limits should be imposed through formal regulatory laws.
- Government intervention and awareness programs, financial literacy promotion projects, institutional policies and legal frameworks should also be formulated to enhance the financial literacy of the people.
- These people, who are below the poverty line, often borrow money to spend on daily consumption or urgent needs. Instead, there should be coordination between government and microfinance institutions to support rural entrepreneurship development programs. The assistance of Regional Development Officers can be obtained for this.
- Efforts should be made to introduce small enterprise development assistance, such as concessionary interest rates or interest-free loan schemes, with the intervention of the government to develop rural enterprises.
- Also, assistance should be provided to the rural poor in emergencies.
Examples - natural disasters, crop failures, Covid-19 pandemic.
- People who are trapped in debt traps due to high interest rates should be given the opportunity to get rid of interest rates and repay their loans under a fair installment plan.
- In the absence of adequate provisions for the regulation of financial institutions that make informal lending within the existing legal framework of the country, attention should be paid to this and necessary legal reforms should be introduced.

Reference:

- ♦ *The Consultative Group to Assist the Poorest: A Microfinance Program*. [Online] Available at: <https://www.cgap.org/research/publication/consultative-group-assist-poorest-microfinance-program>
- ♦ Census of Population and Housing 2012 Department of Census & Statistics Ministry of Policy Planning and Economic Affairs. (n.d.). [Online] Available at: <http://www.statistics.gov.lk/PopHouSat/CPH2011/Pages/Activities/Reports/FinalReport/FinalReportE.pdf>.
- ♦ repository.kln.ac.lk. (n.d.). *UoK Repository Home*. [Online] Available at: <http://repository.kln.ac.lk>. <http://repository.kln.ac.lk/bitstream/handle/123456789/12347/Art.163-170.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- ♦ PARLIAMENT OF THE DEMOCRATIC SOCIALIST REPUBLIC OF SRI LANKA Published as a Supplement to Part II of the Gazette of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka of. (2016). [online] . Available at: https://www.srilankalaw.lk/gazette/2016_pdf/Act%206%20of%202016.pdf
- ♦ Charitonenko, S. and De Silva, D. (2002). *SRI LANKA*. [online] . Available at: <https://www.adb.org/sites/default/files/publication/27542/micro-sri.pdf>
- ♦ Chandrasiri, J. and Bamunuarachchi, B. (2016). *Microfinance Institutions in Sri Lanka: Examination of Different Models to Identify Success Factors* Hector Kobbekaduwa Agrarian Research and Training Institute 114, Wijerama Mawatha Colombo 7 Sri Lanka. [online] . Available at: http://www.harti.gov.lk/images/download/reasearch_report/new1/190.pdf
- ♦ Amarasinghe, U., Samad, M. and Anputhas, M. (n.d.). *Locating the Poor: Spatially Disaggregated Poverty Maps for Sri Lanka*. [online] . Available at: http://www.iwmi.cgiar.org/Publications/IWMI_Research_Reports/PDF/pub096/RR96.pdf.
- ♦ Atapattu, A. (2009). *State of Microfinance in Sri Lanka As part of the project on State of Microfinance in SAARC Countries*. [online] . Available at: <http://inm.org.bd/wp-content/uploads/2015/09/Sri-Lanka.pdf>.
- ♦ www.microfinance.lk. (n.d.). *Publications*. [online] Available at: <https://www.microfinance.lk/publications/>
- ♦ COUNTRY-LEVEL EFFECTIVENESS AND ACCOUNTABILITY REVIEW (CLEAR) SRI LANKA. (2006). [online] . Available at:

<https://documents1.worldbank.org/curated/en/347721468164634463/pdf/358310rev0CE0CLEAR1SriLanka.pdf>

- ♦ Microfinance Industry Report SRI LANKA UPDATED EDITION 2010 Produced by GTZ ProMiS in collaboration with The Banking With The Poor Network Ministry of Finance and Planning. (n.d). [online] . Available at: <https://www.findevgateway.org/sites/default/files/publications/files/mfg-en-paper-microfinance-industry-report-sri-lanka-2010.pdf>
- ♦ DEPOSIT ASSESSMENT IN SRI LANKA. (n.d). [online] . Available at: <https://www.findevgateway.org/sites/default/files/publications/files/mfg-en-paper-deposit-assessment-in-sri-lanka-may-2011.pdf>

**ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ණය ලබා දීම තුළින්
ශ්‍රී ලංකාවේ ග්‍රාමීය ජනයාගේ
ආර්ථිකය සහ ජීවන තත්ත්වය
කෙරෙහි ඇති කර තිබෙන බලපෑම**

(2015-2020 දක්වා කාලය පදනම් කරගත් විශ්ලේෂණයක්)

රයිට් ටු ලයිෆ් මානව හිමිකම් මධ්‍යස්ථානය

1. හැඳින්වීම

ක්ෂුද්‍ර මූල්‍යය ලෙස අදහස් කරන්නේ “අඩු ආදායම්ලාභී හෝ දරිද්‍රතාවයෙන් පෙළෙන, බැංකු ඇතුළු විධිමත් අංශයේ මූල්‍ය සේවා සපයන ආයතන හරහා මූල්‍ය පහසුකම් ලබා ගැනීමේ ප්‍රවේශය නොමැති පුද්ගලයින් සහ ඔවුන්ගේ ක්ෂුද්‍ර ව්‍යවසායන් සඳහා තැන්පතු, ණය ගෙවීම් සේවා, මුදල් හුවමාරු යනාදී පුළුල් පරාසයක මූල්‍ය සේවා සැපයීමයි. එකී සේවාවන් සපයනු ලබන මූල්‍ය ආයතන” ක්ෂුද්‍ර මූල්‍යය සමාගම් ලෙස අර්ථකතනය කළ හැකිය.

දුප්පතුන්ට සහයෝගීතාවය දැක්වීමේ උපදේශාත්මක සමූහය (Consultative Group to Assist the Poor - CGAP) නිර්වචනය කර ඇති පරිදි “ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය යනු අඩු ආදායම්ලාභීන්ට මූල්‍ය පහසුකම් සැපයීමයි. (<https://www.cgap.org/research/publication/consultative-group-assist-poorest-microfinance-program>) බැංකු වැනි විධිමත් මූල්‍ය ආයතන හරහා තමන්ගේ මූල්‍ය අවශ්‍යතා ඉටුකර ගත නොහැකි අඩු ආදායම්ලාභී සහ දිළිඳු පුද්ගලයින් වෙත මූල්‍ය සේවා සැලසීම මෙම ආයතන මගින් ඉටු කෙරේ.”

2. මහාචාර්ය මොහොමඩ් යුනුස්ගේ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සංකල්පය සහ එහි ක්‍රියාකාරීත්වය

වර්තමානයේ ක්‍රියාත්මක වන ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සංකල්පය ලෝකය පුරා ප්‍රචලිත වූයේ, වර්ෂ 1976 දී බංග්ලාදේශයේ මහාචාර්ය මොහොමඩ් යුනුස් විසින් ආරම්භ කරන ලද ‘ග්‍රාමීන් බැංකු’ සංකල්පයේ ව්‍යාප්තිය සමගිනි. මෙහිදී දුප්පතුන් මූල්‍ය දරිද්‍රතාවයෙන් මුදවා ගැනීම සඳහා විකල්පයක් ලෙස ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ණය ලබා දීමේ ආරම්භය සිදු විය. එහි මූලික හරය වූයේ, කුඩා පරිමාණ ණය මගින් බිම් මට්ටමේ සාධනීය බලපෑමක් ඇති කිරීම යි.

දුප්පතුන්ට දුප්පත්කමින් මිදීමට උපකාර කිරීමේ උපාය මාර්ගයක් ලෙස බිම් මට්ටමේ ජනයා වෙත කුඩා පරිමාණ ණය ලබා දීම මේ යටතේ සිදු විය. එහි මූලික අරමුණ වූයේ මූල්‍යමය හිඟයෙන් පෙළෙන බැංකු රහිත ග්‍රාමීය ප්‍රජාවන්ට ඔවුන්ගේ ව්‍යවසායක හා කෘෂිකාර්මික විභවයන් වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා කුඩා ණය සැපයුම් ලබා දීමයි.

ආර්ථික විද්‍යාව පිළිබඳ මහාචාර්යවරයෙකු වන මොහොමඩ් යුනුස්, බංග්ලාදේශයේ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශයක උණ බමිඳු ආශ්‍රිත නිෂ්පාදන සිදු කරන කාන්තාවන් පිරිසකගේ ණය අර්බුදය පිළිබඳ අවධානය යොමු කිරීමේ දී ඔහු හට නිරීක්ෂණය කළ හැකි වූ දෙය වූයේ, තම කර්මාන්තයට අවැසි අමුද්‍රව්‍ය මිලදී ගැනීමට එම කාන්තාවන්ට ඇති නොහැකියාව මත අවිධිමත් ණය සැපයුම්කරුවන් වෙත යොමු වීමට ඔවුන්ට සිදුව ඇති බවයි. ඉහළ පොලී අනුපාතයකට ලබා ගන්නා මෙම ණය නිසා නිමා නොවන ණය චක්‍රයක් වෙත ඔවුන් බැඳී සිටින බව නිරීක්ෂණය කළ මහාචාර්ය යුනුස් ඉහත කාන්තාවන් හට ඔවුන්ගේ අමුද්‍රව්‍ය මිලදී ගැනීමට අවශ්‍ය වන මුදල ශුන්‍ය පොලියක් යටතේ ඔවුන් වෙත ලබා දීමට කටයුතු කළේය.

ඔහුගේ මෙම සරල මූල පිරිම 'ග්‍රාමීන් බැංකු' ක්‍රමයේ ආරම්භක සංකල්පය විය. එම බැංකු ක්‍රමයේ අරමුණ වූයේ දුප්පතුන් සඳහා සහයෝගීව පියවිය හැකි වන සේ කණ්ඩායම් වශයෙන් ණය ලබා දීමයි. පසුව මෙය ගෝලීය තලයේ ව්‍යාපාරයක් බවට පත් වූ අතර ග්‍රාමීය දරිද්‍රතාවයට එරෙහිව සටන් කිරීමේ වඩා ඵලදායී ආකෘතියක් ලෙස ගෝලීයව ප්‍රකට විය.

මේ ආකාරයට විශේෂයෙන් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශයන්හි වෙසෙන ජනතාව ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය වෙත යොමුවීමට හේතුව වූයේ සාම්ප්‍රදායික බැංකුකරණය තුළින් ඔවුන් බහිෂ්කරණයට ලක්වීමයි. ඇපකරයක් ඉදිරිපත් කිරීමට අසමත් වීම, ස්ථීර රැකියාවක් හෝ ආදායම් මාර්ගයක් නොමැති වීම, සත්‍යාපිත ණය ඉතිහාසයක් නොමැතිකම, බැංකු විසින් පනවන කොන්දේසි සහ නීතිරීතිවල සංකීර්ණභාවය මෙසේ ඔවුන් සාම්ප්‍රදායික බැංකු සේවා තුළින් දුරස්ථ කිරීමට හේතු වී තිබේ.

මෙම වාර්තාව තුළ මූලික අවධානයට ලක් කරන්නේ, ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්‍රියාත්මක වන මෙම ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ආයතන හරහා සිදුකරන ණය දීමේ ක්‍රියාවලිය මගින් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශයන්හි වෙසෙන ජනතාවගේ ආර්ථිකයට සහ ජීවන තත්ත්වයට ඇති කරන බලපෑම කුමක් ද යන්න පිළිබඳවයි.

3. ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍යකරණයේ ඉතිහාසය

ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සංකල්පය ලංකාවට අලුත් වූවක් නොවේ. අතීතයේ සිට ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක වූ සිටිටු ක්‍රමය නිල නොවන (අවිධිමත්) මුදල් ඒකරාශී කරන ක්‍රමවේදයක් වූ අතර එමගින් සිටිටුව සඳහා හවුල් වන පුද්ගලයන් වෙත මුදල් සම්පාදනය කරනු ලැබීය.

ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ක්‍රමයේ ඉතිහාසය සලකන විට මෙරට බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යය පාලනය යටතේ වර්ෂ 1906 දී ග්‍රාමීය ගොවි ජනතාවගේ ආර්ථික අවශ්‍යතා සපුරාලීම වෙනුවෙන් සකසුරුවම් ණය සමුපකාර සමිති ක්‍රමය ආරම්භ කරනු ලැබීය. ක්‍රමයෙන් මෙම සමුපකාර සමිති සංඛ්‍යාත්මකව වර්ධනය වූ අතර 1911 අංක 7 දරන සමුපකාර සමිති ආඥා පනත තුළින් එය රජයේ අධීක්ෂණය යටතට පත්කරනු ලැබීය. ග්‍රාමීය බැංකු ක්ෂේත්‍රය යනු මෙම සමුපකාර ව්‍යාපාරය තුළ පවත්නා ඉතා වැදගත් අංශයකි. පසුකාලීනව එනම් 1978 දී මෙම සකසුරුවම් සහ ණය සමුපකාර සමිති 'සණස' නම් වූ නව ව්‍යාපාර නාමයක් යටතේ ප්‍රතිව්‍යුහගත කරනු ලැබීය.

ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ රාජ්‍ය අංශයේ මැදිහත්වීම් සලකන විට 1980 දශකය අග භාගයේ රජය මගින් දුප්පතුන් බල ගැන්වීමේ අරමුණින් ක්‍රියාත්මක කළ "ජන සවිය" වැඩසටහන තුළින් රාජ්‍ය අනුග්‍රහය යටතේ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය අංශය තවදුරටත් වර්ධනය විය. 1985 දී රජය මගින් මූල්‍ය ගනුදෙනු සඳහා ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන බැංකු 17 ක් පිහිටුවා තිබේ. මෙම "ජන සවිය" වැඩසටහන වෙනුවට පසුව හඳුන්වා දුන් සමෘද්ධි වැඩසටහන ද මෙහිලා විශාල කාර්ය භාරයක් ඉටු කර ඇත. 1995 වසරේ සිට රට පුරා පිහිටුවා ඇති සමෘද්ධි බැංකු සමිති ජාලයක් හරහා ක්‍රියාත්මක වෙන මෙම වැඩසටහනට ඉතිරිකිරීම් සහ ණය අංශයක් ඇතුළත් වේ.

ශ්‍රී ලංකාව තුළ පසුගිය වසර 20 ක පමණ කාලය තුළ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍යය ක්ෂේත්‍රය බොහෝ වෙනස්කම්වලට ලක් වී තිබේ. ඒ සඳහා රාජ්‍ය අංශය හැර දේශීය සහ ජාත්‍යන්තර රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන, පෞද්ගලික අංශයේ බැංකු, කල්බදු සමාගම් ආදී පුළුල් පරාසයක ආයතන අද වන විට අවතීර්ණ වී ඇත.

එසේම මුල් කාලයේ දී මෙය මහාචාර්ය මොහොමඩ් යුනුස් ගේ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ආරම්භක සංකල්ප වලට එනම්, දුප්පතුන් දුප්පත් කමින් මුදවා ගැනීමටත් ග්‍රාමීය ව්‍යවසාය දියුණු කිරීමටත් ඒකාබද්ධ මූල්‍යකරණයක් ඇති කිරීමටත් කැපවූ යාන්ත්‍රණයක් ලෙස ක්‍රියාත්මක වූ නමුත් කල් යාමේදී ලාභ ලබන ව්‍යාපාරයක් බවට පත් විය. අද වන විට වාණිජ බැංකු සහ වෙනත් මූල්‍ය ආයතන තරගකාරී ලෙස ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ක්ෂේත්‍රයට අවතීර්ණ වීමට හේතු වී ඇත්තේ, එය අධික ලාභ ලැබිය හැකි කර්මාන්තයක් බවට පරිවර්තනය වී තිබීම නිසාය. ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සමාගම් දුප්පතුවට සහන සැලසීමේ එහි ප්‍රාථමික අරමුණෙහි සිට ලාභ ලැබීමේ ව්‍යාපාරයක තත්ත්වයට පරිණාමය වීම සිදු වූයේ අභිසංක ගැමියන්ගෙන් වත්කම් අන්තිම අඩියටම සුරාකෑම තුළිනි.

4. ශ්‍රී ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක වන ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ණය ලබා දීමේ සංවිධාන ආකෘති

1. ප්‍රජා සමිති සංගම් ආකෘතිය

ප්‍රජා සහභාගීත්වයෙන් පිහිටුවන ගොවි සමිති, කාන්තා සමිති, තරුණ සමිති ආදී සංවිධාන හරහා ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සේවාවන් වෙත සාමාජිකයින් ඇදගැනීම මෙහිදී සිදු වේ. මෙහිදී සාමාජිකයින් විසින් එක් රැස් කරන මුදල් ද යොදාගනු ලබන්නේ නැවත ඔවුන් වෙත ණය ලබා දීම සඳහාය. පවුලේ පරිභෝජන අවශ්‍යතා/හදිසි අවශ්‍යතා සඳහා මෙසේ ණය ලබා දීම සිදුවේ.

2. ප්‍රජා බැංකුකරණය / ග්‍රාමීය බැංකු ආකෘතිය

ප්‍රජා බැංකු සාමාන්‍යයෙන් පිහිටුවා ඇත්තේ රජයේ සහ රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවල උපකාරයෙනි. එම අනුග්‍රාහක ආයතන මගින් ප්‍රජා බැංකුවට අවශ්‍ය ප්‍රාග්ධනය ලබාදෙන අතර එමගින් සාමාජිකයින්ට මුදල් ණයට ලබා දීම සිදු කරයි. මෙහිදී සාමූහික ඇපකරයක් තබමින් ණය ලබා ගනී.

3. ණය සමිති ආකෘතිය

මූල්‍ය අවශ්‍යතා වෙනුවෙන් ණය ලබාගැනීම අරමුණු කරගෙන ක්‍රියාත්මක වේ. මෙහිදී පුද්ගලයින් කණ්ඩායමක් විසින් පොදු එකඟත්වය මත එක් සාමාජිකයෙකුට එකවර එකතුවක් ලෙස ණය ලබාදෙයි. මේ ආකාරයෙන් අනුපිළිවෙලින් සෑම සාමාජිකයෙකුටම මුදල් ණයට දෙනු ඇත. ඒ සඳහා මුදල් සම්පාදනය කරනු ලබන්නේ එක් එක් සාමාජිකයා විසින් මාසිකව ලබාදෙන නිශ්චිත දායක මුදල් එකතු කිරීමෙනි.

4. අතරමැදි නියෝජිතයන් හරහා ණය ලබාගැනීමේ ආකෘතිය

මෙම අතරමැදියන් යනු මූල්‍ය සමාගම්වල නියෝජිතයින් ලෙස කටයුතු කරන පුද්ගලයින්ය. ණය ලබාදීමේ ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ දැනුවත් කිරීම, ණය ලාභීන් සහ ණය දෙන සමාගම් අතර සම්බන්ධතාවය ඇති කිරීම, ණය වාරික එකතු කිරීම ආදී වූ පුළුල් පරාසයක වගකීම් මොවුන් විසින් ඉටුකරයි.

5. සමුපකාර ග්‍රාමීය බැංකු ආකෘතිය

සහන කොන්දේසි මත සාමාජිකයින් වෙත අඩු පොලියක් යටතේ ණය ලබාදීම සිදුකරයි. ලාභ ලැබීමට වඩා අඩු ආදායම්ලාභීන් වෙත සහනදායී ආකාරයට මූල්‍ය සේවා සැපයීමේ අරමුණින් යුතුව ක්‍රියාත්මක වේ.

5. ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍යකරණයෙහි නිරත වන ආයතන

ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව දක්වන ආකාරයට මෙරට තුළ බලපත්‍රලාභී ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ආයතන පවතින්නේ හතරක් (4) පමණි.

<https://www.cbsl.gov.lk/en/authorized-financial-institutions/licensed-microfinance-companies>

නමුත් මීට අමතරව ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍යකරණයෙහි නිරත වන වෙනත් ආයතන ගණනාවක් පවතී. එවැනි වෙනත් ආයතන ලෙස ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන බැංකු, වෙනත් බලපත්‍රලත් විශේෂිත බැංකු, සහස සංවර්ධන බැංකු, සමෘද්ධි බැංකු, සමුපකාර ග්‍රාමීය බැංකු, සකසුරුවම් හා ණය සමුපකාර සමිති, රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන වැනි වෙනත් ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ආයතන පෙන්වා දිය හැකිය. මීට අමතරව ලියාපදිංචි වීමකින් තොරව ක්ෂුද්‍ර මූල්‍යකරණයෙහි නිරතවන නිත්‍යනුකූල නොවන ආයතන ද පවතී.

වගුව 01: ක්ෂුද්‍ර මූල්‍යකරණයෙහි නිරත වන වෙනත් ආයතන

ආයතන වර්ගය	සේවා ස්ථාන සංඛ්‍යාව
ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන බැංකු	ශාඛා කාර්යාල 215
වෙනත් බලපත්‍ර ලත් විශේෂිත බැංකු (සහස සංවර්ධන බැංකුව)	ශාඛා කාර්යාල 36
සමෘද්ධි බැංකු සමිති	සමිති 1,038
සමුපකාර ග්‍රාමීය බැංකු හා කාන්තා සංවර්ධන සමුපකාර	1,684
සහස/ සකසුරුවම් හා ණය සමුපකාර සමිති	ක්‍රියාකාරී සමිති 3,794
වෙනත් ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ආයතන (රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන, සීමා සහිත වගකීම් සමාගම්, ගැරන්ටි සමාගම්)	2,500 ¹⁰
එකතුව (බැංකු සහ වෙනත් මූල්‍ය සමාගම් හැර)	9,267 ¹¹

මූලාශ්‍රය- GTZ : Micro Finance industry survey

සමුපකාර ග්‍රාමීය බැංකු, සකසුරුවම් හා ණය සමුපකාර සමිති (සහස), සමෘද්ධි බැංකු, රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන, වෙනත් මූල්‍ය සේවා සපයන වාණිජ බැංකු, ලියාපදිංචි ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ආයතන ආයතන මෙන්ම මහජන බැංකුව, ලංකා බැංකුව, සම්පත් බැංකුව වැනි බැංකු සහ කොමර්ෂල් ක්‍රෙඩිට්, ඔරියන්ට් කල්බදු

සමාගම වැනි බැංකු නොවන ආයතන ද ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සේවා සපයයි. සමහර ආයතන මෙම සේවා සියලුම ශාඛා ඔස්සේ ලබා දෙන අතර සමහර ආයතන තෝරා ගත් ශාඛා හරහා පමණක් සේවා සපයයි.

ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන බැංකු තක්සේරු කරන අන්දමට ඔවුන්ගේ ව්‍යාපාරයෙන් දළ වශයෙන් 86% ක් ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සේවාවන්ය. ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සේවා පාරිභෝගික පිරිස මිලියනයක් ලෙස තක්සේරු කර ඇත.

සමුපකාර ග්‍රාමීය බැංකු හා ග්‍රාමීය සංවර්ධන සමුපකාර සමිති සේවා ලබන පාරිභෝගිකයින් සංඛ්‍යා පිළිබඳ තොරතුරු නොමැති වුවද ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව විසින් පෙන්වා දෙනු ලබන පරිදි සකසුරුවම් හා ණය සමුපකාර සමිති සාමාජිකත්වය අට ලක්ෂයක් පමණ වන බවට තක්සේරු කර ඇත.

ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ආයතන සමීක්ෂණයට අනුව වාණිජ බැංකු වැනි විධිමත් අංශයට අයත් ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය පාරිභෝගික සංඛ්‍යාව නම් ලක්ෂ තිස්පන්දහසකි. ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ආයතන සමීක්ෂණය හා වෙනත් ප්‍රකාශිත තොරතුරු වලට අනුව රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන හා වෙනත් මූල්‍ය ආයතනය විසින් මිලියනයක පමණ පාරිභෝගික පිරිසක් ආවරණය කෙරේ.

6. ග්‍රාමීය ජනතාවගේ මූල්‍ය සාක්ෂරතාවය පිළිබඳ ගැටලු

ශ්‍රී ලංකාවේ අද වන විට ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ ඇති වී තිබෙන ගැටලුකාරී තත්ත්වයන්ට මෙරට ග්‍රාමීය ජනතාවගේ මූල්‍ය සාක්ෂරතාවයේ පවතින යම් යම් අඩු ලුහුඬුකම් ද හේතුවක් වී තිබේ.

මූල්‍ය යහපැවැත්ම සඳහා මූල්‍ය සම්පත් කලමනාකරණය කිරීමට දැනුම කුසලතා භාවිත කිරීමට ඇති හැකියාව මූල්‍ය සාක්ෂරතාවයයි. ඉතාම සරලව කිවහොත් මූල්‍ය සාක්ෂරතාවය යනු ආදායම් ඉපයීම, වියදම් කිරීම සහ මූල්‍ය කලමනාකරණය කිරීම ආදිය පිළිබඳ ඵලදායී සහ වඩාත් නිවැරදි තීරණ ගැනීමට මිනිසා සතු හැකියාව ලෙස හඳුන්වා දිය හැකිය. එසේම මූල්‍ය ක්‍රමයක් තුළ පවතින මූලික අංග කෙරෙහි පුද්ගලයා සතු දැනුවත්භාවයද මූල්‍ය සාක්ෂරතාව යන්නට අයත් වේ.

මූල්‍ය සාක්ෂරතාවය ඇති කිරීමෙහිලා මූල්‍ය අධ්‍යාපනය, මූල්‍ය දැනුවත්භාවය, මූල්‍ය පරිහරණ කුසලතා ආදිය වැදගත් වේ. මූල්‍ය පද්ධතිය තුළ විවිධ ගනුදෙනුවලට සම්බන්ධ වීමේ දී පුද්ගලයෙකු සතු මූල්‍ය සාක්ෂරතාවය අනිවාර්ය අංගයකි. ඉහළ මූල්‍ය සාක්ෂරතාව පවතින පුද්ගලයෙකුට ආර්ථික ක්‍රියාකාරකම් වල දී ස්වාධීන තීරණ ගැනීමටත් ඉතුරුම් සහ පරිභෝජන සැලසුම් සකස් කිරීමේදී ඵලදායී තීරණ ගැනීමටත් හැකියාව පවතී.

ශ්‍රී ලංකාවේ ද වැඩි ජනගහනයක් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ ආශ්‍රිතව ජීවත් වන අතර කෘෂි කර්මාන්තය පදනම් කරගත් සමාජ ආර්ථික රටාවකට එම ජනයා හුරු වී සිටිති. නමුත් ග්‍රාමීය අංශයේ බහුතරයකට ප්‍රමාණවත් මූල්‍ය සාක්ෂරතාවයක් නොමැත. තවත් ගැටලුවක් වන්නේ විධිමත් සාම්ප්‍රදායික අංශයේ මූල්‍ය පද්ධතියට අයත් බැංකු සහ මූල්‍යායතන තුළින් මෙම ග්‍රාමීය ජනයා බහිෂ්කරණයට ලක් කිරීමයි. එසේම ග්‍රාමීය ඉතුරුම් නිසි පරිදි ආයෝජනය කිරීමට අවශ්‍ය උපදේශන සහ මගපෙන්වීම මෙන්ම අවස්ථා දුලබ වීම ද මූල්‍ය කලමනාකරණය සම්බන්ධ ගැටලු ඇති කිරීමට හේතුවී තිබේ.

වාණිජ බැංකු සහ සෛස්‍ර මූල්‍ය ආයතන බොහෝ විට ක්‍රියාත්මක වන්නේ පුද්ගල සුභසාධනයට වඩා ලාභය අරමුණු කරගෙන වන බැවින් ග්‍රාමීය ජනතාව වෙත මෙම විධිමත් අංශයේ මූල්‍ය ආයතන කෙරෙහි ප්‍රවේශ වීම සඳහා සීමා ඇති වී තිබේ. මේ නිසා වැඩි වශයෙන් ඔවුන් අවිධිමත් මූල්‍ය ආයතන හා ගනුදෙනු කිරීමට වැඩි නැඹුරුවක් දක්වයි.

උදා:- ප්‍රාදේශීයව ක්‍රියාත්මක වන මුදල් පොලියට, ණයට දෙන පුද්ගලයින්, ණය දෙන සමිති, ග්‍රාමීය බැංකු

මෙසේ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ආයතන මගින් ණය ලබා දීමේදී ඉහළ පොලී අනුපාතයක් අය කරන අතර මෙම ණය ලබාගන්නා ජනතාව වැඩි වශයෙන් එම පවුලේ හදිසි අවශ්‍යතා එදිනෙදා පරිභෝජනය හෝ පෙර ලබාගත් ණය පියවීම වැනි කටයුතු සඳහා යොදාගැනීම නිසා ආයෝජන අවස්ථා අහිමි වේ.

දෛනිකව මූල්‍ය ගනුදෙනු වල නිරත වීමේ දී වඩාත් ඵලදායී අයුරින් මුදල් භාවිතා කිරීමට පුද්ගලයා සතුව පැවතිය යුතු සාමාන්‍ය අවබෝධය නොතිබීම වර්තමානයේ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ ඇතිවී ඇති ගැටලුකාරී තත්ත්වයන්ට ද හේතු වී තිබේ.

එසේම මූල්‍ය සාක්ෂරතාවය ඇති නොවීමට භාෂාමය බාධක ද පවතී. එනම් වාණිජ බැංකු සහ සෛස්‍ර මූල්‍ය ආයතන බොහෝ විට ඉංග්‍රීසි භාෂාව භාවිතා කිරීමත් එම නිසා ග්‍රාමීය ජනයාට බොහෝ විට සන්නිවේදන ගැටලු ඇති වීමත් දැකිය හැකිය.

මේ හේතුවෙන් ග්‍රාමීය ව්‍යවසාය ඉහළ නැංවීම හෝ දුප්පත්කම දුරලීමට මෙම ණය ලබාදීම පිටුවහලක් නොවේ. එසේම අධික පොලී අනුපාත, මහජන පීඩාකාරී මුදල් අය කිරීමේ ක්‍රම සහ වෙනත් නීති විරෝධී භාවිතයන් හේතුවෙන් මෙම ණය දෙන ආයතන දුප්පතුන්ට සහන සැලසීමට අසමත් වී තිබේ. මෙම තත්ත්වය වර්ධනය වීමට හේතුවක් වී ඇත්තේ ග්‍රාමීය ජනයාගේ මූල්‍ය සාක්ෂරතාව අවම මට්ටමක පැවතීමයි. ජනයාගේ මූල්‍ය සහ නීතිමය දැනුවත්භාවය අවම වීම නිසා මෙම ලියාපදිංචි නොවූ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ආයතනයන්ට නිත්‍යනුකූල නොවන ලෙස ණය ලබා දීමටත් නැවත ණය අයකර ගැනීමේ දී නීතිමය ක්‍රියාමාර්ග ගනු ලබන බවට බලපෑම් එල්ල කිරීමටත් හැකි වී තිබේ.

7. මෙරට ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ක්ෂේත්‍රය තුළ පවතින ගැටලුව

ක්ෂුද්‍ර මූල්‍යකරණයේ ප්‍රධාන අරමුණු වන්නේ දරිද්‍රතාවය අවම කිරීම සහ ප්‍රජා සහභාගීත්වය ඉහළ දැමීම තුළින් ග්‍රාමීය ව්‍යවසායකත්වය වැඩි දියුණු කිරීම සහ සමාජ ආර්ථික තලයෙහි අව වරප්‍රසාදිත වූ කණ්ඩායම් වලට ප්‍රතිලාභ ගෙන දෙන සංවර්ධන මෙවලමක් ලෙස ක්‍රියාත්මක වීමයි. ශ්‍රී ලංකාවේ තත්ත්වය සලකන විට විශේෂයෙන් ග්‍රාමීය ජනතාව මෙම ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය කෙරෙහි ආකර්ෂණය වීමට බලපා ඇති ප්‍රබල හේතුවක් වන්නේ වාණිජ බැංකු හා සසඳන කළ කුඩා පරිමාණයේ වටිනාකමකින් යුතු ණය ගනුදෙනු සඳහා අවස්ථාව හිමි වීමත් එම ණය ලබා දීමේ දී ඉතා ලිහිල් කොන්දේසි යටතේ පහසුවෙන් සහ ඉක්මනින් ණය ලබා ගැනීමට ඇති හැකියාවත් නිසා ය. ඉතා සරලව පැවසුවහොත් ග්‍රාමීය ජනයාට බැංකු පසුපස යමින් ණය මුදලක් ලබාගැනීමට වෙහෙසකර උත්සාහයක යෙදෙනවාට

වඩා තමන්ගේ ගේ-දොරකඩටම පැමිණෙන ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ආයතන නියෝජිතයින් වෙතින් ණය ලබාගැනීම ඉතා පහසුවක් වී ඇත.

ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය වෘත්තිකයන්ගේ සංගමයේ 2020 වාර්ෂික වාර්තාවට අනුව ලබාදී ඇති මුළු ණය රුපියල් බිලියන 56.96 කි. මුළු ණය ලාභීන් සංඛ්‍යාව, 344, 973 කි. එනම් එය රටේ මුළු ජනගහනයෙන් 4.7ක ප්‍රතිශතයකි. 2019 මාර්තු මාසයේදී එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සිලයේ සැසිවාරය වෙත ඉදිරිපත් කෙරුණු ණය සහන හා මානව හිමිකම් පිළිබඳ එක්සත් ජාතීන්ගේ විශේෂඥවරයාගේ ශ්‍රී ලංකා සංචාරයේ වාර්තාවට අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ණයගැතියන් සංඛ්‍යාව 2, 898,232 කි.

මෙම සංඛ්‍යා දත්ත අතර වෙනසට හේතුව ලෙස සැලකිය හැක්කේ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය වෘත්තිකයන්ගේ සංගමය විසින් ඉදිරිපත් කර ඇත්තේ ලියාපදිංචි ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සමාගම් වලට අයත් තොරතුරු පමණක් වීමය. මේ අනුව සලකන විට වාර්තා නොවී පවතින ණයගැතියන් ගේ සංඛ්‍යාව අනුව මෙම අගය ඉතා විශාල වීමේ ඉඩකඩක් පවතී. මාධ්‍ය වාර්තාවන්ට අනුව මේ ආකාරයෙන් ලබා ගත් ණය පියවීමට නොහැකි වීම හේතුවෙන් දිවි නසා ගත් සංඛ්‍යාව 170 කි.

මෙම ක්ෂුද්‍ර මූල්‍යකරණයේ නිරත සමාගම් හරහා ග්‍රාමීය ප්‍රජාව වෙත ණය ලබාදීමේ ක්‍රියාවලිය තුළ නිරීක්ෂණය කළ හැකි ප්‍රවණතාවක් වන්නේ ණය ලාභීන් විසින් සෘජුව සමාගම් වෙත ගොස් ණය ලබා ගැනීමට වඩා විවිධ ක්‍රමවේද භාවිතා කරමින් මූල්‍ය අවශ්‍යතා පවතින පුද්ගලයින් වෙත මෙම සමාගම් ප්‍රවේශ වීමයි. ඒ හරහා විවිධ සමාජ ආර්ථික ගැටලුවලින් පීඩා විඳින ජනතාව වෙත තම ගැටලුවලින් මිදීමට ඇති පහසුම සහ විශ්වාසනීයම ක්‍රමවේදය වන්නේ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ණය ලබා ගැනීම බව ඒත්තු ගැන්වීමට මෙම මූල්‍ය සමාගම් සමත් වේ. නමුත් මෙම සමාගම් විසින් ණය ලබා දීමේදී අය කරන අධික පොලිය සහ සූරා කෑම හමුවේ මෙම ජනයාට පෙරටත් වඩා සංකීර්ණ සහ ගැටලුකාරී තත්ත්වයන්ට මුහුණ පෑමට සිදු වේ. එසේම ණයගැතිභාවය දිනෙන් දින ඉහළ යාම නිසා ඊට විසඳුම් ලෙස තව තවත් ණය ලබා ගැනීමට පෙළඹීමෙන් නිමා නොවන ණය චක්‍රයකට මොවුන් හසුවී සිටී.

එවැනි පසුබිමක් තුළ මෙරට ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සමාගම් වැඩි වශයෙන් ව්‍යාප්ත වී ඇති ග්‍රාමීය ප්‍රදේශයන්හි ජනතාවගේ ආර්ථිකයට සහ ජීවන තත්ත්වයට, ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ආයතන හරහා සිදුකරන ණය දීමේ ක්‍රියාවලිය මගින් ඇති කරන බලපෑම කුමක් ද යන්න පිළිබඳව මෙම අධ්‍යයනය තුළින් විමසීමට ලක් කරයි.

8. අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය

මෙම විශ්ලේෂණ වාර්තාව සඳහා පදනම් කොට ගෙන ඇත්තේ, ශ්‍රී ලංකාවේ එක් එක් දිස්ත්‍රික්කවල ග්‍රාමීය ජනතාවගේ ආර්ථිකය සහ ජීවන තත්ත්වය කෙරෙහි ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ණය ලබාදීම හරහා සිදු කර තිබෙන බලපෑමයි. මේ සඳහා ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුවේ සංගණන වාර්තාවේ නිර්වචන අනුව ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ ලෙස හඳුන්වා ඇති ප්‍රදේශයන්හි පදිංචි ග්‍රාමීය ජනගහනය 85% ට වැඩි දිස්ත්‍රික්ක 12 ක් තෝරාගෙන ජනතාවගේ ආර්ථිකය සහ ජීවන තත්ත්වය දර්ශක කිහිපයක් ඇසුරින් මෙහිදී විශ්ලේෂණය කොට තිබේ.

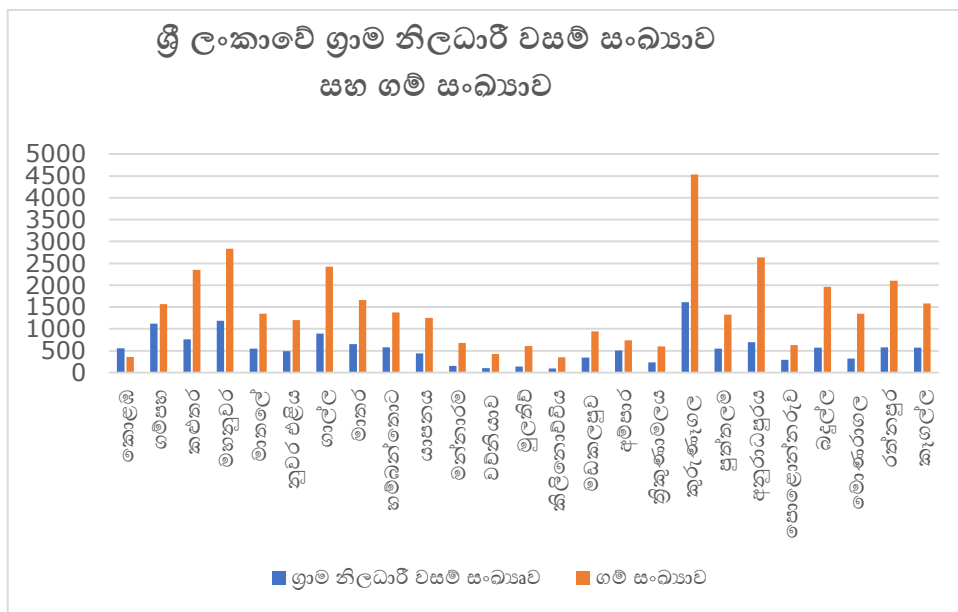
මෙම විශ්ලේෂණය මූලික වශයෙන් ප්‍රමාණාත්මක දත්ත මත පදනම් වූවකි. ඒ අනුව ආර්ථික දර්ශක, ජීවන තත්ත්වය පිළිබඳ දර්ශක ලෙස පුද්ගල ආදායම, වියදම, ණය ගැති බව පිළිබඳ තොරතුරු, දරිද්‍රතාවය පිළිබඳ තොරතුරු, විරැකියාව සහ ආර්ථික දායකත්වය, ආර්ථික ගැටලු (දුගී බව/ණය ගැතිභාවය) හේතුවෙන් ඇති වූ දිවි නසා ගැනීම් යන නිර්ණායක තෝරාගෙන තිබේ.

9. ගැටලුව විශ්ලේෂණය

2012 ජන හා නිවාස සංගණනයේ අවසන් දත්ත වාර්තාවට අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ මුළු ජනගහනය 20,359,439 කි. එකී ජනගහනයේ පදිංචිය සලකා බලන විට මුළු ජනගහනයෙන් 77.4%ක ප්‍රතිශතයක්, එනම් 15,753,322 ක් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල ජීවත් වේ. මේ අනුව පෙනෙන්නේ මෙරට වැඩි ජන කොටසක් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල වෙසෙන බවයි. ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුවේ වර්ගීකරණයට අනුව ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ ලෙස නිර්වචනය කර ඇත්තේ, ශ්‍රී ලංකාවේ නාගරික අංශයට (මහ නගර සභා, නගර සභා) සහ වතු අංශයට අයත් නොවන දිවයිනේ අනිකුත් ප්‍රදේශයි. (Census of Population and Housing 2012 Department of Census & Statistics Ministry of Policy Planning and Economic Affairs, n.d.) <http://www.statistics.gov.lk/PopHouSat/CPH2011/Pages/Activities/Reports/FinalReport/FinalReportE.pdf>

ශ්‍රී ලංකාවේ ග්‍රාම නිලධාරී වසම් සංඛ්‍යාව 14,021 ක් වන අතර ඊට අයත් ගම් සංඛ්‍යාව 36, 822 කි. (Census of Population and Housing 2012 Department of Census & Statistics Ministry of Policy Planning and Economic Affairs, n.d.)

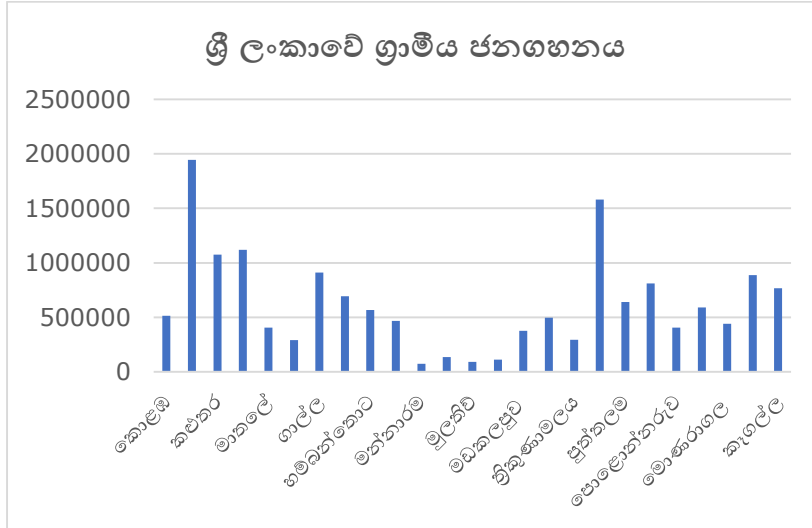
ප්‍රස්තාර සටහන 1

මූලාශ්‍රය- ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව

එකී නිර්වචනයට අනුව, මෙරට එක් එක් දිස්ත්‍රික්කවල ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ යන්තම අයත් ලෙස සැලකෙන ප්‍රදේශවල පදිංචි ජනගහනය පහත පරිදි වේ.

ප්‍රස්තාර සටහන - 02

මූලාශ්‍රය- ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව

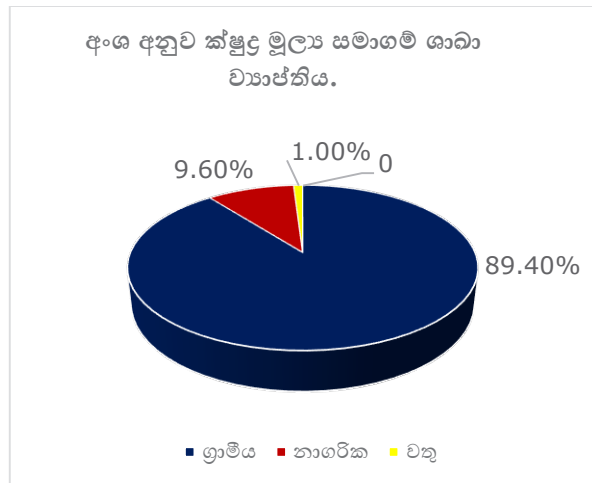
රට තුළ එක් එක් දිස්ත්‍රික්කයන් හි පදිංචි මුළු ජනගහනයෙන් 85% කට වැඩි පිරිසක් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශයන්හි වෙසෙන දිස්ත්‍රික්ක ලෙස,

1) කළුතර	- 88.0%	7) කුරුණෑගල	- 97.7%
2) ගාල්ල	- 85.7%	8) පුත්තලම	- 91.0%
3) මාතලේ	- 85.4%	9) අනුරාධපුරය	- 94.1%
4) හම්බන්තොට	- 94.7%	10) පොළොන්නරුව	- 100%
5) මුලතිව්	- 100%	11) මොණරාගල	- 98.1%
6) කිලිනොච්චි	- 100%	12) කෑගල්ල	- 91.3%

යන දිස්ත්‍රික්ක පෙන්වා දිය හැකිය. පොළොන්නරුව, කිලිනොච්චිය, මුලතිව් දිස්ත්‍රික්කවල ග්‍රාමීය ජනගහනය 100% කි. එනම් එම දිස්ත්‍රික්කවල නාගරික අංශයක් නොමැත.

එසේම ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සේවා සමාගම්වල ප්‍රාදේශීය ව්‍යාප්තිය සලකා බැලුවහොත් ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සමාගම් ශාඛා වැඩි ප්‍රමාණයක් ව්‍යාප්ත වී ඇත්තේ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ කේන්ද්‍ර කොට ගෙනය. එනම් ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සේවා ආයතන 89%ක් ම ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ ආශ්‍රිතව ස්ථානගතව තිබෙන බව පෙනේ.

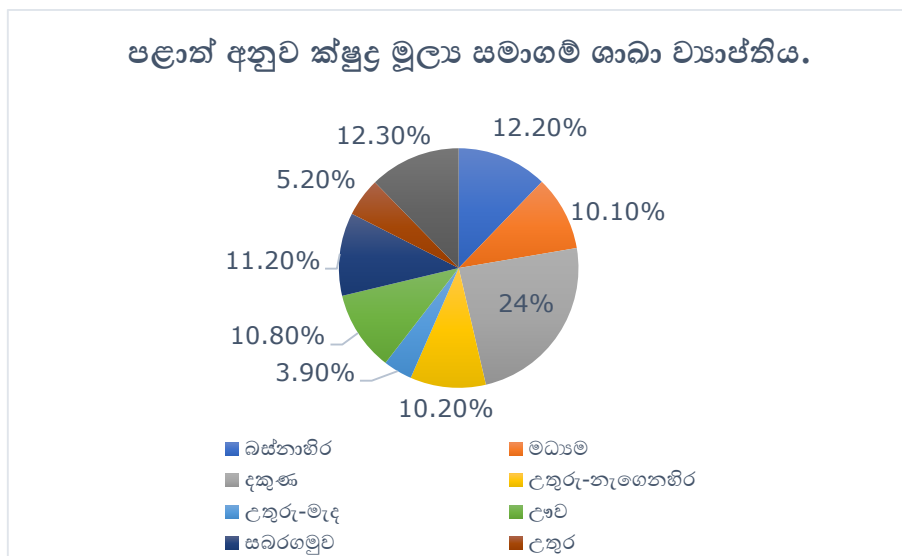
ප්‍රස්තාර සටහන - 03

මූලාශ්‍රය- GTZ : Micro Finance industry survey

පළාත් අනුව සලකන විට වැඩිම සමාගම් ප්‍රතිශතයක් අනුපිළිවෙලින් දකුණු පළාතේ ද ඉන්පසු වයඹ පළාතේ ද, ඉන්පසු බස්නාහිර සහ සබරගමුව පළාතේ ද, අනතුරුව ඌව, උතුරු නැගෙනහිර, මධ්‍යම යන පළාත්වල සහ උතුර සහ උතුරු මැද පළාත්වල ද දැක ගත හැකිය. මෙහිදී නිරීක්ෂණය කළ හැකි ප්‍රවණතාවක් වන්නේ ඉහත දක්වා ඇති ශ්‍රී ලංකාවේ ග්‍රාමීය ජනතාව වැඩි ප්‍රතිශතයක් වෙසෙන දිස්ත්‍රික්ක සියල්ලම පාහේ මෙම ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සමාගම් වැඩි වශයෙන් ව්‍යාප්ත වී ඇති පළාත් යටතට අයත් දිස්ත්‍රික්කයන් වන බවයි. මේ අනුව පැහැදිලි වන කරුණක් වන්නේ, ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සමාගම් විසින් ග්‍රාමීය ජනතාව ඉලක්ක කරගෙන ග්‍රාමීය ජනයා වැඩි වශයෙන් පදිංචි වී ඇති දිස්ත්‍රික්කවල සිය සමාගම් ශාඛා ජාලය ව්‍යාප්ත කොට ඇති බවයි.

ප්‍රස්තාර සටහන 04

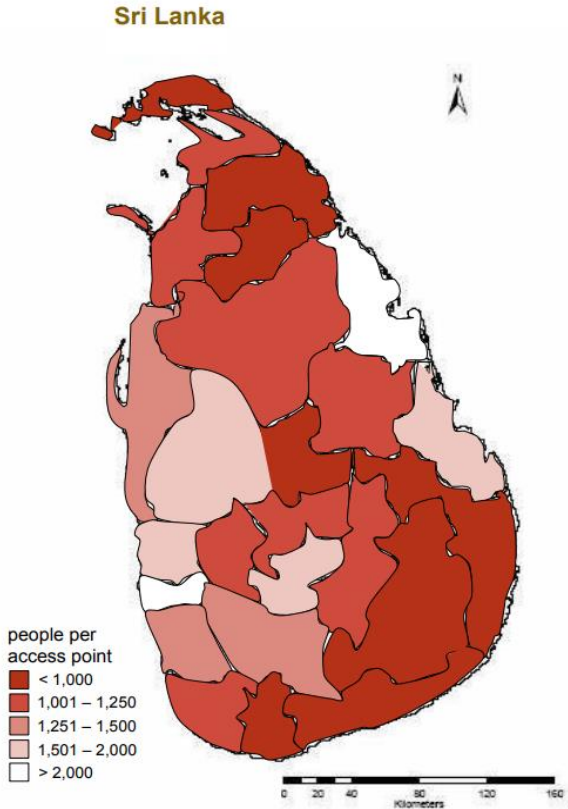

මූලාශ්‍රය- GTZ : Micro Finance industry survey

ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සමාගම් ශාඛා ව්‍යාප්ති ඝනත්වය සලකා බැලීමේදී වැඩිම ව්‍යාප්තියක් පෙන්වුම් කරන දිස්ත්‍රික්ක වන්නේ ද පෙර සඳහන් කරන ලද ග්‍රාමීය ජනයා වැඩි වශයෙන් වෙසෙන දිස්ත්‍රික්ක වේ. ඒ අනුව එක් ශාඛාවක් සඳහා ගනුදෙනුකරුවන් 1000 ට අඩු සංඛ්‍යාවක් සිටින දිස්ත්‍රික්ක වන්නේ මුලතිව්, මොණරාගල, මාතර, හම්බන්තොට යන දිස්ත්‍රික්කයි. ගනුදෙනුකරුවන් 1001-1250 ක් අතර සංඛ්‍යාවක් සිටින්නේ ගාල්ල, කෑගල්ල, අනුරාධපුරය, පොළොන්නරුව, කිලිනොච්චිය යන දිස්ත්‍රික්කවලය. පුත්තලම, කළුතර දිස්ත්‍රික්කවල එක් මධ්‍යස්ථානයක් සඳහා සිටින ගනුදෙනුකරුවන් සංඛ්‍යාව 1251-1500 ක් අතර වේ. මෙසේ ගනුදෙනුකරුවන් සංසන්දනාත්මකව සලකන විට අඩු අගයක් ගන්නේ එම දිස්ත්‍රික්කවල ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සමාගම් ශාඛා වැඩි වශයෙන් ව්‍යාප්ත වී ඇති නිසාය. එනම් ශාඛා ව්‍යාප්ති ඝනත්වය ඉහළ නිසාය.

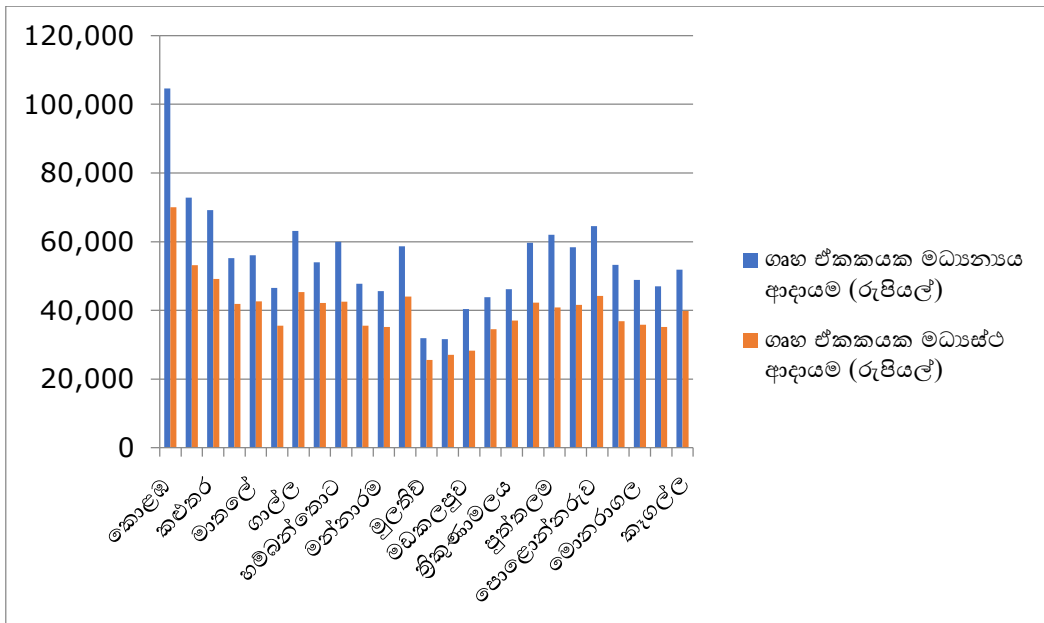
කොළඹ වැනි ඉහළ නාගරික ජන සංඛ්‍යාවක් වෙසෙන දිස්ත්‍රික්කයක එක් ශාඛාවකට ගනුදෙනුකරුවන් 2000කට වැඩි සංඛ්‍යාවක් සිටී. මෙයට හේතුව එම දිස්ත්‍රික්කවල ජනගහනයට සාපේක්ෂව ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සමාගම් ව්‍යාප්තිය අඩු වීමයි. නමුත් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ වල තත්ත්වය මීට වඩා වෙනස් බව පෙනේ. එනම් එම ප්‍රදේශවල ජනගහනයට සාපේක්ෂව ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සමාගම් ශාඛා ව්‍යාප්තිය ද ඉහළය.

ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සමාගම් ශාඛා ව්‍යාප්ති ඝනත්වය (එක් ශාඛාවකට සිටින ගනුදෙනුකරුවන් සංඛ්‍යාව අනුව)

මිලගට මෙම ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සේවා සමාගම් වැඩි වශයෙන් ව්‍යාප්ත වී ඇති ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල ජනතාවගේ ආර්ථිකය සහ ජීවන තත්ත්වය කෙරෙහි එම සමාගම් විසින් ඇති කර තිබෙන බලපෑම විමසා බලමු.

කුටුම්භ මාසික මධ්‍යන්‍යය සහ මධ්‍යස්ථ ආදායම

මූලාශ්‍රය 2016, කුටුම්භ ආදායම් සහ වියදම් සමීක්ෂණ

එක් එක් දිස්ත්‍රික්කයන්හි මාසිකව කුටුම්භයකට ලැබෙන ආදායමේ මධ්‍යන්‍ය අගය සලකා බලන විට කොළඹ, ගම්පහ දිස්ත්‍රික්ක හැරුණ විට ඉහත සෑම දිස්ත්‍රික්කයකම කුටුම්භයක මධ්‍යස්ථ මාසික ආදායම රු.70,000 ට වඩා අඩුය. බස්නාහිර පළාතට අයත් කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ එම ආදායම රු. 69,172 කි. කොළඹ, ගම්පහට පසු ඉහළම මධ්‍යන්‍ය ආදායම ලබන්නේ කළුතර දිස්ත්‍රික්කය වන අතර සෙසු දිස්ත්‍රික්ක සියල්ලෙහි ආදායම එයට වඩා පහළ මට්ටමක පවතියි. කළුතර දිස්ත්‍රික්කය සැලකූවොත් දළ වශයෙන් දිනක මධ්‍යන්‍ය ආදායම රු.2305 ක (30/69,172) මුදලකි.

ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සමාගම් වලට ණය වාරික ඇතැම් විට සතිපතා මෙන්ම දිනපතා ද ගෙවීමට සිදුවේ. සති ණය, දවස ණය ලෙස මිනිසුන් මෙම ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ණය හඳුන්වන්නේ එබැවිනි. ඒ අනුව ආදායම් මට්ටම සැලකීමේ දී පවුලක් අවම රුපියල් 50,000 ක ණයක් ලබා ගතහොත් අය කරන අධික පොලීය නොසලකා ණය පමණක් දිනපතා වාරික ලෙස මසකින් ගෙවා නිම කළ යුතු යැයි සිතුවොත් ඔවුන්ට දළ වශයෙන් රු. 1600ක පමණ මුදලක් දෛනිකව ගෙවීමට සිදුවේ. එවිට දෛනික ආදායම වන රු. 2305 න් ණය වාරිකය ගෙවූ විට අත ඉතිරිය රු. 645 ක් පමණි. පරිභෝජනය සඳහා වැය කිරීමෙන් පසු ඉහත ආකාරයෙන් ණය මුදල් ගෙවීම සඳහා මෙම ආදායම කිසිසේත් ප්‍රමාණවත් නොවේ.

ඒ අනුව ලබා ගන්නා ණයට අමතරව ඊට එකතු වන අධික පොලීය සමග මෙම ණය ග්‍රාමීය කුටුම්භයන්ට විශාල බරපැනකි. මේ බස්නාහිර පළාතේ කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ තත්ත්වයයි.

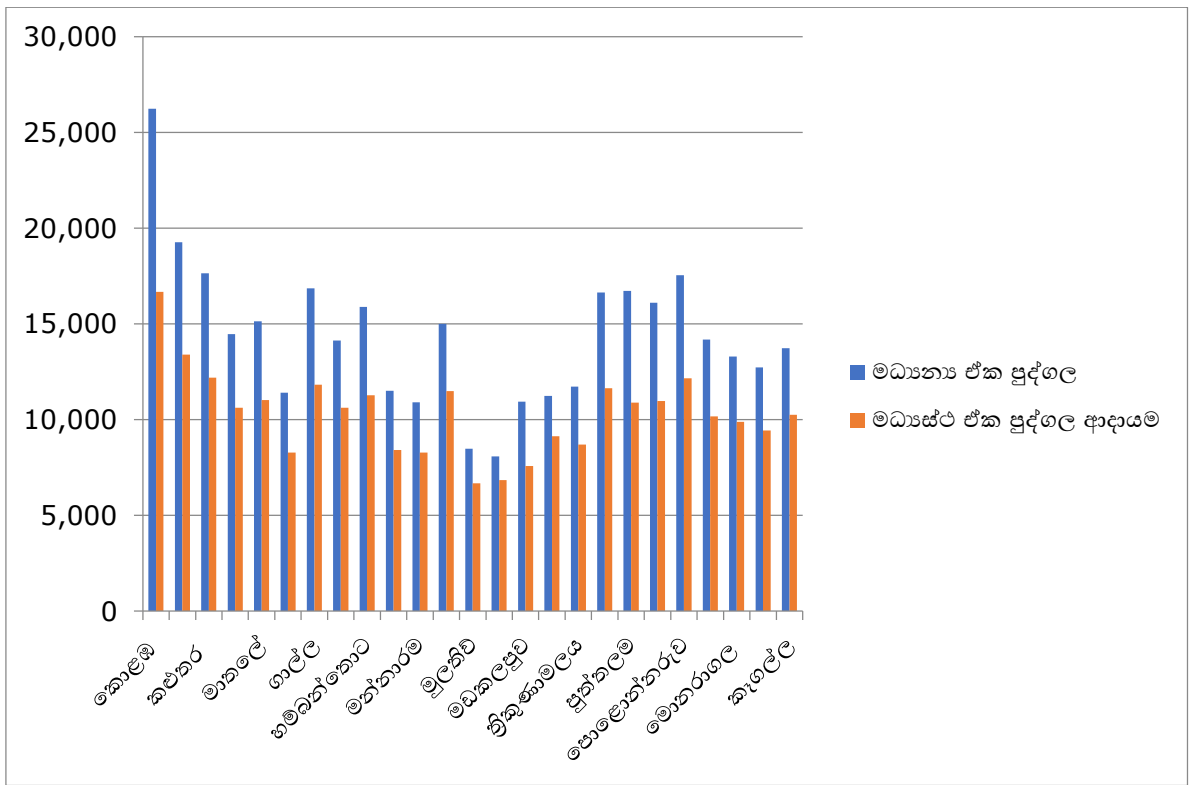
මෙම දත්ත නිරීක්ෂණයේ දී පැහැදිලි වන්නේ, දිවයිනේ සෙසු සියලුම දිස්ත්‍රික්කවල එම මට්ටමටත් වඩා අඩු මධ්‍යන්‍ය මාසික ආදායමක් ලබන කුටුම්භ පවතින බවයි. අඩුම මධ්‍යන්‍ය මාසික ආදායමක් ලබන කිලිනොච්චි දිස්ත්‍රික්කයේ එම ආදායම රු. 31576 කි. ඒ අනුව එම දිස්ත්‍රික්කයේ කුටුම්භයක දෛනික මධ්‍යන්‍ය ආදායම දළ වශයෙන් රු. 1050 කි. එවැනි කුටුම්භයකට ලැබෙන මුළු ආදායම

පරිභෝජනයට නොගෙන ණය ගෙවීමට වෙන් කළ ද අවම වශයෙන් ඉහත ණය වාරිකය (රු.1600) හෝ සම්පූර්ණයෙන් ගෙවිය හැකි මට්ටමක් නොපවතින බව පෙනේ.

මෙම දත්ත මගින් නිරූපණය කෙරෙන්නේ එක් එක් දිස්ත්‍රික්කයන්හි කුටුම්භයකට ලැබෙන මාසික ආදායමේ මධ්‍යන්‍යයයි. ප්‍රායෝගිකව සලකන විට කුටුම්භයකට ලැබෙන සැබෑ ආදායම මෙහි දක්වා ඇති අගයට වඩා අඩු මුදලක් ද විය හැකිය. එවැනි තත්ත්වයක මෙම ණය ගෙවා දැමීම ග්‍රාමීය ජනයාට පමණක් නොව නාගරික ජනයාට පවා අපහසු වන බව ආදායම් මට්ටම් සැලකීමේ දී පෙනී යයි. විශේෂයෙන් කොළඹ, ගම්පහ හැර සෙසු දිස්ත්‍රික්කවල තත්ත්වය මෙය බව නිගමනය කළ හැකිය. ඒ අනුව ආදායම් මට්ටම සැලකීමේදී ජනතාවට ප්‍රායෝගිකව ගෙවීමට නොහැකි ණය බරක සිරවීම ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ණය ලබාගැනීමේ බලපෑමකි.

එමෙන්ම මධ්‍යස්ථ කුටුම්භ මාසික ආදායම සලකන විටද කොළඹ, ගම්පහ හැර සෙසු දිස්ත්‍රික්ක අතර ග්‍රාමීය ජනයා වැඩි වශයෙන් වාසය කරන දිස්ත්‍රික්කයක් ලෙස හඳුනාගත් කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ ආදායම රු. 49,106 කි. අඩුම මධ්‍යස්ථ කුටුම්භ මාසික ආදායම සහිත මුලතිව් දිස්ත්‍රික්කයේ එම අගය රු.25526 කි. සෙසු දිස්ත්‍රික්ක සියල්ලේම මධ්‍යස්ථ ආදායම රු 46,000 ට ආසන්න හෝ ඊට අඩු මට්ටමක පවතී.

කුටුම්භයන්හි මධ්‍යන්‍ය සහ මධ්‍යස්ථ ඒක පුද්ගල ආදායම

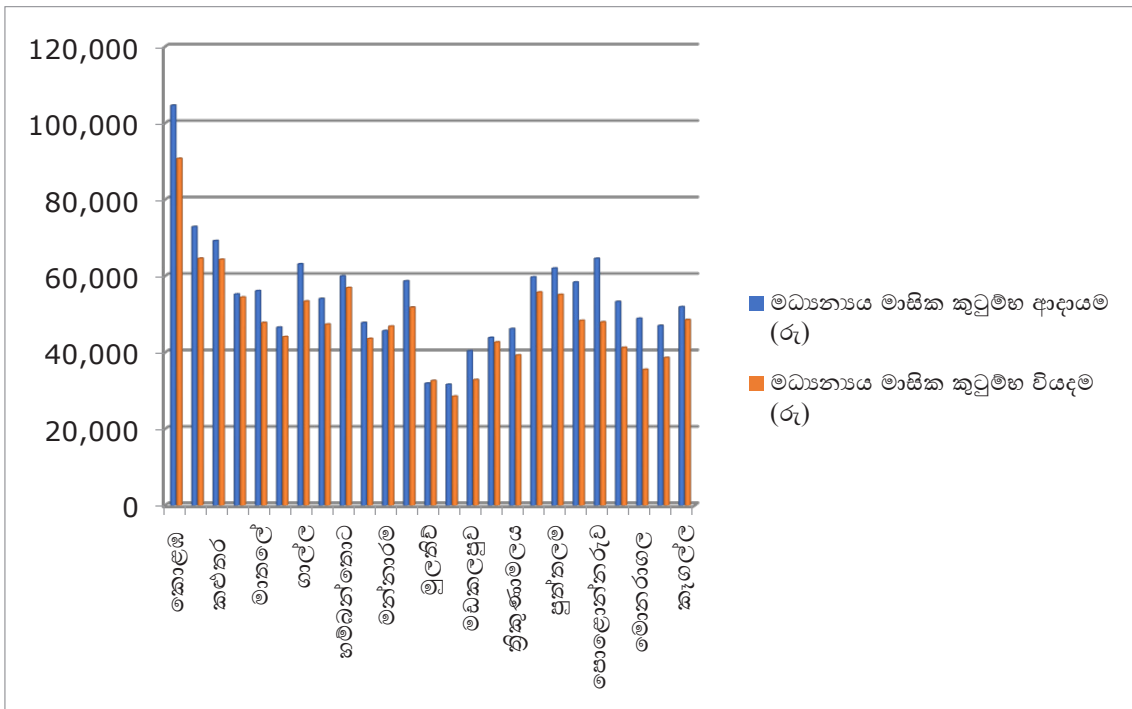
මූලාශ්‍රය - කුටුම්භ ආදායම් සහ වියදම් සමීක්ෂණය, 2016

මිලගට එක් එක් දිස්ත්‍රික්කවල මධ්‍යන්‍ය ඒක පුද්ගල ආදායම සැලකුවහොත් කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ එම අගය රු.17644කි. ඒ අනුව එක් පුද්ගලයෙකුට දෛනිකව ලැබෙන මධ්‍යන්‍ය ආදායම දළ වශයෙන් රු. 588කි. මෙය අවම වශයෙන් තුන් වේලක ආහාර වියදම සඳහාවත් ප්‍රමාණවත් නොවන තරමේ

සුළු මුදලකි. කොළඹ, ගම්පහ හැර අන් සියලු දිස්ත්‍රික්කවල මධ්‍යන්‍ය ඒක පුද්ගල ආදායම එයටත් වඩා අඩුය.

එසේම අවම ආදායම ලබන කිලිනොච්චි දිස්ත්‍රික්කයේ මව, පියා සහ දරුවන් දෙදෙනෙකු ලෙස සාමාජිකයින් හතර දෙනෙකු සිටින පවුලක් සැලකුවහොත් ඔවුන්ගේ මුළු මාසික ආදායම = 32,304 4 * 8076 කි. මෙවැනි ආදායම් මට්ටමක සිටින ජනයා ණය ලබා ගැනීම තුළින් ඔවුන්ගේ ආර්ථිකයට ඇති වන බලපෑම සහ ණයගැති බව වර්ධනය වීම වැළැක්විය නොහැකි තත්ත්වයකි.

කුටුම්භ මාසික මධ්‍යන්‍ය ආදායම සහ මධ්‍යන්‍ය වියදම අතර සංසන්දනය

මූලාශ්‍රය - කුටුම්භ ආදායම් සහ වියදම් සමීක්ෂණය, 2016

මධ්‍යන්‍ය කුටුම්භ වියදම සලකන විට ඉහළම මධ්‍යන්‍ය ආදායම් ලබන කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ ආදායම රු.69172 කි. එසේම එම දිස්ත්‍රික්කයේ මධ්‍යන්‍ය මාසික වියදම රු.64268 කි. මේ අනුව මාසික ඉතුරුම් 4904ක් වේ. අවම ආදායම ලබන කිලිනොච්චි දිස්ත්‍රික්කයේ ඉතුරුම් අගය රු. 3093 (31576-28483) කි.

එක් එක් දිස්ත්‍රික්කයන්හි කුටුම්භ මාසික මධ්‍යන්‍ය ආදායම සහ මධ්‍යන්‍ය වියදම අතර සංසන්දන දත්ත අනුව සලකන විට, මුලතිව් හැර සෑම දිස්ත්‍රික්කයම ආදායමට වඩා වියදම පහළ මට්ටමක පවතී. නමුත් මෙසේ ඉතිරුම් පවතී නම් ණය ලබා ගැනීමට සිදු වන්නේ ණය වාරික ගෙවා ගැනීම අසීරු වන්නේ ඇයි ද යන්න විමසා බැලිය යුතුය.

එක් එක් අංශවල ආදායම් ලබන්නන් සංඛ්‍යාව

අංශය	ආදායම් ලබන්නන් සංඛ්‍යාව	පවුලක සාමාජිකයින් සංඛ්‍යාව
නාගරික	1.9	4.0
ග්‍රාමීය	1.8	3.8
එකතුව	2.0	4.1

මූලාශ්‍රය - කුටුම්භ ආදායම් සහ වියදම් සමීක්ෂණය, 2016

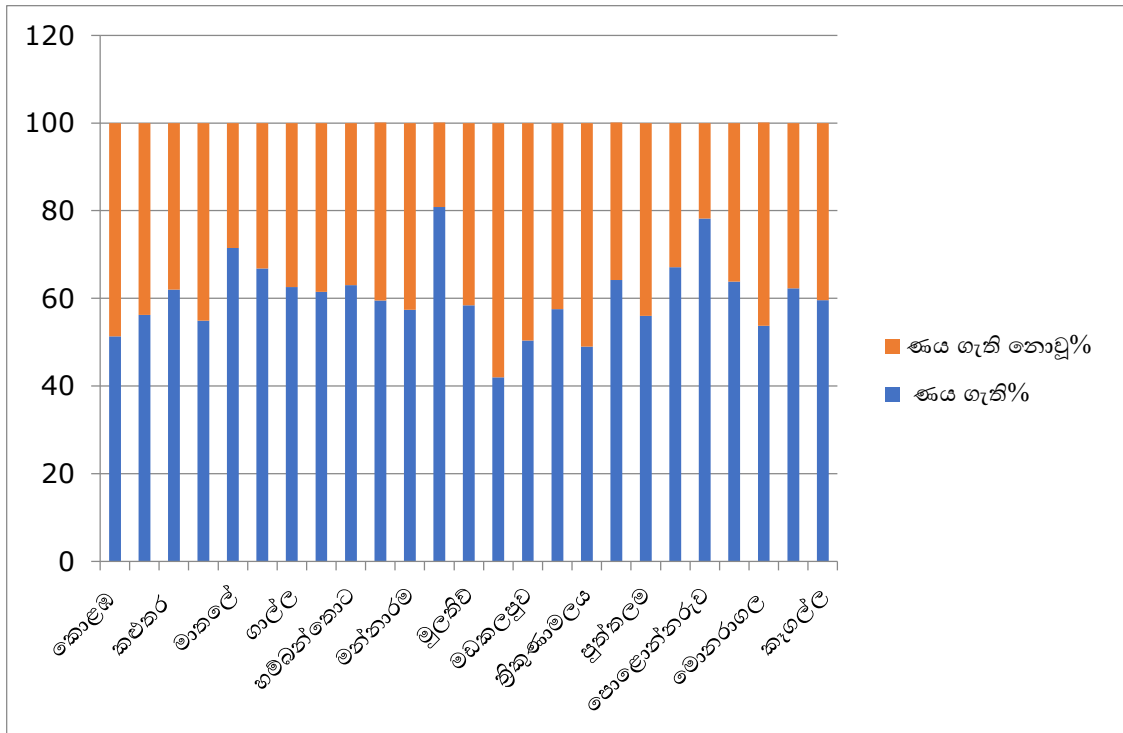
ඉහත දත්ත අනුව ආදායම් උපයන්නන් සංඛ්‍යාව, නාගරික සහ එකතුවලට වඩා ග්‍රාමීය අංශයේ අඩුවක් දක්නට ලැබේ.

එක් එක් දිස්ත්‍රික්කවල ණයගැතිභාවයෙන් යුත් සහ ණයගැතිභාවයෙන් යුක්ත නොවූ කුටුම්භ ගණන ප්‍රතිශතයක් ලෙස.

දිස්ත්‍රික්කය	ණය ගැනී වූ %	ණය ගැනී නොවූ%	දිස්ත්‍රික්කය	ණය ගැනී%	ණය ගැනී නොවූ%
කොළඹ	51.3	48.7	කිලිනොච්චිය	42	58
ගම්පහ	56.2	43.8	මඩකලපුව	50.4	49.6
කළුතර	62	38	අම්පාර	57.5	42.5
නුවර	54.9	45.1	ත්‍රිකුණාමලය	49	51
මාතලේ	71.5	28.5	කුරුණෑගල	64.2	35.9
නුවරඑළිය	66.8	33.2	පුත්තලම	56	44
ගාල්ල	62.6	37.4	අනුරාධපුරය	67.1	32.9
මාතර	61.5	38.5	පොළොන්නරුව	78.2	21.8
හම්බන්තොට	63	37	බදුල්ල	63.8	36.2
යාපනය	59.5	40.6	මොනරාගල	53.7	46.4
මන්නාරම	57.4	42.6	රත්නපුර	62.3	37.7
වවුනියාව	80.8	19.3	කෑගල්ල	59.6	40.4
මුලතිව්	58.4	41.6			

මූලාශ්‍රය - කුටුම්භ ආදායම් සහ වියදම් සමීක්ෂණය, 2016

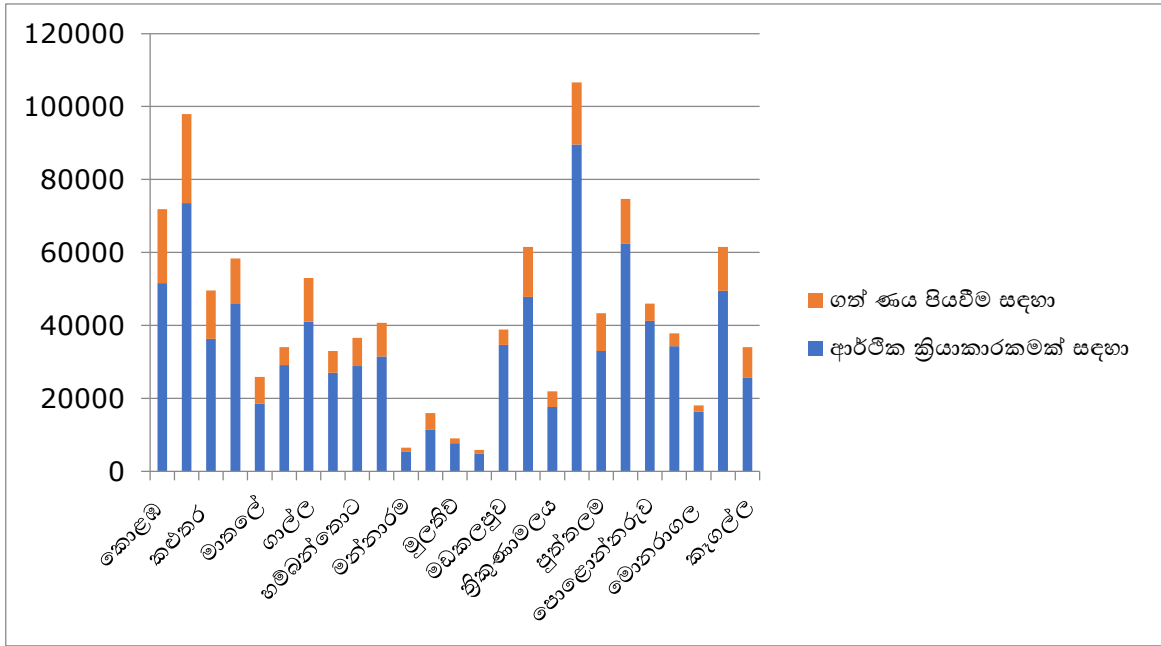
එක් එක් දිස්ත්‍රික්කවල ණයගැතිභාවයෙන් යුත් සහ ණයගැතිභාවයෙන් යුක්ත නොවූ කුටුම්භ ගණන ප්‍රතිශතයක් ලෙස,

මූලාශ්‍රය - කුටුම්භ ආදායම් සහ වියදම් සමීක්ෂණය, 2016

ණයගැති සහ ණයගැති නොවූ සංඛ්‍යා සැලකීමේ දී 70% කට වඩා ණයගැතියන් සිටින දිස්ත්‍රික්ක ලෙස මාතලේ, පොළොන්නරුව, වවුනියාව සැලකිය හැකිය. මින් පොළොන්නරුව, ජනගහනය 100% ක්ම ග්‍රාමීයව වෙසෙන දිස්ත්‍රික්කයකි. ඉහළම ණයගැතියන් සංඛ්‍යාවක් වෙසෙන දිස්ත්‍රික්කය වන්නේ වවුනියාව යි. අඩුම ණයගැතියන් සංඛ්‍යාවක් වෙසෙන්නේ කිලිනොච්චිය දිස්ත්‍රික්කයේ වන අතර එය ප්‍රතිශතයක් ලෙස 42% කි. කිලිනොච්චිය හැර ග්‍රාමීය ජනගහනය 85% කට වැඩියෙන් වාසය කරන ඉහත කී සියලුම දිස්ත්‍රික්කවල ණයගැති ප්‍රතිශතය 50% ඉක්මවයි.

එක් එක් දිස්ත්‍රික්කවල ආර්ථික ක්‍රියාකාරකම් සඳහා සහ ගත් ණය පියවීම සඳහා ණය ලබා ගත් පුද්ගලයින් සංඛ්‍යා අතර සංසන්දනය,

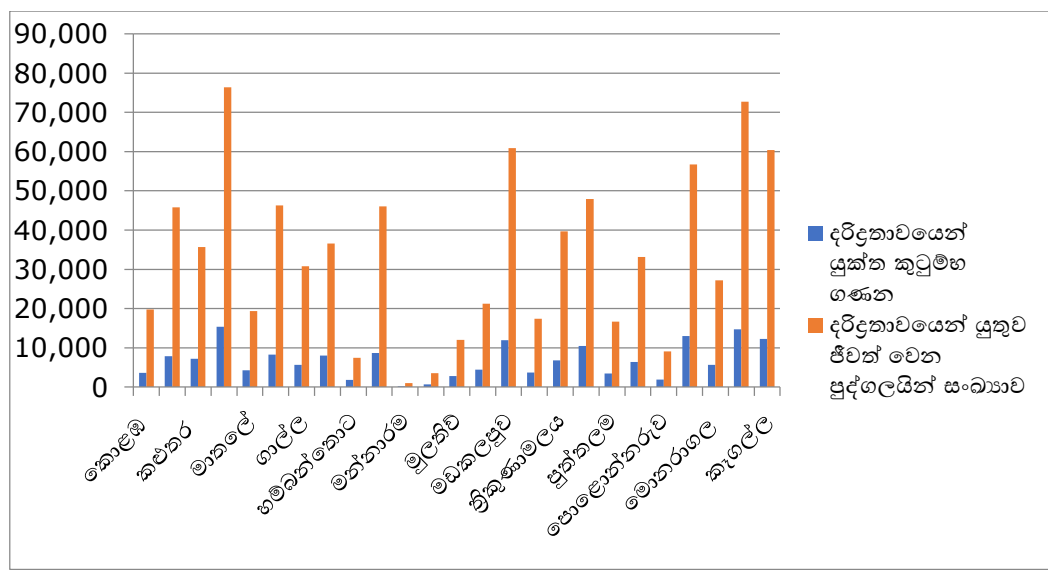

මූලාශ්‍රය - කුටුම්භ ආදායම් සහ වියදම් සමීක්ෂණය, 2016

මෙහිදී ආර්ථික ක්‍රියාකාරකම් සඳහා ණය ගැනීම ඉහළ මට්ටමක පවතින බව පෙනේ. ගත් ණය පියවීමට සෑම දිස්ත්‍රික්කයකම පාහේ සුළු වශයෙන් හෝ ණය ලබාගෙන ඇත. රටේ මුළු ග්‍රාමීය ජනගහනයෙන් 170,953 ක් එසේ ගත් ණය පියවීමට නැවත ණය ලබා ගනී. ආර්ථික ක්‍රියාකාරකම් සඳහා ගන්නා ණය ඉහළ වුවත් ඒවායේ ඵලදායක බව ගැන ගැටලු පවතී. ආදායම් උත්පාදනය, ආර්ථික ක්‍රියාකාරීත්වය සලකන විට මෙම ආර්ථික කටයුතු සඳහා ගත් ණයවල භාවිතාව සහ ප්‍රයෝජන පිළිබඳ ගැටලු මතුවේ.

එක් එක් දිස්ත්‍රික්කයන් හි දරිද්‍රතාවය පිළිබඳ තොරතුරු

දරිද්‍රතාවයෙන් යුක්ත කුටුම්භ ගණන සහ දරිද්‍රතාවයෙන් යුතුව ජීවත් වෙන පුද්ගලයින් සංඛ්‍යාව,

දරිද්‍රතාවයෙන් යුත් කුටුම්භ සලකන විට 85% කට වඩා ග්‍රාමීය ජනගහනයක් වෙසෙන සියලුම දිස්ත්‍රික්කවල කුටුම්භ දහසකට වඩා දරිද්‍රතාවයෙන් පෙළෙයි. එම එක් එක් දිස්ත්‍රික්කවල දරිද්‍රතාවයෙන් පෙළෙන කුටුම්භ සංඛ්‍යාව පහත පරිදි වේ.

1. කළුතර	-7214	7. කුරුණෑගල	-10471
2. ගාල්ල	-5699	8. පුත්තලම	-3477
3. මාතර	-8012	9. අනුරාධපුරය	-6427
4. හම්බන්තොට	-1854	10. පොළොන්නරුව	-1894
5. මුලතිව්	-2815	11. මොණරාගල	-5630
6. කිලිනොච්චිය	-4470	12. කෑගල්ල	-1225

මුළු ග්‍රාමීය ජනගහනයෙන් 338,191ක් දිළිඳුභාවයෙන් පෙළෙන පුද්ගලයන් ය. මෙහි දක්වන ලද දිස්ත්‍රික්කවල දරිද්‍රතාවයෙන් පෙළෙන පුද්ගලයන්ගේ මධ්‍යන්‍ය සංඛ්‍යාව දළ වශයෙන් 28.19 කි. ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ණය ලබා දීම ඔස්සේ දරිද්‍රතාවයෙන් පෙළෙන පවුල්වලට ඉන් මිදීමට සහාය වන බව පැවසුව ද වසර ගණනක් තිස්සේ මෙම දරිද්‍රතාවය අවම කිරීමට එය අපොහොසත් වී තිබේ.

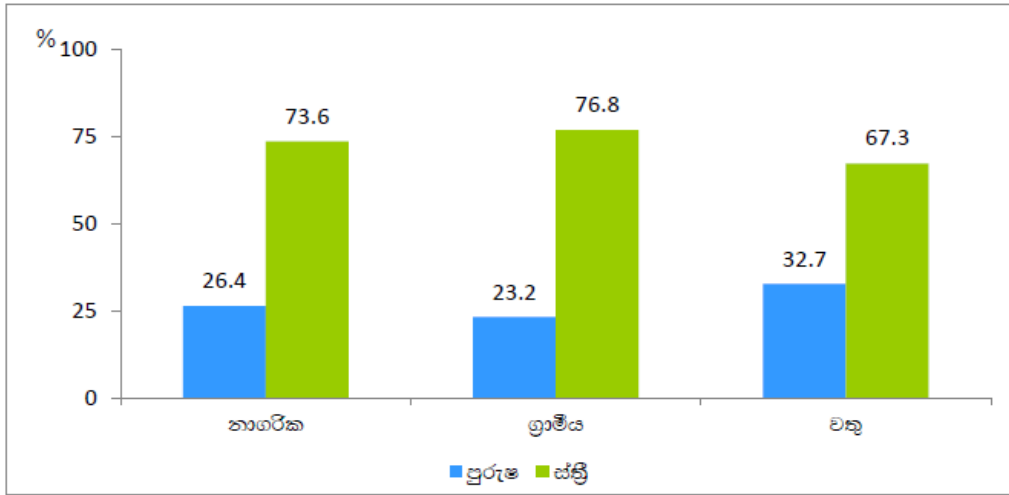
එක් එක් අංශවල රැකියා විසුක්ත ජනගහනය

පදිංචි අංශය	අවු 15 ට වැඩි මුළු ජනගහනය	එකතුව	රැකියා විසුක්ත ජනගහනය			
			පුරුෂ		ස්ත්‍රී	
			ගණන	%	ගණන	%
එකතුව	15,227,773	521,938	300,432	57.6	221,506	42.4
නාගරික	2,843,630	84,383	50,019	59.3	34,364	40.7
ග්‍රාමීය	11,753,182	409,510	235,042	57.4	174,468	42.6
වතු	630,961	28,045	15,371	54.8	12,674	45.2

මූලාශ්‍රය- ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව

අංශ අනුව රැකියා විසුක්තිය සලකා බැලීමේදී වැඩිම රැකියා විසුක්ති ජනගහනයක් සිටින්නේ ග්‍රාමීය අංශයේ ය. එම සංඛ්‍යාව 409,510 කි.

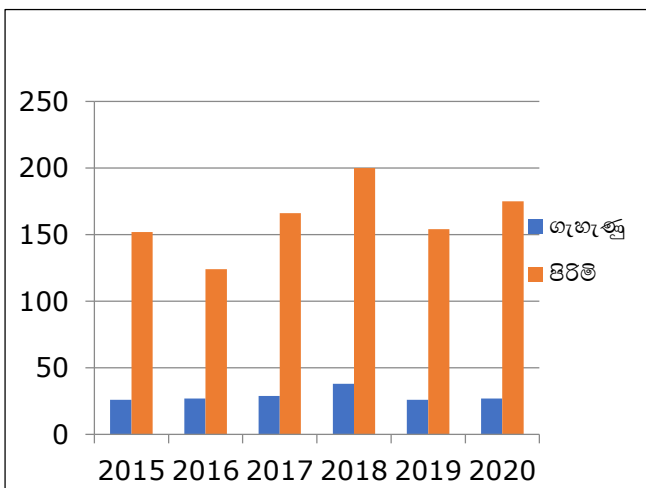
ආර්ථික කටයුතුවල නිරත නොවන ජනගහනය, ස්ත්‍රී-පුරුෂ බව සහ පදිංචි අංශය අනුව

මූලාශ්‍රය- ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව

විශේෂයෙන් ආර්ථික වශයෙන් ක්‍රියාකාරී නොවන ජනගහනය සැලකීමේදී 76%ක ඉහළ කාන්තා ප්‍රතිශතයක් ග්‍රාමීය අංශයේ ආර්ථික වශයෙන් ක්‍රියාකාරී නොවන කාණ්ඩයට අයත් වේ. ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ගනුදෙනුකරුවන් වැඩි ප්‍රතිශතයක් ග්‍රාමීය කාන්තාවන් ය. එසේ තිබියදී පවා මෙවැනි ඉහළ කාන්තා ප්‍රතිශතයක් ආර්ථික වශයෙන් ක්‍රියාකාරී නොවී සිටීම තුළ පෙනී යන්නේ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ණය හරහා ආර්ථික ක්‍රියාකාරීත්වය ඔවුන්ගේ ආර්ථික සහභාගීත්වය වර්ධනය කිරීමට දායකත්වයක් ලැබී නොමැති බවයි.

ආර්ථික ගැටලු (දුගී බව/ණයගැතිභාවය) හේතුවෙන් ඇති වූ දිවි නසා ගැනීම් (2015 - 2020)

වර්ෂය	ගැහැණු	පිරිමි	එකතුව
2015	26	152	178
2016	27	124	151
2017	29	166	195
2018	38	200	238
2019	26	154	180
2020	27	175	202

මූලාශ්‍රය- පොලිස් දෙපාර්තමේන්තු අපරාධ සංඛ්‍යා දත්ත වාර්තා

ඉහත වගුවේ සහ ප්‍රස්තාරයේ ඉදිරිපත් කර ඇති තොරතුරු අනුව 2015 සිට 2020 දක්වා කාලය තුළ ආර්ථික ගැටලු එනම් දුගී බව සහ ණයගැතිභාවය හේතුවෙන් ඇති වූ සිය දිවි නසා ගැනීම් සලකන විට සෑම වසරක පාහේ පුද්ගලයින් 200 කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් මෙම හේතූන් මත සිය දිවි නසා ගැනීමට යොමු වී තිබේ. වැඩිම සිය දිවි නසාගැනීම් ප්‍රමාණයක් වාර්තා වූ 2018 වසරේ, එසේ දිවි

තොර කර ගත් සංඛ්‍යාව 238 කි. මෙහි දක්වා ඇති දත්ත වලට අදාළව සියදිවි නසා ගැනීමේ සිදුවීම් අඩුවෙන්ම වාර්තා වී ඇත්තේ, 2016 වසරේ ය. එය සංඛ්‍යාත්මකව පුද්ගලයින් 151 කි. මෙසේ සියදිවි නසා ගැනීමට යොමුවන පුද්ගලයින් වැඩි ප්‍රතිශතය පිරිමින් ය.

මෙම දත්ත අනුව පෙනී යන්නේ වාර්ෂිකව එම දිවි නසා ගැනීමේ සංඛ්‍යාව අඩු වැඩි වීම් දක්නට ලැබුණ ද යම් නිශ්චිත සංඛ්‍යාවක් සෑම වසරකම තමන් මුහුණ දෙන ආර්ථික ගැටලු/දුගීභාවය හේතුවෙන් දිවි නසා ගැනීමට යොමු වන බවයි. රටේ සමස්තය හා සසඳන විට ජනගහනයෙන් මෙය ඉතා කුඩා ප්‍රතිශතයක් විය හැකි වුවද වාර්ෂිකව මෙවැනි සංඛ්‍යාවක් දුගී බව හෝ ණයගැතිභාවය හේතුවෙන් දිවි නසා ගැනීමට යොමු වීම බැරෑරුම්ව සලකා බැලිය යුතු තත්ත්වයකි.

දැනට ක්‍රියාත්මක නීති රාමුව අනුව, 2016 අංක 6 දරන ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය පනත යටතේ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සමාගම් සහ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය කටයුතු වල යෙදෙන රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන ලියාපදිංචි කරනු ලැබූ නමුත් එහි ලියාපදිංචිය අනිවාර්ය වන්නේ තැන්පතු භාර ගන්නේ නම් පමණකි. මේ අනුව තැන්පතු බාර නොගන්නා නමුත් ණය ලබාදෙන බොහෝ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ආයතන ලියාපදිංචියකින් තොරව ක්‍රියාත්මක වීමට ඉඩකඩ හිමිව ඇත.

10. ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ජනතෙහි ප්‍රතිපාදන සහ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ගැටලුව කලමනාකරණය සඳහා ඉදිරිපත් කළ හැකි විසඳුම් සහ නිර්දේශ

මහ බැංකුව මගින් නියාමනයට ලක් වන්නේ මහජනයාගෙන් තැන්පතු භාර ගන්නා සහ කලමනාකරණය කරන මූල්‍ය ආයතන පමණි. ඔවුන් සඳහා රජය විසින් 35% ක පොලී අනුපාත සීමාවක් පනවා ඇත. කෙසේ වුවත් ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ණය දෙන ආයතන විශාල සංඛ්‍යාවක් මෙම නියාමනයට යටත් නොවන අතර එම නිසාම ඔවුනට අය කළ හැකි පොලී අනුපාතයේ සීමාවක් ද නැත. අධික ලාභ ලැබීමේ අරමුණින් ක්‍රියාත්මක වන මෙම යාන්ත්‍රණය තුළ ණය අයකිරීම වැල් පොලී අනුපාත ක්‍රමය යොදා ගන්නා අතර ලබා දුන් ණය සඳහා සියයට දෙසිය විස්සක් (220%) දක්වා පොලී අනුපාත අය කරන ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සමාගම් පිළිබඳව ද වාර්තා වී තිබේ. 2016 දී ක්‍රියාත්මක කරන ලද ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය පනත හරහා ද මෙම ආයතන නිසි ලෙස නියාමනය වීමක් සිදු නොකෙරේ. මෙම තත්ත්වය වෙනස් කොට මෙරට තුළ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ගැටලුව කලමනාකරණය සඳහා ඉදිරිපත් කළ හැකි විසඳුම් සහ නිර්දේශ කිහිපයකි.

- සාම්ප්‍රදායික මූල්‍ය ආයතන කෙරෙහි ප්‍රවේශය අහිමි කොට තිබීම නිසා ජනතාව වැඩි වශයෙන් මෙම ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ආයතන වෙත අවිධිමත් ණය ලබා ගැනීම් සිදු කිරීමට පෙළඹේ. එහෙයින් මෙම ග්‍රාමීය ජනයාට ද සාම්ප්‍රදායික මූල්‍ය ආයතන කෙරෙහි ප්‍රවේශය පහසු කරවන ආකාරයට ණය ලබා දීමේ කොන්දේසි, සීමා ලිහිල් කළ යුතුය.
- අද වෙන විට ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ක්ෂේත්‍රය වාණිජකරණයට ලක් වීම හරහා දුප්පත්කම දුරලීමේ අරමුණින් බැහැරව ලාභ ලබන ව්‍යාපාරයක් බවට පරිවර්තනය වී තිබේ. ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය සමාගම්

ණය ලබා දීමේදී අය කරන ඉතාමත් අධික පොලී අනුපාත නියාමනය කිරීමක් නොමැති වීම නිසා ග්‍රාමීය ජනයාගේ මුදල් අසීමිතව මෙම සමාගම් වෙත ඇදී යාම නිසා ග්‍රාමීය ආර්ථිකය කඩා වැටීමට එය හේතුවක් වේ. ග්‍රාමීය ජනයාගේ ඉතිරිකිරීම් වර්ධනය කොට ඒවා එම ප්‍රජාව තුළම ආයෝජනය කරන යාන්ත්‍රණයක් ගොඩනැගිය හැකි නම් මෙම තත්ත්වය මග හරවා ගත හැකිය.

- 2016 අංක 6 දරන ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය පනත යටතේ ලියාපදිංචියට අවශ්‍ය කොන්දේසි සපුරා නොමැති සමාගම් ලියාපදිංචියකින් තොරව ක්‍රියාත්මක වේ. මේවා නියාමනයට නෛතික රාමුවක් නැත. මෙවැනි ලියාපදිංචි වීමකින් තොරව ක්‍රියාත්මක වන මූල්‍ය ආයතන මගින් ණය ලබා දීම නීති විරෝධී ක්‍රියාවක් බවට පත් කළ යුතු අතර එම නීති උල්ලංඝනය කරන ආයතන වලට එරෙහිව දඬුවම් නියම කිරීම සිදු කළ යුතුය.
- එසේම ණය අයකරගැනීමේ අයථා ක්‍රමවේද, ණය ලාභීන් කායික මානසික පීඩනයට ලක් කිරීම, නීති විරෝධී නඩු පැවරීම්, ලිංගික හිංසන, විශ්‍රාමලත් හමුදා නිලධාරීන් ණය අයකරගැනීමේ නිලධාරීන් ලෙස සේවයට බඳවා ගැනීම වැනි තත්ත්වයන් දක්නට ලැබේ. මෙසේ ණය නැවත අය කර ගැනීමේ ක්‍රියාවලියේ දී නිත්‍යානුකූල නොවන ක්‍රමවේද අනුගමනය කරන අවස්ථාවල ඒවාට එරෙහිව සෘජුව නීති ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය. ඒ සඳහා විධිමත් පැමිණිලි කිරීමේ ක්‍රමවේදයක් හඳුන්වා දිය යුතුය.
- මේවා ලියාපදිංචි නොවූ සමාගම් වීම නිසාම ණය තොරතුරු කේන්ද්‍රය (CRIB) වෙත මෙම ණය සම්බන්ධ තොරතුරු වාර්තා නොවේ. එබැවින් බහු ණය ලබා ගැනීමට ජනතාවට හැකි වන අතර එමගින් ඔවුන් ණය උගුලක සිර වේ. විධිමත් නියාමන නීති තුළින් බහු ණය ලබා ගැනීම සීමා කළ යුතු අතර උපරිම ණය සීමාවන් පැනවිය යුතුය.
- තවද ජනතාවගේ මූල්‍ය සාක්ෂරතාවය ඉහළ නැංවීම සඳහා රජයේ මැදිහත්වීමෙන් හා දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන්, මූල්‍ය සාක්ෂරතාව වැඩි දියුණු කිරීමේ ව්‍යාපෘති, ආයතනික ප්‍රතිපත්ති සහ නීතිමය රාමු සම්පාදනය කළ යුතුය.
- දරිද්‍රතා රේඛාව පතුලේ සිටින මෙම ජනතාව බොහෝ විට ලබා ගන්නා ණය වැය වන්නේ එදිනෙදා පරිභෝජනය හෝ හදිසි අවශ්‍යතා වෙනුවෙනි. මේ වෙනුවට රාජ්‍ය සහ ක්ෂුද්‍ර මූල්‍ය ආයතන අතර සම්බන්ධීකරණයක් ඇති කොට ග්‍රාමීය ව්‍යවසායකත්වය වැඩිදියුණු කිරීමේ වැඩසටහන් සඳහා ආධාර ලබාදිය යුතුය. මේ සඳහා ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන නිලධාරීන්ගේ සහාය ලබාගත හැකිය.
- ග්‍රාමීය ව්‍යවසාය වැඩි දියුණු කිරීමට, රජයේ මැදිහත් වීමෙන් සහන පොලියට හෝ පොලී රහිත ණය යෝජනා, කුඩා ව්‍යාපාර සංවර්ධන ආධාර හඳුන්වා දීමට කටයුතු කළ යුතුය.
- එමෙන්ම හදිසි විපත් වලදී ග්‍රාමීය දිළිඳු ජනයාට සහන සැලසිය යුතුය.

උදාහරණ - ස්වභාවික විපත්, වගා පාඨ වන අවස්ථා, කොවිඩ් 19 වැනි වසංගත තත්ත්ව

- විශාල පොලී අනුපාත ගෙවීමට සිදු වීම නිසා ණය උගුලේ සිර වූ මිනිසුන්ට පොලී අහෝසි කර සාධාරණ වාරික ක්‍රමයක් යටතේ ණය ගෙවා දැමීමේ අවස්ථාව ලබා දිය යුතුය.
- මෙරට දැනට පවත්නා නීති රාමුව තුළ අවිධිමත් ලෙස ණය ලබා දීම සිදු කරන මූල්‍ය ආයතන නියාමනයට ප්‍රමාණවත් ප්‍රතිපාදන නොමැති තත්ත්වයක් තුළ ඒ පිළිබඳව අවධානය යොමු කොට අවශ්‍යය නීති ප්‍රතිසංස්කරණ හඳුන්වා දීම කළ යුතුය.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

- ♦ *The Consultative Group to Assist the Poorest: A Microfinance Program*. [Online] Available at: <https://www.cgap.org/research/publication/consultative-group-assist-poorest-microfinance-program>
- ♦ Census of Population and Housing 2012 Department of Census & Statistics Ministry of Policy Planning and Economic Affairs. (n.d.). [Online] Available at: <http://www.statistics.gov.lk/PopHouSat/CPH2011/Pages/Activities/Reports/FinalReport/FinalReportE.pdf>.
- ♦ repository.kln.ac.lk. (n.d.). *UoK Repository Home*. [Online] Available at: <http://repository.kln.ac.lk/http://repository.kln.ac.lk/bitstream/handle/123456789/12347/Art.163-170.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- ♦ PARLIAMENT OF THE DEMOCRATIC SOCIALIST REPUBLIC OF SRI LANKA Published as a Supplement to Part II of the Gazette of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka of. (2016). [online] . Available at: https://www.srilankalaw.lk/gazette/2016_pdf/Act%206%20of%202016.pdf
- ♦ Charitonenko, S. and De Silva, D. (2002). *SRI LANKA*. [online] . Available at: <https://www.adb.org/sites/default/files/publication/27542/micro-sri.pdf>
- ♦ Chandrasiri, J. and Bamunuarachchi, B. (2016). *Microfinance Institutions in Sri Lanka: Examination of Different Models to Identify Success Factors* Hector Kobbekaduwa Agrarian Research and Training Institute 114, Wijerama Mawatha Colombo 7 Sri Lanka. [online] . Available at: http://www.harti.gov.lk/images/download/reasearch_report/new1/190.pdf
- ♦ Amarasinghe, U., Samad, M. and Anputhas, M. (n.d.). *Locating the Poor: Spatially Disaggregated Poverty Maps for Sri Lanka*. [online] . Available at: http://www.iwmi.cgiar.org/Publications/IWMI_Research_Reports/PDF/pub096/RR96.pdf.
- ♦ Atapattu, A. (2009). *State of Microfinance in Sri Lanka As part of the project on State of Microfinance in SAARC Countries*. [online] . Available at: <http://inm.org.bd/wp-content/uploads/2015/09/Sri-Lanka.pdf>.
- ♦ www.microfinance.lk. (n.d.). *Publications*. [online] Available at: <https://www.microfinance.lk/publications/>

- ♦ COUNTRY-LEVEL EFFECTIVENESS AND ACCOUNTABILITY REVIEW (CLEAR) SRI LANKA. (2006). [online] . Available at:
<https://documents1.worldbank.org/curated/en/347721468164634463/pdf/358310rev0CE0CLEAR1SriLanka.pdf>

- ♦ Microfinance Industry Report SRI LANKA UPDATED EDITION 2010 Produced by GTZ ProMiS in collaboration with The Banking With The Poor Network Ministry of Finance and Planning. (n.d.). [online] . Available at: <https://www.findevgateway.org/sites/default/files/publications/files/mfg-en-paper-microfinance-industry-report-sri-lanka-2010.pdf>

- ♦ DEPOSIT ASSESSMENT IN SRI LANKA. (n.d.). [online] . Available at:
<https://www.findevgateway.org/sites/default/files/publications/files/mfg-en-paper-deposit-assessment-in-sri-lanka-may-2011.pdf>

**நுண்நிதி கடன் வழங்குவதால்
இலங்கைக் கிராமிய மக்களின்
பொருளாதாரத்திலும் வாழ்க்கைத்
தரத்திலும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள
தாக்கம்**

(2015-2020 வரையான காலத்தை அடிப்படையாகக்
கொண்ட பகுப்பாய்வு)

ரயிட் 6 லயிவ் மனித உரிமைகள் நடுநிலையம்

1. அறிமுகம்

குறைந்த வருமானம் பெறுபவர்கள் அல்லது வறுமையால் வாடுகின்ற, வங்கிகள் உள்ளிட்ட முறையான பிரிவுகளின் நிதிச் சேவைகள் வழங்கும் நிறுவனங்களின் ஊடாக நிதி வசதிகளை அணுக முடியாத நபர்களுக்கும் அவர்களது நுண் தொழில்வாண்மைகளுக்கான வைப்புகள், கடன் செலுத்தும் சேவைகள், பணப் பரிமாற்றம் போன்ற விரிவான அடிப்படையில் நிதிச் சேவைகள் வழங்கப்படுவதே நுண் நிதி எனக் கருதப்படுகின்றது.

‘ஏழைகளுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கும் ஆலோசனைக் குழு (Consultative Group to Assist the Poor- CGAP) வரைவிலக்கணம் செய்துள்ளவாறு குறைந்த வருமானம் ஈட்டுபவர்களுக்கு நிதி வசதிகளை வழங்குதல் நுண் நிதி எனப்படுகின்றது. (<https://www.cgap.org/research/publication/consultative-group-assist-poorest-microfinance-program>) வங்கி போன்ற முறையான நிதி நிறுவனங்கள் ஊடாகத் தமது நிதித் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியாத குறைந்த வருமானம் பெறுகின்றவர்களுக்கும் வறியவர்களுக்கும் இந்நிறுவனங்களால் நிதிச் சேவைகள் வழங்கப்படுகின்றன.

2. பேராசிரியர் மொஹமட் யூனுஸ்சின் நுண்நிதி எண்ணக்கருவும் அதன் செயற்பாடும்.

நிகழ்காலத்தில் நடைமுறையிலுள்ள நுண் நிதி எண்ணக்கரு 1976ல் பங்களாதேஷில் பேராசிரியர் மொஹமட் யூனுஸ் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கிராமீன் வங்கி எண்ணக்கருவின் பரவலோடு உலகம் முழுவதும் பிரபலமடைந்தது. இங்கு ஏழைகளை நிதி வறுமையிலிருந்து மீட்டெடுப்பதற்கான ஒரு மாற்று வழியாக நுண் நிதிக் கடன் வழங்கும் முறை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சிறிய அளவிலான கடன் ஊடாக அடிமட்டத்தில் நேர்மறையான பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதே அதன் அடிப்படை நோக்காக இருந்தது.

இதன் கீழ் ஏழைகள் வறுமையிலிருந்து மீழ்வதற்கு உதவுகின்ற உத்தியாக அடிமட்ட மக்களுக்கு சிறிய அளவிலான கடன் வழங்கப்பட்டது. பற்றாக்குறையால் அல்லலுறும் வங்கி வசதிகளற்ற கிராமிய மக்களுக்கு அவர்களது தொழில் மற்றும் விவசாய நடவடிக்கைகளுக்கான சாத்தியப்பாடுகளை மேம்படுத்துவதற்காக சிறிய அளவிலான கடன் வழங்குவதே இதன் அடிப்படை நோக்கமாக இருந்தது.

பொருளியல் தொடர்பான பேராசிரியரான மொஹமட் யூனுஸ், பங்களாதேஷின் கிராமிய பிரதேசமொன்றில் மூங்கில்களைக் கொண்டு உற்பத்திகளை மேற்கொள்கின்ற பெண்கள் குழுவொன்றின் கடன் நெருக்கடி தொடர்பில் அவதானத்தைச் செலுத்துகையில் தமது கைத்தொழிலுக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு அப்

பெண்களால் முடியாமற் போனதால், முறைசாராக் கடன் வழங்குனர்களை அவர்கள் நாட வேண்டியிருந்ததைக் அவரால் கண்காணிக்க முடிந்தது. உயர் வட்டிவீதத்தில் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்ற இக் கடன் காரணமாக, முடிவுறாத கடன் வட்டமொன்றில் அவர்கள் கட்டுண்டு கிடப்பதைக் கண்காணித்த பேராசிரியர் யூனஸ் குறிப்பிட்ட பெண்களுக்கு அவர்களது மூலப் பொருட்களைக் கொள்வனவு செய்வதற்குத் தேவையான பணத்தை பூஜ்ஜிய வட்டியின் கீழ் அவர்களுக்கு வழங்க நடவடிக்கை எடுத்தார்.

அவருடைய எளிமையான இந்த ஆரம்பம் 'மீன் பங்குகிரா' முறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட எண்ணக்கருவானது. ஏழைகளுக்கு ஒத்துழைப்பு ரீதியில் அடைக்கக் கூடியவாறு குழுக்கள் ரீதியாகக் கடன் வழங்குவது அவ்வங்கி முறையின் நோக்கமாக இருந்தது. பின்னர் இது உலகளாவிய அளவில், ஒரு இயக்கமாக மாறியதுடன், கிராமிய வறுமைக்கு எதிராகப் போராடுகின்ற மிகப் பயனுள்ள மாதிரியாக உலக அளவில் பிரசித்தி பெற்றது. (<https://www.nelsonmandela.org/content/page/muhammad-yunus-bio>) இந்த வகையில் குறிப்பாக கிராமிய பிரதேசங்களில் வாழும் மக்கள், மரபுரீதியான வங்கியியல் ஊடாக புறக்கணிக்கப்பட்டதே அவர்கள் நுண் நிதியை நோக்கிச் செல்வதற்குக் காரணமானது. பிணையொன்றை சமர்ப்பிக்க முடியாமற் போதல், நிரந்தரமான தொழிலோ வருமான வழியோ இல்லாமை, சான்றுப்படுத்தப்பட்ட கடன் வரலாற்றொன்று இல்லாமை, வங்கியால் விதிக்கப்படுகின்ற நிபந்தனைகள் மற்றும் சட்ட விதிகளின் சிக்கல் வாய்ந்த நிலைமைகள் இவ்வாறு அவர்களை மரபுரீதியான வங்கிச் சேவைகளிலிருந்து தள்ளிவைக்கக் காரணமாகியுள்ளன.

இவ்வறிக்கையில் இலங்கையில் நடைமுறையிலுள்ள இந்த நுண் நிதி நிறுவனங்கள் ஊடாக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற செயற்பாட்டின் மூலம் கிராமியப் பிரதேசங்களில் வாழுகின்ற மக்களின் பொருளாதாரத்திலும் வாழ்க்கை மட்டத்திலும் எவ்வாறான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதைப் பற்றியே கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது.

3. இலங்கையில் நுண் நிதியாக்கத்தின் வரலாறு

நுண் நிதி எண்ணக்கரு இலங்கைக்குப் புதிய விடயமல்ல. பழங்காலம் முதலே இலங்கையில் சீட்டு முறை உத்தியோகபூர்வமற்ற (முறைசாரா) பணத்தைச் சேகரிக்கின்ற முறையாக இருந்ததுடன், அதனூடாக சீட்டில் பங்கேற்கின்ற நபர்களுக்கு பணம் வழங்கப்பட்டது.

இலங்கையில் நுண் நிதி முறையின் வரலாற்றைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது இந்நாடு பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய ஆட்சியின் கீழ் 1906ல் கிராமிய விவசாய மக்களின் பொருளாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக சிக்கனக் கடன் கூட்டுறவு சங்க முறை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. படிப்படியாக இக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் எண்ணிக்கை ரீதியில் வளர்ந்ததுடன் 1911ம் ஆண்டு 7ம் இலக்க கூட்டுறவு சங்க கட்டளைச் சட்டத்தின் மூலம் அது அரசாங்கத்தின் மேற்பார்வையின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. கிராமிய வங்கித் துறை எனப்படுவது இந்த

கூட்டுறவு இயக்கத்தில் காணப்படுகின்ற மிக முக்கியமான பிரிவாகும். பிந்திய காலத்தில் அதாவது, 1978ல் இச் சிக்கன கடன் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 'சணச' என்ற பெயரில் புதிய இயக்கத்தின் பெயரின் கீழ் மீளக் கட்டமைக்கப்பட்டன.

இலங்கையில் நுண் நிதித் துறையில் அரசு பிரிவின் இடையீடுகளைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது 1980களின் தசாப்தங்களின் இறுதிப் பகுதியில் அரசாங்கத்தால் ஏழைகளை வலுப்படுத்தும் நோக்கில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட 'ஜனசவிய' நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் ஊடாக அரசாங்க அனுசரணையின் நுண் நிதிப் பிரிவு தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்தது. 1985ல் அரசாங்கத்தால் நிதிக் கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்காக 17 பிரதேச அபிவிருத்தி வங்கிகள் தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த 'ஜன சவிய' நிகழ்ச்சித்திட்டத்திற்குப் பதிலாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சமுர்தி நிகழ்ச்சித் திட்டமும் இது தொடர்பில் பாரிய பணியை நிறைவேற்றியுள்ளது. 1995ம் ஆண்டிலிருந்து நாடு முழுவதும் அமைக்கப்பட்டுள்ள சமுர்தி வங்கிச் சங்கங்களின் வலையமைப்பின் உடாக நடைமுறைப்படுத்தப்படும் இந் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தில் சேமிப்புகள் மற்றும் கடன் பிரிவொன்றும் உள்ளடங்குகின்றது.

இலங்கையில் கடந்த சுமார் 20 வருடங்களில் நுண் நிதித் துறையானது பெரும் மாற்றங்களுக்கு ஆளாகியுள்ளது. அதிலே அரசு பிரிவு தவிர்ந்த தேசிய மற்றும் சர்வதேச, அரசு சார்பற்ற அமைப்புகள், தனியார் துறை வங்கிகள், குத்தகைக் கம்பனிகள் என பரந்தள அளவிலான நிறுவனங்கள் இன்றளவில் பிரவேசித்துள்ளன.

அவ்வாறே ஆரம்ப காலத்தில் இது பேராசிரியர் மொஹமட் யூனுஸ் அவர்களின் நுண் நிதி ஆரம்ப எண்ணக்கருக்களுக்கு அதாவது ஏழைகளை வறுமையிலிருந்து மீட்டெடுப்பதற்காகவும், கிராமிய தொழில்களை வளர்ப்பதற்காகவும் ஒன்றிணைந்த நிதியாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கும் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பொறிமுறையாகச் செயற்பட்ட போதும் காலப் போக்கில் இலாபமீட்டும் இயக்கமாக மாறியது. இன்றளவில் அது அதிக இலாபம் பெறக் கூடிய தொழிலாக மாறியிருப்பதால் வணிக வங்கிகளும் ஏனைய நிதி நிறுவனங்களும் போட்டித் தன்மையுடன், நுண்நிதித் துறையில் பிரவேசிக்கக் காரணமாகியுள்ளன. நுண் நிதிக் கம்பனிகள் ஏழைகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் அதன் அடிப்படை நோக்கத்திலிருந்து அப்பாவி கிராமிய மக்களின் சொத்துகளை அடிவரை சுரண்டுவதன் மூலம் இலாபமீட்டுகின்ற இயக்கம் என்ற நிலைமைக்கு மாற்றமடைந்துள்ளது.

4. இலங்கையில் செயற்படுகின்ற நுண் நிதிக் கடன் வழங்கும் அமைப்புகளின் மாதிரிகள்

I. சமூக சங்கங்களின் மாதிரி

சமூக வங்கிகள் பொதுவாக அரசு மற்றும் அரசு சார்பற்ற அமைப்புகளின் உதவியோடு தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வனுசரணை நிறுவனங்களின் ஊடாக சமூக வங்கிக்குத் தேவையான மூலதனம் வழங்கப்படுவதுடன் அதனுடாக உறுப்பினர்களுக்கு பணம் கடனாக வழங்கப்படுகின்றது. இங்கு கூட்டுப் பிணையொன்று வைக்கப்பட்டுக் கடன் பெறப்படுகின்றது.

II. மக்கள் வங்கியாக்கம்/கிராமிய வங்கி மாதிரி

மக்கள் வங்கிகள் பொதுவாக அரசு மற்றும் அரசு சார்பற்ற இயக்கங்களின் உதவியுடனேயே தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. அவ் அனுசரணை நிறுவனங்களின் மூலம் வங்கிக்குத் தேவையான மூலதனம் வழங்கப்படுவதுடன் அதனுடாக உறுப்பினர்களுக்கு பணம் கடனாக வழங்கப்படுகின்றது. இங்கு கூட்டுப் பிணையொன்றை வைத்து கடன் பெறப்படுகின்றது.

III. கடன் சங்க மாதிரி

நிதித் தேவைகளுக்காகக் கடன் பெற்றுக் கொள்ளும் நோக்கில் செயற்படுகின்றன. இங்கு நபர்களைக் கொண்ட குழுவொன்றால், பொது இணக்கப்பாட்டின் அடிப்படையில் ஒரு உறுப்பினருக்கு ஒரு தடவையில் சேகரிப்பாகக் கடன் வழங்கப்படும். இவ்வாறான ஒழுங்குமுறையில் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் பணம் கடனாக வழங்கப்படும். அதற்கான பணம், ஒவ்வொரு உறுப்பினராலும் மாதாந்தம் வழங்கப்படுகின்ற குறிப்பிட்ட அங்கத்துவப் பணத்தைச் சேகரிப்பதன் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளப்படும்.

IV. இடைப்பட்ட முகவர்கள் ஊடாக கடனைப் பெற்றுக் கொள்ளும் மாதிரி

நிதிக் கம்பனிகளின் முகவர்களாக செயலாற்றும் நபர்களே இந்த இடைப்பட்ட முகவர்களாவர். கடன் வழங்கும் செயற்பாடு தொடர்பில் அறிவூட்டல், கடன் பெறுனர்கள் மற்றும் கடன் வழங்கும் கம்பனிகளுக்கிடையே தொடர்பை ஏற்படுத்தல், கடன் தவணைகளைச் சேகரித்தல் என்ற பரவலான விடயங்களில் இவர்கள் பொறுப்பு வகிப்பர்.

V. கூட்டுறவு கிராமிய வங்கி மாதிரி

சலுகை ரீதியான நிபந்தனைகளின் மீது உறுப்பினர்களுக்கு குறைந்த வட்டியின் கீழ் கடன் வழங்கப்படும். இலாபமீட்டுவதை விடவும் குறைந்த வருமானம் பெறுபவர்களுக்கு சலுகை ரீதியில் நிதிச் சேவைகளை வழங்கும் நோக்குடன் செயற்படுகின்றது.

5. இலங்கையில் நுண் நிதியாக்கத்தில் ஈடுபடுகின்ற நிறுவனங்கள்.

இலங்கை மத்திய வங்கி சுட்டிக் காட்டுகின்றவாறு இந்நாட்டில் அனுமதிப்பத்திரம் பெற்ற நான்கு (4) நுண் நிதி நிறுவனங்கள் மட்டுமே காணப்படுகின்றன.

<https://www.cbsl.gov.lk/en/authorized-financial-institutions/licensed-microfinance-companies>

எனினும் அது தவிர இலங்கையில் நுண் நிதியாக்கத்தில் ஈடுபடுகின்ற வேறு பல நிறுவனங்கள் உள்ளன. அவ்வாறான ஏனைய நிறுவனங்களாக பிரதேச அபிவிருத்தி வங்கிகள், ஏனைய அனுமதிப் பத்திரம் பெற்ற விசேட வங்கிகள், சணச அபிவிருத்தி வங்கிகள், சமுர்தி வங்கிகள், கூட்டுறவு கிராமிய வங்கிகள், சிக்கனக் கடன் கூட்டுறவு சங்கங்கள், அரச சார்பற்ற அமைப்புகள் போன்ற ஏனைய நுண் நிதி நிறுவனங்களைக் குறிப்பிடலாம். இது தவிர பதிவு செய்யப்படாமல் நுண் நிதியாக்கத்தில் ஈடுபடுகின்ற சட்டபூர்வமற்ற நிறுவனங்களும் உள்ளன.

அட்டவணை 01. நுண் நிதியாக்கத்தில் ஈடுபடும் ஏனைய நிறுவனங்கள்.

நிறுவன வகை	சேவை அமைவிடங்களின் எண்ணிக்கை
பிரதேச அபிவிருத்தி வங்கிகள்	215 கிளைக் காரியாலயங்கள்
வேறு அனுமதிப் பத்திரங்களைப் பெற்ற விசேட வங்கிகள் (சணச அபிவிருத்தி வங்கிகள்)	36 கிளைக் காரியாலயங்கள்
சமுர்தி வங்கிச் சங்கங்கள்	1,038 சங்கங்கள்
கூட்டுறவு கிராமிய வங்கிகளும் மகளிர் அபிவிருத்தி கூட்டுறவுகள்	1,684
சணச/சிக்கனக் கடன் கூட்டுறவு சங்கங்கள்	செயற்பாட்டுச் சங்கங்கள் 3,794
ஏனைய நுண்நிதி நிறுவனங்கள் (அரச சார்பற்ற அமைப்புகள், வரையறுக்கப்பட்ட பொறுப்புக் கம்பனிகள், கரண்ட்டி கம்பனிகள்)	2,500 ¹⁰
மொத்தம் (வங்கிகள் மற்றும் ஏனைய நிதிக் கம்பனிகள் தவிர்த்த)	9,267 ¹¹

ஆதாரம்: GTZ: Micro Finance industry survey

கூட்டுறவு கிராமிய வங்கிகள், சிக்கனக் கடன் கூட்டுறவு சங்கங்கள், (சணச) சமுர்தி வங்கிகள், அரச சார்பற்ற அமைப்புகள், வேறு நிதிப் பதிவுச் சேவைகளை வழங்கும் வணிக வங்கிகள்

நுண் நிதி நிறுவனங்களைப் போன்றே மக்கள் வங்கி, இலங்கை வங்கி, சம்பத் வங்கி, போன்ற வங்கிகள் மற்றும் கொமர்ஷல் கிரடிட், ஓரியன்ட் குத்தகைக் கம்பனி போன்ற வங்கியல்லாத நிறுவனங்களும் நுண் நிதிச் சேவைகளை வழங்குகின்ற சில நிறுவனங்கள் இச் சேவைகளை அனைத்துக் கிளைகளுடாகவும் வழங்குவதுடன், சில நிறுவனங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கிளைகள் ஊடாக மட்டும் சேவையை வழங்குகின்றன.

பிரதேச அபிவிருத்தி வங்கிகள் மதிப்பிடுகின்ற வகையில் அவர்களுடைய செயற்பாடுகளில் அண்ணளவாக 86%மானவை நுண்நிதிச் சேவைகளாகும். நுண்நிதிச் சேவை வாடிக்கையாளர்களின் எண்ணிக்கை ஒரு மில்லியன் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கூட்டுறவு கிராமிய இலங்கை மற்றும் கிராமிய அபிவிருத்தி கூட்டுறவு சங்க சேவைகளைப் பெறுகின்ற வாடிக்கையாளர்களின் எண்ணிக்கை தொடர்பான தகவல்கள் இல்லாதிருப்பினும் இலங்கை மத்திய வங்கியால் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளவாறு சிக்கனக் கடன் கூட்டுறவு சங்க உறுப்பாண்மை எட்டு இலட்சமளவில் காணப்படுவதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நுண்நிதி நிறுவன ஆய்வுக்கு ஏற்ப வணிக வங்கிகளைப் போன்ற ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பிரிவுக்குரிய நுண்நிதி வாடிக்கையாளர் எண்ணிக்கை ஒன்பது இலட்சத்து முப்பத்தையாயிரமாகும். நுண் நிதி நிறுவன மதிப்பீடு மற்றும் ஏனைய வெளியிடப்பட்ட தகவல்களுக்கு ஏற்ப, அரசு சார்பற்ற அமைப்புகளும் ஏனைய நிதி நிறுவனங்களாலும் சுமார் ஒரு மில்லியன் அளவிலான வாடிக்கையாளர்கள் உள்வாங்கப்படுகின்றனர்.

6. கிராமிய மக்களின் நிதி அறிவு தொடர்பான பிரச்சனைகள்

இலங்கையில் இன்று நுண் நிதித் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல் நிறைந்த தன்மைக்கு இந்நாட்டு கிராமிய மக்களின் நிதி தொடர்பான அறிவில் காணப்படுகின்ற சிற்சில குறைபாடுகள் காரணமாகியுள்ளன.

நிதியை சிறப்புறப் பேணுவதற்கு நிதி வளங்களை முகாமை செய்வதற்கான அறிவாற்றலைப் பயன்படுத்துகின்ற திறன் நிதி அறிவு எனப்படுகின்றது. மிகவும் எளிமையாகக் குறிப்பிட்டால் நிதி அறிவு என்பது, வருமானமீட்டல், செலவு செய்தல் மற்றும் நிதி முகாமைத்துவம் செய்தல் ஆகியன பற்றி பயனுள்ளதும் மேலும் சரியான தீர்மானங்களை எடுப்பதற்குமான மனிதனிடத்தில் காணப்படுகின்ற ஆற்றல் எனக் குறிப்பிடலாம். அவ்வாறே நிதி முறைகளுக்குள், காணப்படுகின்ற அடிப்படை அம்சங்கள் மீது ஒரு நபருக்கிருக்கின்ற அறிவும் நிதி அறிவு என்ற விடயத்தில் அடங்கும்.

நிதி அறிவை ஏற்படுத்துவதில் நிதிக் கல்வி, நிதி தொடர்பான விழிப்புணர்வு, நிதி முகாமைத்துவத் திறன் என்பவை முக்கியமானவை. நிதிக் கட்டமைப்பிற்குள் பல்வேறு கொடுக்கல் வாங்கல்களுடன் தொடர்புடும் போது ஒரு நபரிடமுள்ள நிதி அறிவானது

கட்டாயமான அம்சமாகும். உயர்மட்ட நிதி அறிவைப் பெற்றுள்ள நபரொருவரிடம் பொருளாதார செயற்பாடுகளில் சுயாதீனமான தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கும் சேமிப்புகள் மற்றும் நுகர்வுகளைத் திட்டமிடும் போதும் பயனுள்ள தீர்மானங்களை எடுப்பதற்குமான ஆற்றல் காணப்படுகின்றது.

இலங்கையிலும் அதிக சனத்தொகையினர் கிராமியப் பிரதேசங்களில் வசிப்பதுடன், விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூகப் பொருளாதார வடிவமொன்றில் அம் மக்கள் பழகியுள்ளனர். எனினும் கிராமியப் பிரிவில் பெரும்பான்மையினருக்குப் போதுமான அறிவு கிடையாது. முறைசார்ந்த மரபுரீதியான பிரிவின் நிதிக் கட்டமைப்பிற்குரிய வங்கிகளாலும் நிதி நிறுவனங்களாலும் இக் கிராமிய மக்கள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளதும் இன்னொரு பிரச்சனையாகவுள்ளது. அவ்வாறே, கிராமிய சேமிப்புகள், உரியவாறு முதலீடு செய்யப்படுவதற்குத் தேவையான ஆலோசனைகளும் வழிகாட்டல்களும் போன்றே வாய்ப்புகளும் அரிதாக இருப்பதும் நிதி முகாமைத்துவம் தொடர்பான பிரச்சனைகள் தோற்றுவிக்கப்பட காரணமாகியுள்ளன.

வணிக வங்கிகளும் ஏனைய நிதி நிறுவனங்களும் பெரும்பாலும், தனிநபர் நலன்புரியைக் காட்டிலும் இலாபத்தை நோக்காகக் கொண்டு செயற்படுகின்ற காரணத்தால், கிராமிய மக்கள், இம் முறைசார்ந்த பிரிவின் நிதி நிறுவனங்களை நோக்கிப் பிரவேசிப்பத்தில் மட்டுப்பாடுகள் தோன்றியுள்ளன. இதனால், அதிகளவில் அவர்கள் முறைசாரா நிதி நிறுவனங்களுடன் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்வதற்கு அதிக ஆர்வம் காட்டுகின்றனர்.

உதா: பிரதேச ரீதியாக செயற்படுகின்ற, வட்டிக்குப் பணத்தைக் கடன் கொடுக்கும் நபர்கள், கிராமிய வங்கிகள், கடன் வழங்கும் சங்கங்கள்.

இவ்வாறு நுண் நிதி நிறுவனங்கள் ஊடாகக் கடன் வழங்கும் போது உயர் வட்டி வீதத்தை அறிவிடப்படுவதுடன் இக் கடனைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்ற மக்கள் அதிகமாக அக் குடும்பங்களின் அவசரத் தேவைகள், அன்றாட நுகர்வுகள் அல்லது முன்னர் பெற்றுக் கொண்ட கடனை அடைத்தல் போன்ற செயல்களில் ஈடுபடுத்துவதால் முதலீட்டு வாய்ப்புகள் இழக்கப்படுகின்றன.

நாளாந்தம் நிதிக் கொடுக்கல் வாங்கல்களில் ஈடுபடுகின்ற போது, மேலும் பயனுள்ளவாறு பணத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஒரு நபரிடம் இருக்க வேண்டிய பொதுவான புரிதல் இல்லாமை தற்போது நுண்நிதித் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல்வாய்ந்த நிலைமைகளுக்கும் காரணமாகியுள்ளன. அவ்வாறே நிதி அறிவைப் பெற முடியாமற் போவதற்கு மொழி ரீதியான தடைகளும் உள்ளன. அதாவது வணிக வங்கிகளும் ஏனைய நிதி நிறுவனங்களும் பெரும்பாலும் ஆங்கில மொழியையே பயன்படுத்துவதும் அதனால் கிராமிய மக்களுக்கு பெரும்பாலும் தொடர்பாடல் பிரச்சனைகள் தோன்றுவதையும் காண முடியும்.

இக் காரணத்தால் கிராமிய தொழில்வாண்மையை உயர்த்தவோ அல்லது வறுமையை ஒழிப்பதற்கோ இக்கடன் வழங்கலானது தூண்டுகோலாக அமையாது. அவ்வாறே அதிக வட்டி வீதங்கள், மக்களை துன்புறுத்துகின்ற பண அளவீட்டு முறைகள், ஏனைய சட்டவிரோத பாவனைகள் காரணமாக இக் கடன் வழங்கும் நிறுவனங்கள் ஏழைகளுக்கு சலுகைகளை

வழங்கத் தவறியுள்ளன. கிராமிய மக்களின் நிதி தொடர்பான அறிவு குறைந்த மட்டத்தில் காணப்படுவதே இந்த நிலை வளர்ச்சியடையக் காரணமாகியுள்ளது. மக்களுடைய நிதி மற்றும் சட்டம் தொடர்பான குறைந்த அறிவு மட்டத்தின் காரணமாக இப் பதிவு செய்யப்படாத நுண் நிதி நிறுவனங்களுக்கு சட்டபூர்வமற்ற வகையில் கடன் வழங்கவும் மீண்டும் கடனை அறவிட்டுக் கொள்வதில் சட்ட ரீதியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதாக அழுத்தம் தெரிவிக்கக் கூடியதாகவும் உள்ளது.

7. இந்நாட்டு நுண் நிதித் துறையில் காணப்படுகின்ற சிக்கல்கள்

வறுமையைக் குறைப்பதற்கும் மக்கள் பங்கேற்பை உயர்த்துவதன் மூலம் கிராமிய தொழில்வாண்மையை மேம்படுத்துவதற்கும் சமூகப் பொருளாதாரத் தளத்தில் குறைந்த சலுகையைப் பெறுகின்ற குழுக்களுக்கு அனுகூலங்களைக் கொண்டு தரும் அபிவிருத்திக் கருவியாகவும் செயற்படுவதே நுண்நிதியாக்கத்தின் பிரதான நோக்கங்களாகும். இலங்கையின் நிலைமையைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது குறிப்பாக கிராமிய மக்களைப் போன்றே நுண் நிதி மீது கவர்ந்திழுக்கப்படுவதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ள வலுவான காரணமாக வணிக வங்கிகளோடு ஒப்பிடுகையில் சிறிய அளவிலான பெறுமதியுடன் கூடிய கடன் கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கான வாய்ப்பு கிடைப்பதும் அக் கடனை வழங்கும் போது மிகவும் தளர்வான நிபந்தனைகளின் கீழ் இலகுவாகவும் விரைவாகவும் கடனைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஆற்றல் காணப்படுகின்றது. மிகவும் எளிமையாகக் குறிப்பிடின், கிராமிய மக்கள் வங்கிகளுக்குப் பின்னே சென்று கடனாகப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு கடுமையான முயற்சியில் ஈடுபடுவதை விட தனது வீட்டு வாசலுக்கே வருகின்ற நுண் நிதி நிறுவனங்களின் முகவர்களால் கடனைப் பெற்றுக் கொள்வது மிகவும் இலகுவாக உள்ளது.

நுண் நிதி தொழிலாளர்களின் சங்கத்தின் வருடாந்த அறிக்கைக்கு (2020) ஏற்ப, வழங்கப்பட்டுள்ள மொத்த கடன் 56.96 மில்லியன் ஆகும். மொத்த கடன் பெறுனர்களின் எண்ணிக்கை (2019) 4.7 சதவீதமாகும். அதாவது அது நாட்டின் மொத்த சனத்தொகையில் 344,973 ஆகும். மார்ச் மாதத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் மனித உரிமைகள் பேரவையின் அமர்வுகளில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கடன் சலுகைகள் மற்றும் மனித உரிமைகள் தொடர்பான ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் நிபுணரின் இலங்கை விஜயத்தின் அறிக்கைக்கு ஏற்ப, இலங்கையின் நுண் நிதிக் கடனாளிகளின் எண்ணிக்கை 2,898,232 ஆகும்.

இந்த எண்ணிக்கைத் தரவுகளிடையேயான வித்தியாசத்திற்கு நுண்நிதி தொழிலாளர்களின் சங்கத்தால் பதிவு செய்யப்பட்ட நுண்நிதி நிறுவனங்களுக்குரிய தகவல்களை மட்டுமே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளதை குறிப்பிடத்தக்க காரணமாகக் கருதலாம். இதற்கேற்ப, பார்க்கும் போது அறிக்கையிடப்படாது காணப்படும் கடனாளிகளின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப, இப் பெறுமானங்கள் மிகவும் அதிகரிக்க இடமுள்ளது. ஊடக அறிக்கைகளுக்கு ஏற்ப, இவ்வாறு பெற்றுக்

கொள்ளப்பட்ட கடனை அடைக்க முடியாத காரணத்தால் தற்கொலை செய்து கொண்ட எண்ணிக்கை 170 ஆகும்.

இந் நுண்ணிதியாக்கத்தில் ஈடுபடும் கம்பனிகள் ஊடாக கிராமிய மக்களுக்குக் கடன் வழங்கும் செயற்பாட்டில் கடனாளிகளால் நேரடியாக கம்பனிகளிடம் சென்று கடனைப் பெற்றுக் கொள்வதை விட பல்வேறு விதிமுறைகளைப் பாவித்து நிதித் தேவைகள் காணப்படுகின்ற நபர்களை இந்நிறுவனங்கள் அணுகுகின்ற ஒரு போக்கைக் கண்காணிக்க முடிகின்றது. அதனுடாக பல்வேறு சமூகப் பொருளாதார பிரச்சனைகளால் அவதியுறும் மக்களுக்குத் தமது பிரச்சனைகளிலிருந்து மீள்வதற்கான மிக இலகுவானதும் நம்பகமானதுமான விதிமுறையாக நுண்ணிதி கடனைப் பெற்றுக் கொள்வதே என்பதை நிரூபிப்பதில் இந் நுண்ணிதிக் கம்பனிகள் வெற்றி கண்டுள்ளன. எனினும் இந்நிறுவனங்களால் கடன் வழங்கப்படும் போது அறவிடப்படுகின்ற அதிக வட்டி மற்றும் சுரண்டலின் முன்னே, இம்மக்கள் முன்னை விடவும் சிக்கல் வாய்ந்ததும் பிரச்சனை மிக்கதுமான நிலைமைகளுக்கு முகங் கொடுக்க நேர்ந்தது. அவ்வாறே. கடன்படுகின்ற தன்மை நாளுக்கு நாள் உயர்ந்து செல்வதால் அதற்கு தீர்வாக மென்மேலும் கடன் பெற்றுக் கொள்வதற்குத் தூண்டப்படுவதால் முடிவுறாத கடன் வட்டமொன்றுக்குள் இவர்கள் அகப்பட்டுள்ளார்கள்.

அவ்வாறான சூழ்நிலையில், இந்நாட்டு நுண்ணிதிக் கம்பனிகள் அதிகமாகப் பரவிக் காணப்படுகின்ற, கிராமியப் பிரதேசங்களில் மக்களின் பொருளாதாரத்திற்கும், வாழ்க்கை மட்டத்திற்கும், நுண் நிதி நிறுவனங்களின் ஊடாக இடம்பெறும் கடன் வழங்கும் செயற்பாட்டின் ஊடாக எவ்வகையான தாக்கம் ஏற்படுகின்றது என்பது தொடர்பில் இந்தக் கற்கை மூலம் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

8. கற்கை விதிமுறை

இலங்கையில் ஒவ்வொரு மாவட்டங்களிலும் கிராமிய மக்களின் பொருளாதார மற்றும் வாழ்க்கைத் தரங்களில் நுண் நிதிக் கடன்களை வழங்குவதன் உடாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற தாக்கம் இப்பகுப்பாய்வு அறிக்கைக்கான அடிப்படையாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதிலே சனத்தொகை மற்றும் புள்ளிவிபரவியல் திணைக்களத்தின் சனத்தொகை கணக்கெடுப்பு அறிக்கையின் வரைவிலக்கணத்திற்கு ஏற்ப, கிராமியப் பிரதேசங்களாக இனங்காணப்பட்டுள்ள பிரதேசங்களில் குடியிருக்கின்ற கிராமிய சனத்தொகையானது 85%க்கும் அதிகமாகவுள்ள 12 மாவட்டங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மக்களின் சில பொருளாதார மற்றும் வாழ்க்கைத் தரச் சுட்டிகளின் வாயிலாக இங்கு பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

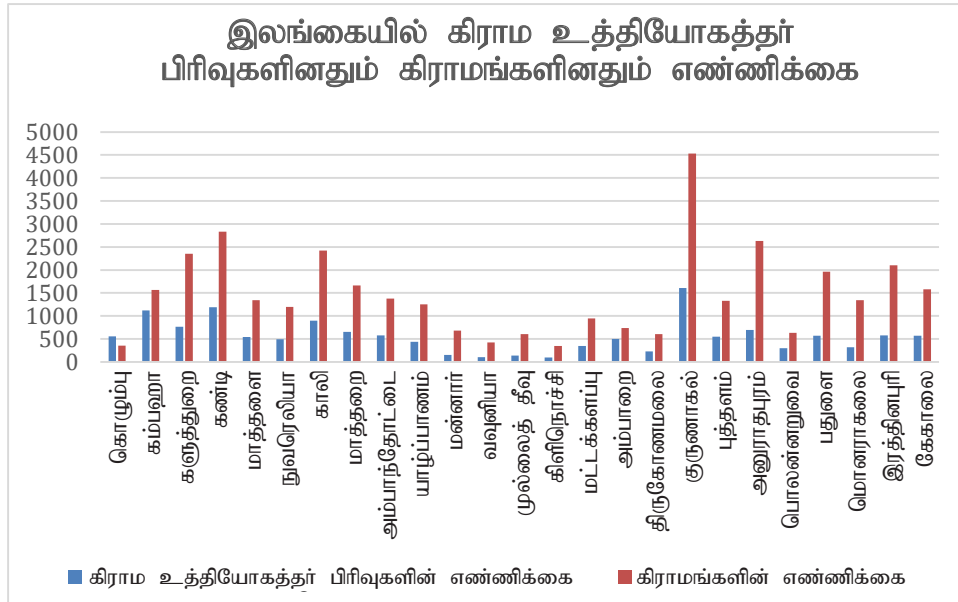
இப்பகுப்பாய்வு போதுமான தரவுகளின் அடிப்படையில் அமைந்தது. அதற்கேற்ப, பொருளாதாரச் சுட்டிகள், வாழ்க்கைத் தரம் தொடர்பான சுட்டிகளாக வருமானம், செலவு, கடன்படு தன்மை பற்றிய தகவல்கள், வறுமை தொடர்பான தகவல்கள், வேலையின்மையும் பொருளாதாரப் பங்களிப்பும், பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் (கடன்படு தன்மை/வறுமை) காரணமாக ஏற்பட்ட தற்கொலைகள் ஆகிய அளவுகோல்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

9. சிக்கலைப் பகுப்பாய்வு செய்தல்

- 2012 சனத்தொகை மற்றும் வீடுகள் கணக்கெடுப்பின் இறுதித் தரவறிக்கைக்கு ஏற்ப, இலங்கையில் மொத்த சனத்தொகை 20,359,439 பேர் ஆகும். அச் சனத்தொகையின் வசிப்பைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது மொத்த சனத்தொகையின் 77.4% சதவீதம் அதாவது 15,753,322 பேர் கிராமியப் பிரதேசங்களில் வாழ்கின்றார்கள். இதற்கேற்ப, இந்நாட்டில் அதிகமான சனத்தொகையினர் கிராமியப் பிரதேசங்களில்தான் வசிக்கின்றார்கள் என்பது தெரிகின்றது. சனத்தொகை மற்றும் புள்ளிவிபரவியல் திணைக்களத்தின் வகைப்படுத்தலுக்கு ஏற்ப, இலங்கையின் நகரப் பிரிவுகளுக்கும் (மாநகர சபைகள், நகர சபைகள்) தோட்டப் பிரிவுக்கும் உரித்தாகாத நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்கள் கிராமிய பிரதேசங்களாக வரைவிலக்கணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. (Census of Population and Housing 2012 Department of Census & Statistics Ministry of Policy Planning and Economic Affairs, n.d.) <http://www.statistics.gov.lk/PopHouSat/CPH2011/Pages/Activities/Reports/FinalReport/FinalReportE.pdf>.

இலங்கையில் கிராம உத்தியோகத்தார் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை 14,021 ஆகக் காணப்படுவதுடன் அவற்றுக்குரிய கிராமங்களின் எண்ணிக்கை 36,822ஆகும். (Census of Population and Housing 2012 Department of Census & Statistics Ministry of Policy Planning and Economic Affairs, n.d.)

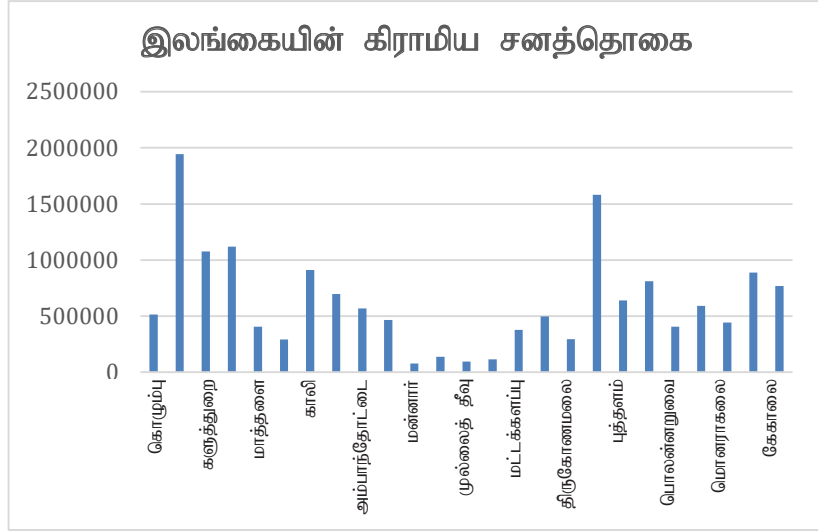
விளக்கப் படக் குறிப்பு 01

ஆதாரம் - சனத்தொகை மற்றும் புள்ளி விபரவியல் திணைக்களம்.

குறித்த அவ்வரைவிலக்கணத்திற்கேற்ப, இந்நாட்டின் ஒவ்வொரு மாவட்டங்களிலும் கிராமிய பிரதேசங்கள் என்பவற்றுக்கு உரித்தானதெனக் கருதப்படுகின்ற பிரதேசங்களில் வசிக்கின்ற சனத்தொகை கீழுள்ளவாறு அமையும்.

விளக்கப் படக் குறிப்பு -02

ஆதாரம்: சனத்தொகை மற்றும் புள்ளிவிபரவியல் திணைக்களம்

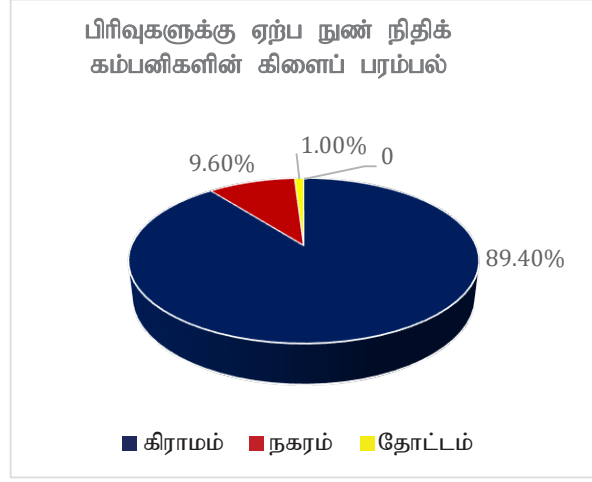
நாட்டில் ஒவ்வொரு மாவட்டங்களிலும் வசிக்கின்ற மொத்த சனத்தொகையில் 85%க்கும் அதிகமானவர்கள் கிராமியப் பிரதேசங்களில் வாழும் மாவட்டங்களாக

1) களுத்துறை	- 88.0%	7) குருணாகல்	- 97.7%
2) காலி	- 85.7%	8) புத்தளம்	- 91.0%
3) மாத்தறை	- 85.4%	9) அனுராதபுரம்	- 94.1%
4) அம்பாந்தோட்டை	- 94.7%	10) பொலன்னறுவை	- 100%
5) முல்லைத் தீவு	- 100%	11) மொனராகலை	- 98.1%
6) கிளிநொச்சி	- 100%	12) கேகாலை	- 91.3%

ஆகிய மாவட்டங்களைச் சுட்டிக்காட்ட முடியும். பொலன்னறுவை, கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, ஆகிய மாவட்டங்களில் கிராமிய சனத்தொகை 100% மாகும் அதாவது அம் மாவட்டங்களில் நகரப் பிரிவொன்று இல்லை.

அவ்வாறே நுண் நிதிச் சேவைக் கம்பனிகளின் பிரதேச ரீதியான பரவலைக் கருத்திற் கொண்டால் நுண் நிதிக் கம்பனிகளின் கிளைகள் அதிகளவில் கிராமியப் பிரதேசங்களை மையமாகக் கொண்டே பரவியுள்ளன. அதாவது நுண் நிதிச் சேவை நிறுவனங்களில் 89% மானவை கிராமிய பிரதேசங்களை அண்மித்தே தாபிக்கப்பட்டுள்ளன என்பது தெரிகின்றது.

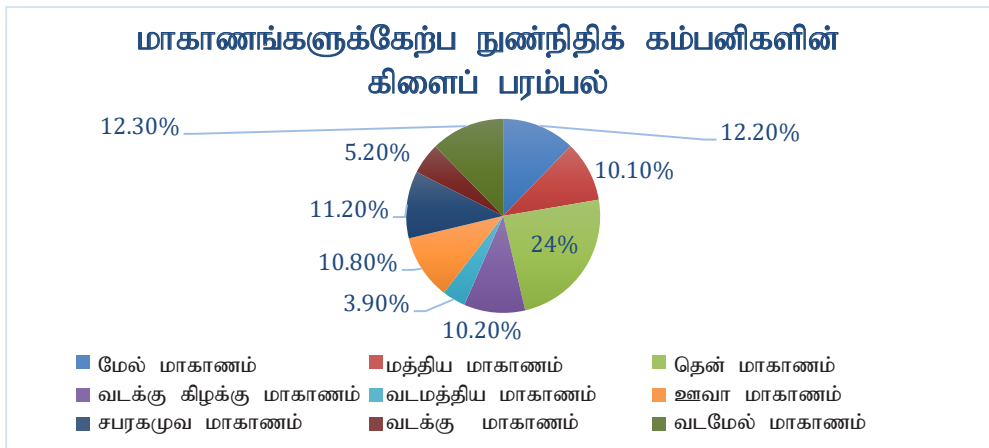
விளக்கப் படக் குறிப்பு – 03

ஆதாரம்: GTZ : Micro Finance industry survey

மாகாணங்களுக்கு ஏற்ப கருத்திற் கொள்ளும் போது அதிகமான கம்பனிகளின் சதவீதத்தை முறையே தென் மாகாணத்திலும் அதன் பின்னர் வடமேல் மாகாணத்திலும், அதன் பின்னர் மேல் மற்றும் சபரகமுவ மாகாணத்திலும் அதன் பின்னர், வடக்கு கிழக்கு, மற்றும் மத்திய மாகாணங்களிலும் வடக்கு மற்றும் வடமத்திய மாகாணங்களிலும் காணலாம். இங்கு மேலே காட்டப்பட்டுள்ள இலங்கையின் கிராமிய மக்கள் அதிக சதவீதத்தில் வாழும் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் இந்நுண் நிதிக் கம்பனிகள் அதிகமாகப் பரவியுள்ள மாகாணங்களின் கீழுள்ள மாகாணங்கள் என்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. இதற்கேற்ப, இலங்கையில் நுண்ணுதிக் கம்பனிகளால் கிராமிய மக்களை இலக்கு வைத்து கிராமிய மக்கள் அதிகமாக வசிக்கின்ற மாவட்டங்களில் தமது கம்பனியின் கிளை வலையமைப்பை விரிவாக்கியுள்ளது என்ற விடயம் தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

விளக்கப் படக் குறிப்பு 04

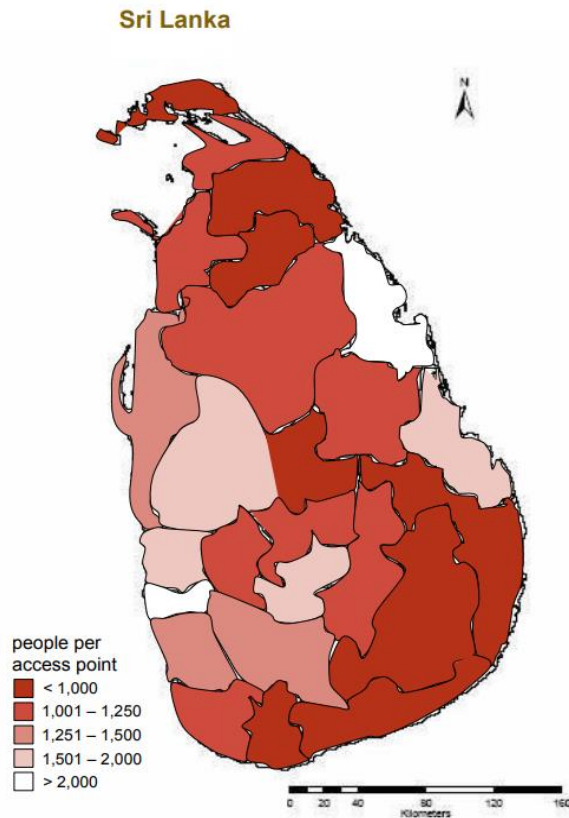

ஆதாரம்: GTZ : Micro Finance industry survey

நுண்நிதி கம்பனிகளின் கிளைப் பரம்பலின் அடர்த்தியைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது அதிக பரம்பலைக் காட்டுகின்ற மாவட்டங்களாக முன்னர் குறிப்பிட்ட கிராமிய மக்கள் அதிகமாக வாழும் மாவட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. அதற்கேற்ப, ஒரு கிளைக்கான 1000 பேருக்குக் குறைவான வாடிக்கையாளர்களைக் கொண்ட மாவட்டங்களாக முல்லைத்தீவு, மொனராகலை, மாத்தறை, அம்பாந்தோட்டை ஆகிய மாவட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. 1001-1250க்கும் இடையிலான எண்ணிக்கையினர் காலி, கேகாலை, அனுராதபுரம், பொலன்னறுவை, கிளிநொச்சி ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ளனர். புத்தளம், களுத்துறை ஆகிய மாவட்டங்களில் ஒரு மத்திய நிலையத்திற்கான வாடிக்கையாளர்களின் எண்ணிக்கை 1251-1500க்கும் இடைப்பட்டதாக உள்ளது. இவ்வாறு வாடிக்கையாளர்களை ஒப்பீட்டு ரீதியில் பார்க்கும் போது அம் மாவட்டங்களில் நுண்நிதி கம்பனிக் கிளைகள் அதிகமாகப் பரவியுள்ளதாலேயே குறைந்த பெறுமானத்தைப் பெறுகின்றனர்.

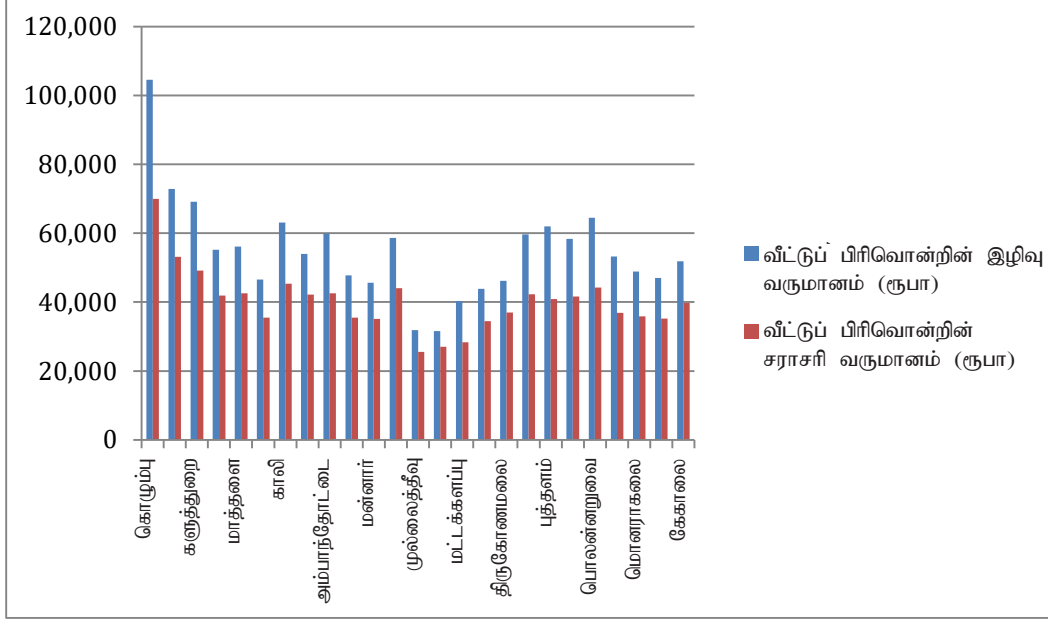
கொழும்பு போன்ற உயர்ந்த எண்ணிக்கையிலான மக்கள் வாழ்ந்த மாவட்டங்களில் ஒரு கிளையில் 2000க்கும் மேற்பட்ட எண்ணிக்கையினர் உள்ளனர். அம் மாவட்டங்களின் சனத்தொகையோடு ஒப்பிடும் போது நுண்நிதிக் கம்பனிகளின் பரம்பல் குறைந்துள்ளதே அதற்கான காரணம். எனினும் கிராமிய பிரதேசங்களில் நிலைமை இதைவிட வித்தியாசமாக உள்ளதென்பது தெரிகின்றது. அதாவது அப் பிரதேசங்களின் சனத்தொகையுடன் ஒப்பிடும் போது நுண்நிதிக் கம்பனிக் கிளைகளின் பரம்பலும் உயர்வானது.

நுண்நிதிக் கம்பனிக் கிளைகளின் பரம்பலின் அடர்த்தி (ஒரு கிளையில் இருக்கின்ற வாடிக்கையாளர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப)

அடுத்து இந்நுண் நிதிச் சேவைக் கம்பனிகள் அதிகமாகப் பரவியுள்ள கிராமிய பிரதேசங்களில் மக்களின் பொருளாதாரம் மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம் மீது அக் கம்பனிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள தாக்கத்தை ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

குடும்ப மாதாந்த இழிவு மற்றும் சராசரி வருமானம்

ஆதாரம்: 2016 வீட்டு வருமான மற்றும் செலவுக் கணக்கெடுப்பு

ஒவ்வொரு மாவட்டங்களிலும் மாதாந்தம் குடும்பமொன்றுக்குக் கிடைக்கும் வருமானத்தின் இழிவுப் பெறுமானத்தைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது கொழும்பு, கம்பஹா, மாவட்டங்கள் தவிர்ந்த மேற்குறித்த ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் குடும்பமொன்றின் சராசரி மாதாந்த வருமானம் ரூ.70,000ஐ விடக் குறைவானதாகும். மேல் மாகாணத்திற்குரிய களுத்துறை மாவட்டத்தில் அவ்வருமானம் ரூ.69,172 ஆகும். கொழும்பு, கம்பஹாவை அடுத்து உயர்ந்த இழிவு வருமானம் பெறுவது களுத்துறை மாவட்டமாக இருப்பதுடன் ஏனைய மாவட்டங்கள் அனைத்தினதும் வருமானம் அதனை விட குறைந்த மட்டத்தில் காணப்படுகின்றது. களுத்துறை மாவட்டத்தைக் கருத்திற் கொண்டால் சராசரியாக ஒரு நாளுக்கான இழிவு வருமானம் ரூ.2,305 ஆகும் (30/69,172).

நுண்நிதிக் கம்பனிகளில் கடன் தவணைகளை சிலவேளைகளில் வாராந்தம் அவ்வாறே நாளாந்தம் செலுத்த நேரிடும். அதனால்தான் வாரக் கடன், நாட் கடனாக இந்த நுண் நிதிக் கடன் என அழைக்கப்படுகின்றது. அதற்கேற்ப வருமான மட்டத்தைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது ஒரு குடும்பம் குறைந்தது 50,000 ரூபாவை கடனாகப் பெற்றுக் கொண்டால் அறவிடுகின்ற அதிக வட்டியைக் கருத்திற் கொள்ளாது கடனை மட்டும் நாளாந்த தவணையாக ஒரு மாதத்தில் செலுத்தி முடிக்க வேண்டும் என எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களுக்குச் சராசரியாக சுமார் 1,600 ரூபா ரீதியில், பணத்தை நாளாந்தம் செலுத்த நேரிடும். அப்போது நாளாந்த வருமானமான 2305 ரூபாவைக் கடன் தவணையைச் செலுத்திய போது, கையிருப்பு 645 ரூபா

மட்டுமே. நுகர்வுக்காக செலவிட்டதன் பின்னர் மேலே குறிப்பிட்ட வகையில் கடன் பணத்தைச் செலுத்துவதற்காக இந்த வருமானம் ஒருபோதும் போதுமானதல்ல.

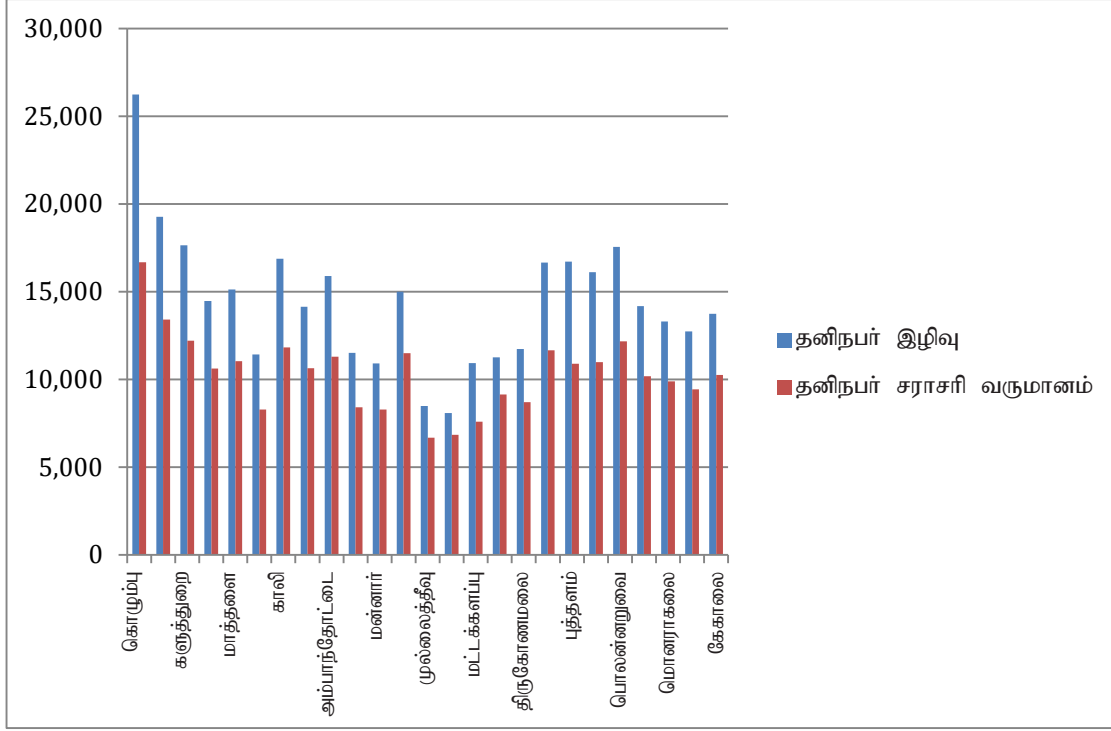
அதற்கேற்பப் பெற்றுக் கொள்ளும் கடனுக்கு மேலதிகமாக அதில் சேருகின்ற அதிக வட்டியுடனான இக் கடன் கிராமிய குடும்பமொன்றுக்குப் பெரும் சுமையாகும். இது மேல் மாகாணத்தின் களுத்துறை மாவட்டத்தின் நிலைமையாகும்.

இத் தரவுகளைக் கண்காணிக்கின்ற போது நாட்டின் ஏனைய அனைத்து மாவட்டங்களிலும் அந்த மட்டத்தையும் விடக் குறைந்த இழிவு வருமானம் பெறுகின்ற குடும்பங்கள் காணப்படுகின்றன என்பது தெளிவாகின்றது. குறைந்த இழிவு மாதாந்த வருமானம் பெறும் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் அவ்வருமானம் 31576 ரூபாவாகும். அவ்வாறான குடும்பமொன்றுக்குக் கிடைக்கும் மொத்த வருமானத்தை நுகர்வுக்காக எடுக்காமல், கடனுக்காக ஒதுக்கினாலும் குறைந்தபட்சம் உயர் கடன் தவணை (1600 ரூபா) அல்லது மொத்தமாகச் செலுத்தக் கூடிய மட்டத்தில் காணப்படவில்லை என்பது தெரிகின்றது.

இந்தத் தரவுகள் ஊடாக ஒவ்வொரு மாவட்டங்களிலும் குடும்பமொன்றுக்குக் கிடைக்கும் மாதாந்த வருமானத்தின் இழிவுப் பெறுமானம் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. நடைமுறை ரீதியில் எடுத்துக் கொள்ளும் போது ஒரு குடும்பத்திற்குக் கிடைக்கின்ற உண்மை வருமானம் இங்கே காட்டப்பட்டுள்ள பெறுமானத்தை விடக் குறைந்த தொகையாகவும் இருக்கலாம். அவ்வாறான நிலைமையில் இந்தக் கடனை செலுத்தி முடித்தல் கிராமிய மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, நகரம் சார்ந்த மக்களுக்கும் சிரமமானது என்பது வருமான மட்டத்தைக் கொள்ளும் போது தெரிய வருகின்றது. குறிப்பாக கொழும்பு, கம்பஹா தவிர்ந்த ஏனைய மாவட்டங்களின் நிலைமை இதுதான் என்பதை ஊகிக்க முடியும். அதற்கேற்ப வருமான மட்டத்தைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது மக்கள் நடைமுறை ரீதியில் செலுத்த முடியாத கடன் சுமையில் சிக்கிக் கொள்வது நுண் நிதிக் கடனைப் பெற்றுக் கொள்வதால் ஏற்படுகின்ற பாதிப்பாகும்.

அவ்வாறே குடும்பத்தின் சராசரி மாதாந்த வருமானத்தைக் கருதும் போதும், கொழும்பு, கம்பஹா தவிர்ந்த ஏனைய மாவட்டங்களிடையே கிராமிய மக்கள் அதிகமாக வசிக்கும் மாவட்டமாக இனங்காணப்பட்ட களுத்துறை மாவட்டத்தின் வருமானம் 49,106 ரூபாவாகும். குறைந்த குடும்ப சராசரி மாதாந்த வருமானத்துடன் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் அப் பெறுமானம் 25526 ஆகும். ஏனைய மாவட்டங்கள் அனைத்தினதும் சராசரி வருமானம் 46,000 ரூபாவிற்கு அண்ணளவான அல்லது அதற்குக் குறைந்த மட்டத்தில் காணப்படுகின்றது.

குடும்பங்களின் இழிவு மற்றும் சராசரி தனிநபர் வருமானம்

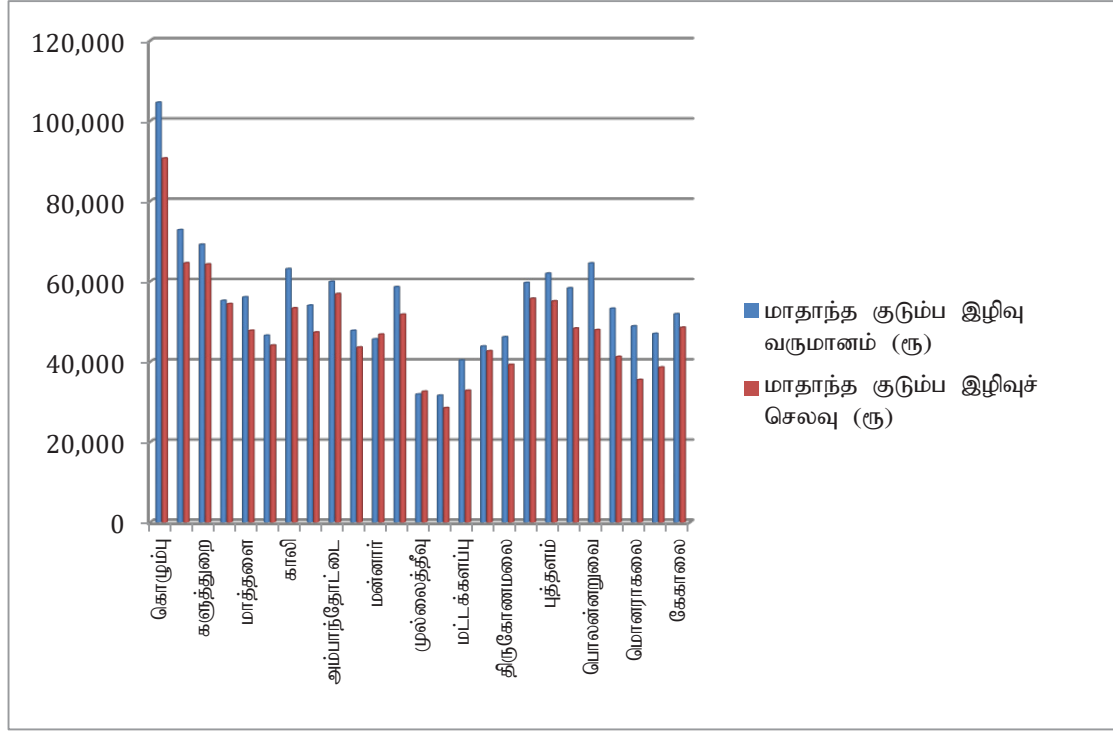

ஆதாரம் - குடும்ப வருமானம் மற்றும் செலவு மதிப்பீடு, 2016

அடுத்து ஒவ்வொரு மாவட்டங்களினதும் தனிநபர் இழிவு வருமானத்தைக் கருத்திற் கொண்டால் களுத்துறை மாவட்டத்தில் அப் பெறுமானம் 17644 ரூபாவாகும். அதற்கேற்ப ஒரு நபருக்கு நாளாந்தம் கிடைக்கின்ற இழிவு வருமானம் சராசரியாக 588 ரூபாவாகும். இது குறைந்த பட்சம் மூன்று வேளை உணவுக்குக் கூடப் போதாத சொற்ப தொகைப் பணமாகும். கொழும்பு, கம்பஹா தவிர ஏனைய அனைத்து மாவட்டங்களிலும் தனிநபர் இழிவு வருமானம் அதைவிடவும் குறைவானதாகும்.

அவ்வாறே குறைந்த வருமானம் பெறுகின்ற கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் தாய், தந்தை, இரண்டு பிள்ளைகள் என நான்கு உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குடும்பமொன்றை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களது மாதாந்த வருமானம் = 32,3044 x 8076 ஆகும். இவ்வாறான வருமான மட்டத்தில் உள்ள மக்கள் கடன் பெற்றுக் கொள்வதன் மூலம் அவர்களின் பொருளாதாரத்தில் ஏற்படுகின்ற தாக்கமும் கடன்படு தன்மையும் தவிர்க்க முடியாத நிலைமைகளாகும்.

குடும்ப மாதாந்த இழிவு ஆதாயம் மற்றும் இழிவுச் செலவுக்கிடையேயான ஒப்பீடு

ஆதாரம் - குடும்ப வருமானம் மற்றும் செலவு மதிப்பீடு, 2016

இழிவுக் குடும்பச் செலவைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது உயர் இழிவு வருமானத்தைப் பெறுகின்ற கருத்துறை மாவட்டத்தின் வருமானம் 69172 ரூபாவாகும். அவ்வாறே அம் மாவட்டத்தில் மாதாந்த இழிவுச் செலவு 64268 ரூபாவாகும். இதற்கேற்ப 4904 ரூபா எஞ்சுகின்றது. குறைந்த வருமானம் பெறுகின்ற கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் எஞ்சுகின்ற பெறுமானம் 3093 ரூபாவாகும். (31576- 28483).

ஒவ்வொரு மாவட்டங்களிலும் மாதாந்த குடும்ப இழிவு வருமானத்தை இழிவு செலவுடன் ஒப்பிடும் தரவுகளுக்கு ஏற்ப, கருத்திற் கொள்ளும் போது முல்லைத்தீவு தவிர்ந்த ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வருமானத்தை விட செலவு குறைந்த மட்டத்தில் காணப்படுகின்றது. எனினும் இவ்வாறு சேமிப்புக் காணப்படுமாயின் கடனைப் பெற்றுக் கொள்ள நேர்வதும், கடன் தவணையைச் செலுத்திக் கொள்வதிலுள்ள சிரமம் என்ன என்பதை அராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பிரிவுகளிலும் வருமானம் பெறுபவர்களின் எண்ணிக்கை

பிரிவு	வருமானம் பெறுபவர்களின் எண்ணிக்கை	குடும்பமொன்றின் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை
நகரம்	1.9	4.0
கிராமம்	1.8	3.8
தோட்டங்கள்	2.0	4.1

ஆதாரம் - குடும்ப வருமானம் மற்றும் செலவு மதிப்பீடு 2016

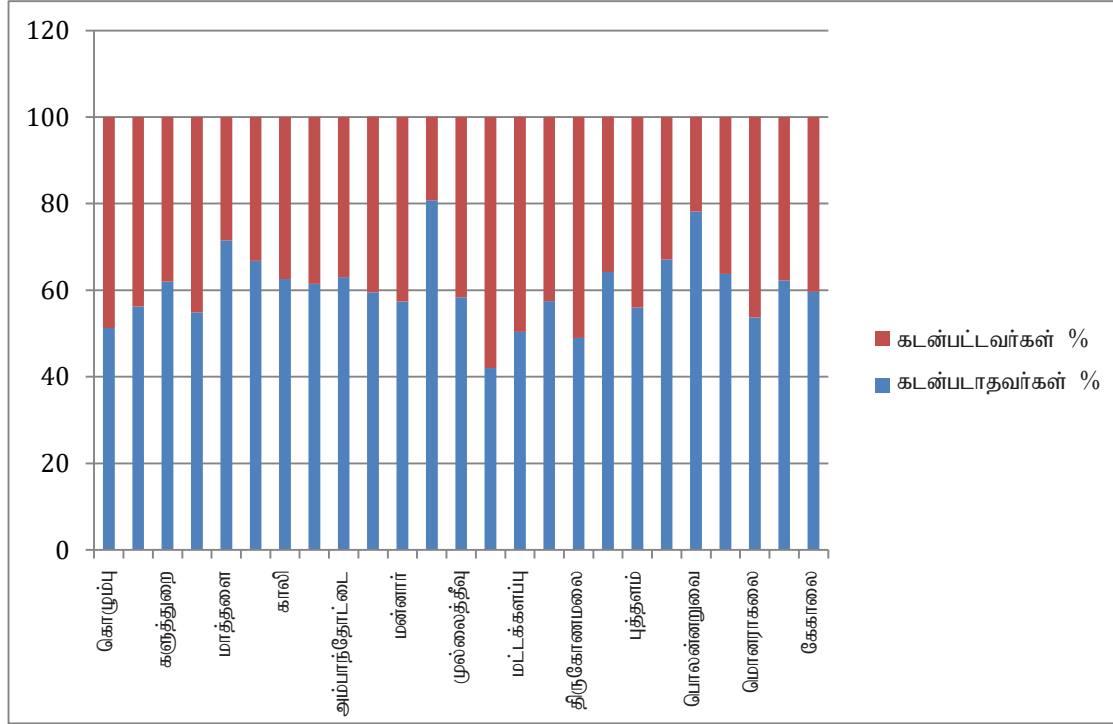
மேலேயுள்ள தரவுகளுக்கு ஏற்ப, வருமானம் ஈட்டுபவர்களின் எண்ணிக்கை, நகரம் மற்றும் தோட்டப் பிரிவுகளை விட கிராமியப் பிரிவில் குறைந்திருப்பதைக் காண முடிகின்றது.

ஒவ்வொரு பிரிவுகளிலும் கடன்பட்ட மற்றும் கடன்படாத குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை சதவீதமாக

மாவட்டம்	கடன்பட்டவர்கள் %	கடன்படாதவர் கள் %	மாவட்டம்	கடன்பட்டவர்கள் %	கடன்படாதவர் கள் %
கொழும்பு	51.3	48.7	கிளிநொச்சி	42	58
கம்பஹா	56.2	43.8	மட்டக்களப்பு	50.4	49.6
களுத்துறை	62	38	அம்பாறை	57.5	42.5
கண்டி	54.9	45.1	திருகோணமலை	49	51
மாத்தளை	71.5	28.5	குருணாகல்	64.2	35.9
நுவரெலியா	66.8	33.2	புத்தளம்	56	44
காலி	62.6	37.4	அனுராதபுரம்	67.1	32.9
மாத்தறை	61.5	38.5	பொலன்னறுவை	78.2	21.8
அம்பாந்தோட்டை	63	37	பதுளை	63.8	36.2
யாழ்ப்பாணம்	59.5	40.6	மொனராகலை	53.7	46.4
மன்னார்	57.4	52.6	இரத்தினபுரி	62.3	37.7
வவுனியா	80.8	19.3	கேகாலை	59.6	40.4
முல்லைத்தீவு	58.4	41.6			

ஆதாரம் - குடும்ப வருமானம் மற்றும் செலவு மதிப்பீடு, 2016

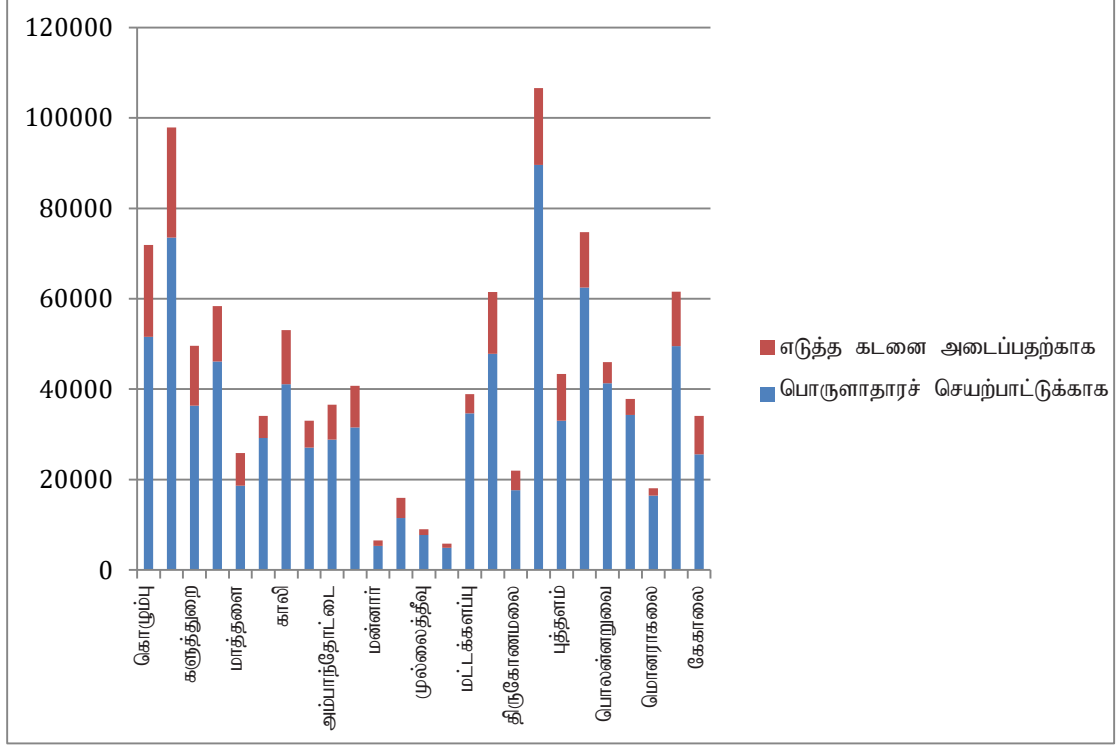
ஒவ்வொரு பிரிவுகளிலும் கடன்பட்ட மற்றும் கடன் படாத குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை சதவீதமாக

ஆதாரம் - குடும்ப வருமானம் மற்றும் செலவு மதிப்பீடு, 2016

கடன்பட்ட மற்றும் கடன்படாதவர்களின் எண்ணிக்கையைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது 70% வீதத்தை விட கடன்பட்டோர் இருக்கின்ற மாவட்டங்களாக மாத்தளை, பொலன்னறுவை, வவுனியா ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொள்ள முடியும். இவற்றில் சனத்தொகையில் 100% மே கிராமிய மட்டத்தில் வாழும் மாவட்டமாக பொலன்னறுவை காணப்படுகின்றது. அதிகமான கடன்பட்டவர்கள் வாழும் கிராமம் வவுனியாவாகும். குறைந்த எண்ணிக்கையிலான கடன்பட்டவர்கள் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் வசிப்பதுடன், அதன் சதவீதம் 42% ஆகும். கிளிநொச்சி தவிர கிராமிய சனத்தொகையில் 85%ற்கு அதிகமானவர்கள், வசிப்பது மேலே குறிப்பிட்ட அனைத்து மாவட்டங்களிலும் கடன்படு தன்மையின் சதவீதம் 50%தைத் தாண்டுகின்றது.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளுக்காகவும் எடுத்த கடனை அடைப்பதற்காகவும் கடன் பட்ட நபர்களின் எண்ணிக்கைகளுக்கிடையிலான ஒப்பீடு

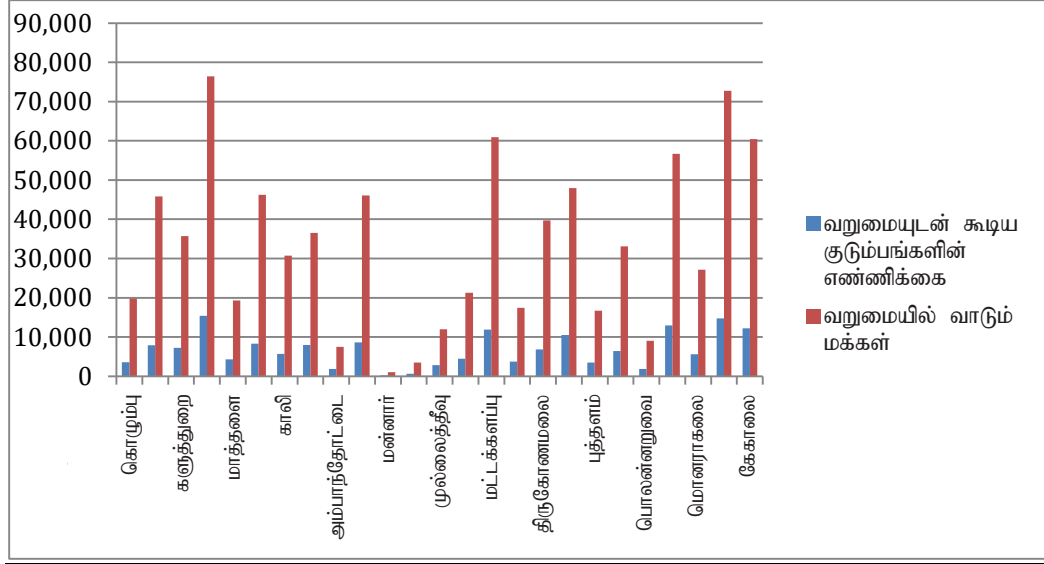

ஆதாரம் - குடும்ப வருமானம் மற்றும் செலவு மதிப்பீடு, 2016

ங்கு பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளுக்காகக் கடன் பெறுதல் உயர் மட்டத்தில் இருப்பது தெரிகின்றது. எடுத்த கடனை அடைப்பதற்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சொற்ப அளவிலேனும் கடன் பெறப்பட்டிருக்கின்றது. நாட்டின் மொத்த கிராமிய சனத்தொகையில் 170,953 பேர் அவ்வாறு எடுத்த கடனை அடைப்பதற்கு மீண்டும் கடன்படுகின்றனர். பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளுக்காக எடுக்கப்படும் கடன் உயர்ந்ததாக இருப்பினும் அவற்றின் பயன்பாட்டுத் தன்மை தொடர்பில் சிக்கல்கள் உள்ளன. வருமானத் தோற்றுவாய், பொருளாதாரச் செயற்பாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் இப் பொருளாதாரச் செயற்பாட்டுக்காக எடுத்த கடன்களின் பாவனையும் பயனும் தொடர்பில் சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன.

ஒவ்வொரு மாவட்டங்களினதும் வறுமை தொடர்பான தகவல்கள்

வறுமையுடன் கூடிய குடும்பங்களின் எண்ணிக்கையும் வறுமையுடன் வாழும் நபர்களின் எண்ணிக்கையும்.

வறிய குடும்பங்களைக் கவனத்திற் கொள்ளும் போது 85% ஐ விட கிராமிய சனத்தொகை வாழும் அனைத்து மாவட்டங்களிலும் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் வறுமையில் வாடுகின்றன. அவ்வாறு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வறுமையால் வாடுகின்ற குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை கீழ்வருமாறு.

1. களுத்துறை	- 7214	7. குருணாகல்	- 10471
2. காலி	- 5699	8. புத்தளம்	- 3477
3. மாத்தறை	- 8012	9. அனுராதபுரம்	- 6427
4. அம்பாந்தோட்டை	- 1854	10. பொலன்னறுவை	- 1894
5. முல்லைத்தீவு	- 2815	11. மொனராகலை	- 5630
6. கிளிநொச்சி	- 4470	12. கேகாலை	- 1225

மொத்த கிராமிய சனத்தொகையில் 338,191 பேர் வறுமையால் வாடுகின்ற நபர்களாவர். இதில் காட்டப்பட்டள்ள மாவட்டங்களில் வறுமையால் வாடுகின்ற நபர்களின் இழிவு எண்ணிக்கை அண்ணளவாக 28.19 ஆகும். நுண்நிதி கடன் வழங்குவதன் ஊடாக வறுமையால் வாடும் குடும்பங்களுக்கு அதிலிருந்து மீள்வதற்கு உதவுவதாகக் குறிப்பிட்டாலும் பல ஆண்டுகளாக இந்த வறுமையைக் குறைப்பதற்கு அது தவறியுள்ளது.

ஒவ்வொரு பிரிவுகளிலும் வேலையில்லாதவர்களின் சனத்தொகையினர்

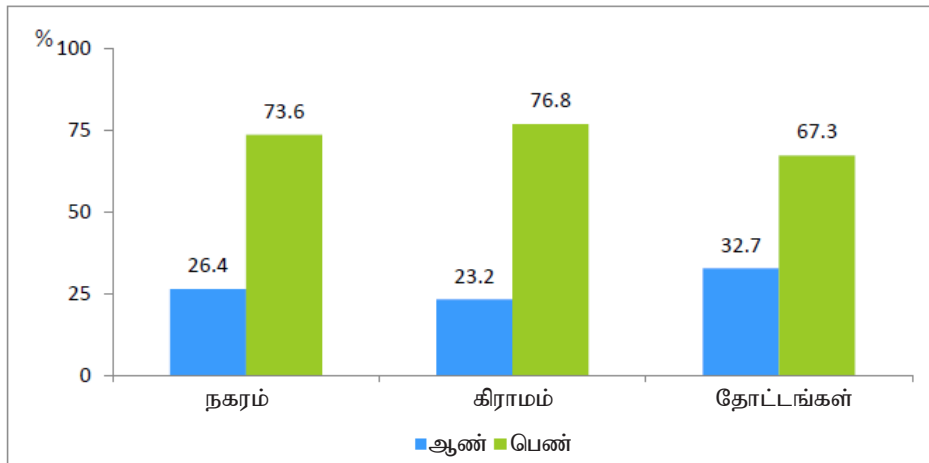
வசிக்கும் பிரிவு	15 வயதுக்கு மேற்பட்ட மொத்த சனத்தொகை	வேலையில்லாத சனத்தொகை				
		மொத்தம்	ஆண்		பெண்	
			எண்ணிக்கை	%	எண்ணிக்கை	%
மொத்தம்	15,227,773	521,938	300,432	57.6	221,506	42.4
நகரம்	2,843,630	84,383	50,019	59.3	34,364	30.7
கிராமம்	11,753,182	409,510	235,042	57.4	174,468	42.6
தோட்டங்கள்	630,961	28,045	15,371	54.8	12,674	45.2

ஆதாரம்: சனத்தொகை மற்றும் புள்ளிவிபரவியல் திணைக்களம்

பிரிவுகளுக்கேற்ப, வேலையின்மையைக் கவனத்திற் கொள்ளும் போது, அதிகளவிலான வேலையற்ற சனத்தொகையினர் கிராமியப் பிரிவில் தான் இருக்கின்றார்கள்.

அவ்வெண்ணிக்கையானது 409,519 ஆகும்.

பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடாத சனத்தொகையினர் - வசிக்கின்ற பிரிவு மற்றும் பால்நிலைக்கு ஏற்றவாறும்

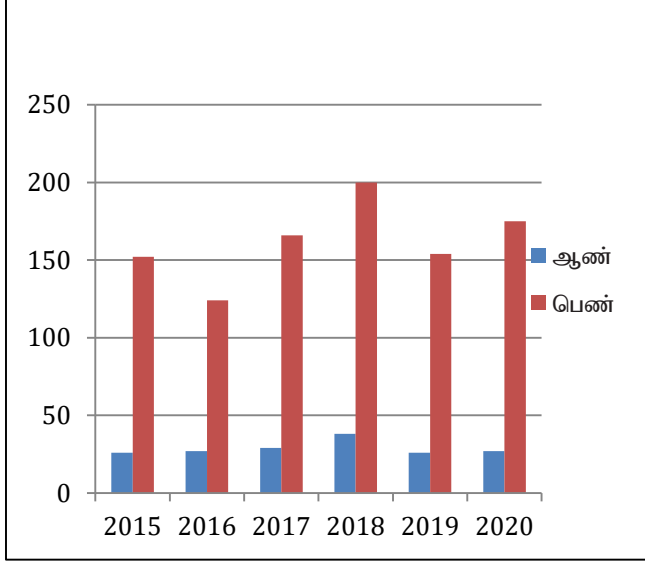

ஆதாரம்: சனத்தொகை மற்றும் புள்ளிவிபரவியல் திணைக்களம்

குறிப்பாக பொருளாதார ரீதியாக செயற்படாத சனத்தொகையினரைக் கருத்திற் கொள்ளும் போது 76% உயர் சதவீதமான பெண்கள் கிராமிய பொருளாதார ரீதியில் செயற்படாத குழுவிற்குரித்தாகின்றனர். நுண் நிதி வாடிக்கையாளர்களில் அதிக சதவீதத்தினர் பெண்களாவர்.

அவ்வாறிருக்கையிலும் கூட இவ்வாறான உயர்ந்த சதவீதமொன்று பொருளாதார ரீதியில் செயற்படாதிருப்பதில் நுண் நிதிக் கடன் ஊடான பொருளாதார செயற்பாடு அவர்களது பொருளாதார பங்கேற்பை வளர்ப்பதில் பங்களிக்கவில்லை என்பதே தெரிய வருகின்றது.

பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் (கடன்படு தன்மை/வறுமை) காரணமாக ஏற்பட்ட தற்கொலைகள் (2020-2015)

ஆண்டு	ஆண்	பெண்	மொத்தம்
2015	26	152	178
2016	27	124	151
2017	29	166	195
2018	38	200	238
2019	26	154	180
2020	27	175	202

ஆதாரம்: பொலிஸ் திணைக்கள குற்றவியல் எண்ணிக்கைத் தரவறிக்கை

மேற்குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விளக்க வரைபடத்திலும் அட்டவணையிலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள தகவல்களுக்கு ஏற்ப, 2015 முதல் 2020 வரையான காலப் பகுதியில் பொருளாதார சிக்கல்கள் அதாவது வறுமை மற்றும் கடன்படு நிலை காரணமாக செய்து கொள்ளப்பட்ட தற்கொலைகளைக் கவனத்திற் கொள்ளும் போது ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் சுமார் 200 பேரளவில் இக்காரணங்களின் அடிப்படையில் தலைகொலையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அதிக தற்கொலைகள் அறிக்கையிடப்பட்ட 2018ம் ஆண்டில் அவ்வாறு உயிரை விட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 238 ஆகும். இதுவரையான தரவுகளுக்கு ஏற்றவாறு தற்கொலைகள் குறைந்த எண்ணிக்கையில் 2016ம் ஆண்டில்தான் பதிவாகியுள்ளன. அது எண்ணிக்கை ரீதியில் 151 பேராகும். இவ்வாறு தற்கொலை செய்து கொள்வதில் ஈடுபடுகின்றவர்களின் அதிக சதவீதத்தினர் ஆண்களாவர்.

இந்தத் தரவுகளுக்கு ஏற்ப, வருடாந்தம் அத் தற்கொலைகளின் எண்ணிக்கை கூடிக் குறைவதைக் காண முடிந்தாலும் ஏதேனும் குறிப்பிட்ட தொகையினர் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் தாம் முகங் கொடுக்கும் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள்/வறுமை காரணமாக தற்கொலை செய்துகொள்வதில் ஈடுபடுகின்றனர். நாட்டின் ஒட்டுமொத்தத்துடன் ஒப்பிடும் போது இது மிகச் சிறிய சதவீதமாக இருந்த போதும் வருடாந்தம் இவ்வாறான எண்ணிக்கையானவர்கள் வறுமை அல்லது கடன் காரணமாக தற்கொலை செய்து கொள்ள முனைவது ஆழமாகக் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய நிலைமையாகும்.

இப்போது நடைமுறையிலுள்ள சட்டக் கட்டமைப்பிற்கு ஏற்ப, 2016 6ம் இலக்க நுண்நிதிச் சட்டத்தின் கீழ் நுண் நிதிக் கம்பனிகளும் நுண் நிதிச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்ற அரசு சார்பற்ற அமைப்புகளும் பதிவு செய்யப்பட்டாலும் அதன் பதிவு வைப்புகளைப் பொறுப்பேற்பதாக இருந்தால் மட்டுமே கட்டாயமாகின்றது. இதற்கேற்ப, வைப்புகளைப் பொறுப்பேற்காத எனினும் கடன் வழங்குகின்ற பல நுண்நிதி நிறுவனங்கள் பதிவு செய்யப்படாமல் செயற்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் உரித்தாகியுள்ளன.

10. நுண்நிதிச் சட்ட ஏற்பாடுகளுக்கும் நுண் நிதிப் பிரச்சனை முகாமைக்குமாக முன்வைக்கப்படக் கூடிய தீர்வுகளும் பரிந்துரைகளும்

பொதுமக்களின் வைப்புகளைப் பொறுப்பேற்கும் மற்றும் முகாமைப்படுத்துகின்ற நிதி நிறுவனங்கள் மட்டுமே மத்திய வங்கியூடான ஒழுங்குபடுத்தலுக்கு ஆளாகின்றன. அரசாங்கம் அவர்களுக்கு 35% வட்டி வீத எல்லையொன்றை விதித்துள்ளது. எவ்வாறாயினும் நுண்நிதிக் கடன் வழங்கும் பாரிய எண்ணிக்கையிலான நிறுவனங்கள் இந்த ஒழுங்குபடுத்தலின் கீழில்லாததுடன் அதனாலேயே அவர்கள் அறவிடுகின்ற வட்டி வீதங்களிலும் எல்லைகள் இல்லாதிருக்கின்றன. அதிக இலாபம் பெறும் நோக்கில் செயற்படுகின்ற இப் பொறிமுறையில் கடனை வசூலிப்பதில் தொடர் வட்டி வீதத்தைப் பயன்படுத்துவதுடன் வழங்கிய கடனுக்காக நூற்றுக்கு இருநூற்று இருபது (220%) வரையிலான வட்டி வீதத்தை அறவிடுகின்ற நிதிக் கம்பனிகள் பற்றியும் அறிக்கையிடப்பட்டுள்ளன. 2016ல் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட நுண் நிதிச் சட்டத்தின் ஊடாகவும் இந்நிறுவனங்கள் உரியவாறு ஒழுங்குபடுத்தப்படுத்தப்படவில்லை. இந்த நிலைமையை மாற்றி இந்நாட்டில் நுண் நிதிப் பிரச்சனையை முகாமைப்படுத்துவதில் முன்வைக்கப்படக் கூடிய சில தீர்வுகளும் பரிந்துரைகளும்.

- மரபு ரீதியான நிதி நிறுவனங்களை நோக்கிய பிரவேசம் இல்லாமற் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் மக்கள் அதிகமாக இந் நுண்நிதி நிறுவனங்களை நோக்கி முறைசாரா கடன்களைப் பெற்றுக் கொள்ளத் தூண்டப்படுகின்றனர். அதனால், இக் கிராமிய மக்களும் மரபு ரீதியான நிதி நிறுவனங்களை நோக்கிச் செல்வதை இலகுவாக்குகின்ற வகையிலான கடன் வழங்கும் நிபந்தனைகள், வரையறைகள் என்பவற்றைத் தளர்த்த வேண்டும்.
- இன்று, நுண்நிதித் துறையானது வணிக மயமாக்கத்திற்கு ஆளாகியிருப்பதன் ஊடாக வறுமையை ஒழிக்கும் நோக்கிற்குப் புறம்பாக இலாபமீட்டுகின்ற வர்த்தகமாக மாற்றமடைந்துள்ளது. நுண் நிதிக் கம்பனிகள் கடன் வழங்கும் போது அறவிடுகின்ற மிக உயர்ந்த வட்டி வீதங்கள் ஒழுங்குபடுத்தல்கள் இல்லாத காரணத்தால் கிராமிய மக்களின் பணம் வரையறையின்றி இக் கம்பனிகளை நோக்கி இழுத்துச்

செல்லப்படுவதால் கிராமிய பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியடைய அது காரணமாக அமைகின்றது. கிராமிய மக்களின் சேமிப்புகளை வளர்த்து அவற்றை அம்மக்களுக்குள்ளேயே முதலீடு செய்கின்ற பொறிமுறையொன்றைக் கட்டியெழுப்பக் கூடியதாக இருப்பின் இந்த நிலையைத் தவிர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

- 2016 6ம் இலக்க நுண் நிதிச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்வதற்குத் தேவையான நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்யாத கம்பனிகள் பதிவு செய்யப்படாமல் செயற்படுகின்றன. இவற்றை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான சட்டக் கட்டமைப்பொன்று கிடையாது. இவ்வாறு பதிவு செய்யப்படாது செயற்படுகின்ற நிதி நிறுவனங்கள் மூலம் கடன் வழங்கப்படுவது சட்டவிரோதமான செயலாக நியமிக்கப்பட வேண்டியதுடன் அச் சட்டங்களை மீறும் நிறுவனங்களுக்கு எதிராக தண்டனைகளை விதிக்க வேண்டும்.
- அவ்வாறே கடனை அறவிடும் முறைகேடான விதிமுறைகள், கடனாளிகளை உள்ளீதியான பாதிப்புகளுக்கு ஆளாக்குதல், சட்டவிரோதமான வழக்குத் தாக்கல் செய்தல், பாலியல் ரீதியான துன்புறுத்தல்கள், ஓய்வு பெற்ற இராணுவ உத்தியோகத்தர்களை கடன் அறவிடுகின்ற உத்தியோகத்தர்களாக இணைத்துக் கொள்ளுதல் போன்ற நிலைமைகள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு கடனை மீள அறவிடும் செயற்பாட்டில் சட்டபூர்வமற்ற விதிமுறைகள் பின்பற்றப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றுக்கு எதிராக நேரடியாக சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அதற்கான முறைசார்ந்த முறைப்பாடு செய்கின்ற விதிமுறையொன்றை அறிமுகப்படுத்தல் வேண்டும்.
- இவை பதிவு செய்யப்படாத நிறுவனங்கள் என்பதாலேயே கடன் தகவல் (CRIB) மையத்திடம் இக் கடன் தொடர்பான தகவல்கள் அறிக்கையிடப்படுவதில்லை. அதனால் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கடன்களை மக்களால் பெற்றுக் கொள்ள முடிவதுடன் அதனூடாக அவர்கள் கடன் பொறியில் அகப்படுகின்றனர். முறைசார்ந்த ஒழுங்குபடுத்தற் சட்டங்கள் மூலம் கடன் பெறுவதை மட்டுப்படுத்த வேண்டியதுடன் அதிகபட்ச கடன் வரையறைகளை விதிக்க வேண்டும்.
- மேலும் மக்களின் நிதி தொடர்பான அறிவை உயர்த்துவதற்காக அரசாங்கத்தின் இடையீடு மற்றும் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகள், நிதி அறிவை மேம்படுத்துகின்ற கருத்திட்டங்கள், நிறுவன ரீதியான கொள்கைகள் மற்றும் சட்டரீதியான கட்டமைப்புகளை உருவாக்க வேண்டும்.
- வறுமைக் கோட்டின் அடியிலே கிடக்கின்ற இம் மக்கள் பெரும்பாலும் பெற்றுக் கொள்கின்ற கடன் அன்றாட நுகர்வுக்கோ அவசர நிலைமைகளுக்கோதான் செலவாகின்றது. இதற்குப் பதிலாக அரசு மற்றும் நுண்நிதி நிறுவனங்களுக்கிடையே ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்தி கிராமிய தொழில்வாண்மையை மேம்படுத்தும்

நிகழ்ச்சிகளுக்கான உதவிகள் வழங்கப்பட வேண்டும். இதற்கு பிரதேச அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

- கிராமிய தொழில்வாண்மையை மேம்படுத்துவதில் அரசு இடையீடு செய்து சலுகை ரீதியான வட்டிக்கு அல்லது வட்டியில்லாத கடன் திட்டங்கள், சிறிய வர்த்தக அபிவிருத்தி உதவிகளை அறிமுகப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.
- அவ்வாறே திடீர் அனர்த்தங்களின் போது வறிய கிராமிய மக்களுக்கு நிவாரணங்களை வழங்க வேண்டும். உதாரணம்: இயற்கை அனர்த்தங்கள், பயிர்ச் செய்கைகள் அழிந்து போகின்ற சந்தர்ப்பங்கள், கோவிட்-19 போன்ற தொற்று நோய் நிலைமைகள்
- பெருமளவிலான வட்டி வீதங்களை செலுத்த நேர்வதால் கடன் பொறியில் சிக்குண்ட மனிதர்களுக்கு வட்டியை இரத்துச் செய்து நியாயமான தவணை முறையொன்றின் கீழ் கடனை அடைப்பதற்கு வாய்ப்பளித்தல் வேண்டும்.
- இந்நாட்டில் இப்போது காணப்படுகின்ற சட்டக் கட்டமைப்பிற்குள் முறைசாராத கடன் வழங்கல்களை மேற்கொள்கின்ற நிதி நிறுவனங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்குப் போதுமான ஏற்பாடுகள் இல்லாத நிலையில் அது பற்றிய அவதானத்தைச் செலுத்தி தேவையான சட்ட மறுசீரமைப்புகளை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்.

உசாத்துணைகள்:

- ♦ *The Consultative Group to Assist the Poorest: A Microfinance Program*. [Online] Available at: <https://www.cgap.org/research/publication/consultative-group-assist-poorest-microfinance-program>
- ♦ Census of Population and Housing 2012 Department of Census & Statistics Ministry of Policy Planning and Economic Affairs. (n.d.). [Online] Available at: <http://www.statistics.gov.lk/PopHouSat/CPH2011/Pages/Activities/Reports/FinalReport/FinalReportE.pdf>.
- ♦ repository.kln.ac.lk. (n.d.). *UoK Repository Home*. [Online] Available at: <http://repository.kln.ac.lk/http://repository.kln.ac.lk/bitstream/handle/123456789/12347/Art.163-170.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- ♦ PARLIAMENT OF THE DEMOCRATIC SOCIALIST REPUBLIC OF SRI LANKA Published as a Supplement to Part II of the Gazette of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka of. (2016). [online] . Available at: https://www.srilankalaw.lk/gazette/2016_pdf/Act%206%20of%202016.pdf
- ♦ Charitonenko, S. and De Silva, D. (2002). *SRI LANKA*. [online] . Available at: <https://www.adb.org/sites/default/files/publication/27542/micro-sri.pdf>
- ♦ Chandrasiri, J. and Bamunuarachchi, B. (2016). *Microfinance Institutions in Sri Lanka: Examination of Different Models to Identify Success Factors* Hector Kobbekaduwa Agrarian Research and Training Institute 114, Wijerama Mawatha Colombo 7 Sri Lanka. [online] . Available at: http://www.harti.gov.lk/images/download/reasearch_report/new1/190.pdf
- ♦ Amarasinghe, U., Samad, M. and Anputhas, M. (n.d.). *Locating the Poor: Spatially Disaggregated Poverty Maps for Sri Lanka*. [online] . Available at: http://www.iwmi.cgiar.org/Publications/IWMI_Research_Reports/PDF/pub096/RR96.pdf.
- ♦ Atapattu, A. (2009). *State of Microfinance in Sri Lanka As part of the project on State of Microfinance in SAARC Countries*. [online] . Available at: <http://inm.org.bd/wp-content/uploads/2015/09/Sri-Lanka.pdf>.
- ♦ www.microfinance.lk. (n.d.). *Publications*. [online] Available at: <https://www.microfinance.lk/publications/>
- ♦ COUNTRY-LEVEL EFFECTIVENESS AND ACCOUNTABILITY REVIEW (CLEAR) SRI LANKA. (2006). [online] . Available at: <https://documents1.worldbank.org/curated/en/347721468164634463/pdf/358310rev0CE0CLEAR1Sr iLanka.pdf>

- ♦ Microfinance Industry Report SRI LANKA UPDATED EDITION 2010 Produced by GTZ ProMiS in collaboration with The Banking With The Poor Network Ministry of Finance and Planning. (n.d.). [online] . Available at: <https://www.findevgateway.org/sites/default/files/publications/files/mfg-en-paper-microfinance-industry-report-sri-lanka-2010.pdf>
- ♦ DEPOSIT ASSESSMENT IN SRI LANKA. (n.d.). [online] . Available at: <https://www.findevgateway.org/sites/default/files/publications/files/mfg-en-paper-deposit-assessment-in-sri-lanka-may-2011.pdf>

Right to Life Human Rights Centre

Right to Life Human Rights Centre first established on 2002 at Kurana, Katunayake, Gampaha District; Western Province and currently located at Jayawardana Place, Baseline Road, Colombo 09; Western Province. Vision of the organization is to create “A multi ethnic and multi religious society of citizens of citizens that protect justice, equality, and respect for life”. Mission of the organization is “To be placed as an active Centre for establishing a society against human rights violations including torture, extra judicial killings, enforced disappearances standing for national harmony and democratic reforms”. The organization has two main objectives. The first is the fight against torture, extrajudicial killings and enforced disappearances, and protecting the human rights. The second is to advocate for democracy, constitutional reform and the rule of law.

The main activities of the organisation; Advocating for Justice for Victims of Torture related Extra Judicial Killings, disappearances and human rights violations. Victim and community action against human rights violations including torture and extra-judicial killings. Fostering democracy, Independence of the Judiciary, Human Rights, Rule of Law and Accountability through a new constitution and Judicial reform. Building a people’s movement and Civil Society Coalition for resolving ethnic conflict through constitutional reform. Research, Training, Advocacy, Public Education/Campaign, Social mobilization and Legal activities (Filing and following cases against torture, extra judicial killings, enforced disappearances and other Fundamental Rights Violations, Creating Human Rights Defender groups, Training Programs, Workshops, Public Seminars, People’s Tribunals, People’s Assembly, Campaigns, Street Protests, maintaining 13 Human Rights First Aid Centers).

In addition, the organization is involved in network activities that are the strength of the organization. Sri Lanka Collective Against Torture, along with 30 other member organizations in the field of human rights in Sri Lanka, Human Rights First Aid Centers - 13 HRFACs in 12 Districts, People Against Torture (PAT), Platform for Freedom (PFF), Change with the Reforms (Veediye Virodaya – Street Protest), the National Movement for a New Constitution (NMNC), the Civil Society Collective for Democracy, the Civil Society and the Trade Union Confederation (CSTUC). International Relations: Full-fledged member Asian Forum for Human Rights and Development (Forum Asia), South Asian Collective for Strategy Litigation, Asian Alliance Against Torture (AAAT), Freedom From Torture (FFT).

Success Stories: Establishing Human Right First Aid Centers, Creating human rights defender groups, Conducting education sessions on Human Rights, Training of trainees, Preparing UN CAT Shadow Report of Sri Lanka, Follow up and monitor recommendation given by UN CAT to Sri Lanka, Maintains Websites related to Human Rights issues (on Torture and Democratic Rights), Social Media campaigns on human rights and democratic rights issues (Face book).

No: 288/135, Jayawardana Place, Baseline Road,
Colombo - 09, Sri Lanka.
Tel/Fax : +94 11 2669100
E-mail : right2lifelk@gmail.com
Web : www.right2lifelanka.org

